

ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΑΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

2922
ΣΚΑ
ΚΟΡ

10

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΝΕΠΩΤΟΣ ΒΙΟΙ

(ΕΚΛΟΓΑΙ)

ΜΕΤΑ ΒΙΟΥ ΝΕΠΩΤΟΣ ΠΙΝΑΚΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΥΠΟ

ΕΡΡΙΚΟΥ Α. ΣΚΑΣΣΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ,

ΕΚΔΟΣΙΣ Γ'. ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β'. ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. & Ι. ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ

1922

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ

Ο Κορνήλιος Νέπως, οὐτινος ἄγνωστον εἶναι εἰς ἡμᾶς τὸ προσω-
μιον, ἐγεννήθη περὶ τὸ ἔτος 99 π. Χ. ἐν τῇ ἐννευθεν τῶν Ἀλπεων
εὐλατίᾳ. Ἦτο πρόσκοκος τοῦ Πάδου ποταμοῦ (νῦν Ρα), ἀλλ' ἐν τίνι
εὐριβῶς πόλει ἐγεννήθη δὲν εἶναι γνωστόν, ἴσως ἐν Τικίνφ (νῦν Ρανία).
Ἀπὸ τοῦ ἔτους 65 π. Χ. διέμενε ἐν Ῥώμῃ, κατάρθωσε δ' ὅμως νὰ
πατήσῃ ἑαυτὸν μακρὰν τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν δικαστηρίων. Διὰ τοῦτο
καὶ οὐδεμίαν ἡρξεν ἀρχὴν ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἔφερον εἰς τὴν Σύγ-
ητον.

Ο Νέπως κατάρθωσε νὰ ἀσκήσῃ ἐνωρὶς τὸ *otium cum dignitate*
καὶ νὰ ἀσχοληθῇ κυρίως περὶ ἔργα ἀφορῶντα εἰς τὰ γράμματα, περιο-
ζόμενος ἐν φρονίμῳ οὐδετερότητι, ἥτις προεφύλαττεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν
εταστροφῶν τῆς τύχης. Ἦδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 65 π. Χ. ἐσχετίσθη ἐν
Ῥώμῃ χάριν τῶν γραμμάτων πρὸς τὰ κυριώτατα μέλη τοῦ φιλολογικοῦ
ὄγκου, οὐτινος τὸ κέντρον ἀπετέλει ὁ Κικέρων καὶ ὁ Ἀττικός.

Ο Κορνήλιος Νέπως ἔζη βεβαίως μετὰ τὸ ἔτος 29 π. Χ., ὁπότε συν-
τάχθη τὸ τέλος τῆς βιογραφίας τοῦ Ἀττικοῦ. Ἦτο τότε γέρον καὶ δὲν
εἶναι πιθανὸν ὅτι ἔζησε πολὺ μετὰ ταῦτα.

Συγγράμματα.— Ο Νέπως συνέταξεν ἔργα ἀναφερόμενα εἰς τὴν
τοιοῦται καὶ τὴν ῥωμαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐπίσης καὶ σύγγραμμα
εὐωγραφικόν, ὅπερ ὅμως ἐσπερεῖτο κριτικῆς καὶ ἀκριβείας. Τὰ ἔργα
οὗ Νέπως ἐτυχον καλῆς ὑποδοχῆς καὶ ἀρκούντως διεδόθησαν διὰ
ὃ ἀπλοῦν καὶ εὐχάρι τοῦ ὕφους, τὴν ποικιλίαν τῶν ὑποθέσεων, ἐπίσης
καὶ διὰ τινὰ ἐσωτερικὴν ἀξίαν, μολονότι τὸ διασπῶν μέρος τῶν
ἔργων αὐτοῦ δὲν εἶναι καὶ πολὺ μεγάλης σπουδαιότητος.

Ἔργα τοῦ Νέπως εἶναι:

1. Χρονικά (*Chronice libri* ἢ *Chronica*) εἰς τρία βιβλία ἱστο-
ρικοῦ περιεχομένου, τὰ ὁποῖα λέγεται ὅτι εἶναι μετάφρασις τῶν Χρο-
νικῶν τοῦ Ἀπολλοδώρου.

2. Παράδειγματα (*Exempla*) εἰς 5 τοὐλάχιστον βιβλία, ἥτοι συλ-

λογή ἀνεκδότων ἡθικοῦ περιεχομένου. Ἐν τῷ ἔργῳ τῷ 1^ῳ, ὅπερ ἴσως συνετάχθη μετὰ τὸ 43 π. Χ., παρέβαλλεν ὁ Νέπωσ τὰ ἡθῆ τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων πρὸς τὰ τῶν συγχρόνων.

3. Βίος Μάρκου Πορκίου Κάτωνος. Τὸν βίον τοῦτον συνέταξε κατὰ παράκλησιν τοῦ φίλου Ἀττικοῦ.

4. Βίος Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος. Συνετάχθη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κικέρωνος (43 μ. Χ.) καὶ ἦτο ἀναμφιβόλως ὁ πανηγυρικός αὐτοῦ.

5. Σύγγραμμα γεωγραφικόν.

6. Περὶ τῶν βίων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν Ῥωμαίων καὶ ξένων (*De viris illustribus*) εἰς 16 τοῦλάχιστον βιβλία καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ παραλληλισμῷ πρὸς ἀλλήλους, καθὼς ἔπραξε μετὰ ἓνα περίπου αἰῶνα ὁ Πλούταρχος.

Ἐκ πάντων τούτων τῶν ἔργων φέρονται νῦν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Νέπωτος τὰ ἑξῆς:

α) *De excellentibus ducibus exterarum gentium*. Τὸ βιβλίον τοῦτο μετὰ μικρὸν προοίμιον περιέχει 25 κεφάλαια, ὧν τὰ δέκα ἐννέα ἀναφέρονται εἰς βίους Ἑλλήνων στρατηγῶν, ἐν (τὸ 14ον) εἰς τὸν βίον τοῦ Πέρσου Δατάμους, τὸ 21^{ον} κεφ. ἀναφέρεται, ὅλως συντομωτάτα εἰς βασιλεῖς (τὸν Κῦρον, Δαρεῖον, Φίλιππον, Ἀλέξανδρον τὸν Μέγα, Διονύσιον τὸν πρεσβύτερον, Ἀντίγονον, Δημήτριον, Λυσίμαχον, Σέλευκον καὶ Πτολομαῖον), τὸ 22^{ον} κεφ. εἰς τὸν βίον Ἀμίλκα*, τὸ 23^{ον} κεφ. εἰς τὸν βίον Ἀννίβα*, τὸ 24^{ον} κεφ. εἰς τὸν βίον Κάτωνος καὶ τὸ 25^{ον} κεφ. εἰς τὸν βίον τοῦ Ἀττικοῦ.

Οἱ δύο τελευταῖοι βίοι εἶναι ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Νέπωτος *de historicis latinis*, ὅπερ ἀπετέλει μέρος τοῦ ἔργου *de viris illustribus*.

β') Ὀλίγα ἀποσπάσματα.

Γνησιότης τῶν βίων.—Ἐγεννήθη ζήτημα ἂν οἱ σωζόμενοι βίοι εἶναι γνήσιοι (πλὴν τῶν βίων Κάτωνος καὶ Ἀττικοῦ, οἱ ὅποιοι φαίνονται τοιοῦτοι καὶ μὴ ἐπιτομευθέντες) ἢ εἶναι ἐπιτομή τοῦ *de viris illustribus* τοῦ Νέπωτος ἢ εἶναι τέλος ἔργον ἄλλου συγγραφέως (τοῦ Πρόβου ἢ τοῦ Γαῖου Ἰουλίου Ὑγίνου). Μέχρι σήμερον ὁμοῦς οὐδεμία γνώμη ὀριστικῶς καὶ ἀσφαλῶς ἐπεκράτησεν.

Γλῶσσα τοῦ Νέπωτος.—Ἡ γλῶσσα δὲν εἶναι καθ' ὅλα ὑπόδειγμα ὀρθοεπειάς, ὥς ἡ τοῦ Κικέρωνος καὶ τοῦ Καίσαρος.

* Ὁ Νέπωσ ἔκρινεν ἐπιωφελὲς γὰρ μὴ παρέλθῃ ἐν σιγῇ τὸν Ἀμίλκαν καὶ τὸν Ἀννίβαν, διότι οὗτοι, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἱπερέβαλον πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀφρικῇ κατὰ τε τὴν μεγαλοφυχίαν καὶ τὴν πανουργίαν.

Πηγαί.—Πρὸς σύνταξιν τοῦ βιβλίου de excellentibus ducebus gentiarum ἔσχεν ὑπ' ὅψιν ὁ Νέπωσ τὸν Θουκυδίδην, Ξενοφῶντα (ἢ τὸν γράψαντα τὸ *Ἀρρησιλάου ἐγκώμιον*), τὸν Θεόπομπον, τὸν Δεϊνῶνα, τὸν Τίμαιον, τὸν Πολύβιον, τὸν Σωσύλον, τὸν Σ(ε)ίληρόν, τὸν Βλίθωνα (?) καὶ τὸν Ἀττικὸν ὅστις ἔγραψεν (47 π.Χ.) χρονικὸν *liber annalis*) περιέχον τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν μέχρι τοῦ 54 π. Χ. (Hn 13,1. A 18,1). Ἴσως ἔλαβεν ὑπ' ὅψιν καὶ ἄλλους, οὓς ὁμως δὲν ἀναφέρει, εἴον τὸν Ἡρόδοτον παρὰ τοῦ ὁποίου πολλά, ὥς εἰκός, ἠδύνατο νὰ ἀντλήσῃ.

Ὡς πρὸς τὸν βίον τοῦ Ἀττικοῦ ὁ Νέπωσ διηγεῖται ὅ τι εἶχεν ἴδει καὶ ἀκούσει ἐκ τοῦ στόματος τοῦ φίλου αὐτοῦ (A 13,7).

Χαρακτηρισμός Νέπωτος.—Ὁ Νέπωσ ἠσθάνετο ροπὴν πρὸς τὰ δεώδη καὶ τὴν μελέτην, ἰδίᾳ τὴν ἱστορίαν, ὥς μαρτυροῦσι τὰ πολυάριθμα βιβλία τὰ ὅποια συνέταξε. Δὲν εἶχεν ὁμως τὰς λαμπρὰς ἐκείνας διότις αἱ ὁποῖαι περικοσμοῦσι τὸν συγγραφέα. Τούτου ἕνεκα τὰ ἔργα αὐτοῦ οὐδόλως φέρουσι τὴν σφραγίδα τοῦ πνεύματος. Ἦτο πεποικισμένος διὰ πολλῶν ψυχικῶν χαρισμάτων καί, ὅπερ ἀξίζει νὰ τονισθῇ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς διαφθορᾶς τὰ ἥθη τοῦ Νέπωτος παρέμειναν ἀνεπίληπτα.

Ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ Νέπωσ, ὥς καὶ οἱ φίλοι τοὺς ὁποίους ἀνεστρέφετο, ἦτο ἀριστοκρατικῶν φρονημάτων. Ἐκράτει ὁμως ἑαυτὸν μακρὰν τῶν πολιτικῶν διενέξεων ἕνα καὶ μόνον ἔχων πόθον τὴν φύλαξιν καὶ διατήρησιν τῆς πολιτείας, ἣν ἐπεθύμει νὰ βίβῃ εἰς χεῖρας τῶν ἀριστοκρατικῶν, χωρὶς ἐν τούτοις καὶ νὰ θελήσῃ νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος ὑπὲρ τοῦ τότε ἀπειλούμενου πολιτεύματος.

Οἱ παρασελίδιοι μικροὶ ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰς χρονολογίας τῶν
τῇ αὐτῇ γραμμῇ ἀναγραφομένων ἱστορικῶν γεγονότων.

Εἰς τὴν
ἀνέχου

HAMILCAR*

Hamilcar, Hannibalis filius, cognomine Barca, Kartha- 1
 giniensis, primo Poenico bello, sed temporibus extremis,
 admodum adulescentulus in Sicilia praeesse coepit exerci-
 tui, cum ante eius adventum et mari et terra male res ge- 2
 rerentur Karthaginiensium, ipse ubi affuit, numquam hosti 247
 cessit neque locum nocendi dedit, saepeque e contrario oc-
 casione data laccessivit semperque superior discessit, quo fac-
 to, cum paene omnia in Sicilia Poeni amisissent, ille Ery-
 cem sic defendit, ut bellum eo loco gestum non videretur,
 interim Karthaginienses classe apud insulas Aegates a 3 241
 C. Lutatio, consule Romanorum, superati statuerunt belli fa-
 cere finem eamque rem arbitrio permiserunt Hamilcaris,
 ille etsi flagrabat bellandi cupiditate, tamen paci serviun-
 dum putavit, quod patriam exhaustam sumptibus diutius
 calamitates belli ferre non posse intellegebat, sed ita ut sta- 4
 tim mente agitare, si paulum modo res essent refoetae,
 bellum renovare Romanosque armis persequi, donecum aut
 virtute vicissent aut victi manus dedissent, hoc consilio pa- 5
 cem conciliavit, in quo tanta fuit ferocia, cum Catulus ne-
 garet bellum compositurum, nisi ille cum suis, qui Erycem
 armis relictis Sicilia decederent, ut succumbente
 patria ipse periturum se, potius dixerit, quam cum tanto
 flagitio domum rediret: non enim suae esse virtutis arma
 a patria accepta adversus hostes adversariis tradere. huius
 pertinaciae cessit Catulus.

At ille ut Karthaginem venit, multo aliter ac sperarat 2
 rem publicam se habentem cognovit, namque diuturnitate
 externi mali tantum exarsit intestinum bellum, ut num-

* Το κείμενον κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Alfred Fleckeisen.

quam in pari periculo fuerit Karthago nisi cum deleta est.

2 primo mercennarii milites, quibus adversus Romanos usi erant, desciverunt, quorum numerus erat viginti milium.

ii totam abalienarunt Africam, ipsam Karthaginem oppug-

3 narunt, quibus malis adeo sunt Poeni perterriti, ut etiam auxilia ab Romanis petierint; eaque impetrarunt, sed ex-

trēmo, cum prope iam ad desperationem pervenissent, Ha-

4 milcarem imperatorem fecerunt, is non solum hostes a mu-
ris Karthaginis removit, cum amplius centum milia facta

essent armatorum, sed etiam eo compulit, ut locorum an-
gustis clausi plures fame quam ferro interirent, omnia op-

pida abalienata, in eis Uticam atque Hipponem, valentis-

5 sima totius Africae, restituit patriae, neque eo fuit conten-

237 tus, sed etiam fines imperii propagavit, tota Africa tantum
otium reddidit, ut nullum in ea bellum videretur multis
annis fuisse.

237 3 Rebus his ex sententia peractis fidenti animo atque in-

festo Romanis, quo facilius causam bellandi reperiret, ef-

fecit ut imperator cum exercitu in Hispaniam mitteretur,

eoque secum duxit filium Hannibalem annorum novem.

2 erat praeterea cum eo adolescens illustris, formosus, Has-

3 drubal; huic ille filiam suam in matrimonium dedit, de

229 hoc ideo mentionem fecimus, quod Hamilcare occiso ille

exercitui praefuit resque magnas gessit et princeps

tionē vetustos pervertit mores Karthaginensium et

229 que post mortem Hannibal ab exercitu accepit imperium.

221 4 At Hamilcar, posteaquam mare transiit in Hispaniam,

que venit, magnas res secunda gessit fortuna: maximas bel-

licosissimasque gentes subegit, equis, armis, viris, pecunia

2 totam locupletavit Africam, hic cum in Italiam bellum in-

ferre medietaretur, nono anno postquam in Hispaniam ve-

nerat, in proelio pugnans adversus Vettones occisus est.

tus ornatus ire posset, qua antea unus homo inermis vix poterat repere. hac copias traduxit in Italiamque pervenit. 218
 ✕ Confluxerat apud Rhodanum cum P. Cornelio Scipione 4
 consule eumque pepulerat, cum hoc eodem Clástidii apud
 Padum decernit sauciumque inde ac fugatum dimittit. tertio 2
 idem Scipio cum collega Ti. Longo, apud Trebiam adver-
 sus eum venit, cum iis manum conseruit, utrosque profligavit. 217
 inde per Ligures Appenninum transiit, petens Etru-
 riam, hoc in itinere adeo gravi morbo afficitur oculorum, 3
 ut postea numquam dextro aeque bene usus sit, qua vale-
 tudine cum etiamnum premeretur lecticaque ferretur,
 C. Flaminium consulem apud Trasumennum cum exercitu
 insidiis circumventum occidit, neque multo post C. Cente-
 nium praetorem cum delecta manu saltus occupantem, hinc
 in Apuliam pervenit. ibi obviam ei venerunt duo consules 4 216
 C. Terentius et L. Aemilius, utriusque exercitus uno proe-
 lio fugavit, Paulum consulem occidit et aliquot praeterea
 consulares, in eis Cn. Servilium Geminum, qui superiore
 anno fuerat consul. 217

Hac pugna pugnata Romam profectus nullo resistente 5
 in propinquis urbi montibus moratus est. cum aliquot ibi
 dies castra habuisset et Capuam reverteretur, Q. Fabius Ma-
 ximus, dictator Romanus, in agro Falerno ei se obiecit. hic 2
 Cn. M. locorum angustiis noctu sine ullo detrimento exer-
 citus se expedit Fabioque, callidissimo imperatori, dedit
 verba, namque obducta nocte sarmenta in cornibus iuven-
 corum deligata incendit eiusque generis multitudinem mag-
 nam dispalatam immisit, quo repentino visu obiecto tantum
 terrorem iniecit exercitui Romanorum, ut egredi extra val-
 lum nemo sit ausus. hanc post rem gestam non ita multis 3
 diebus M. Minucium Rufum, magistrum equitum pari ac
 dictatorem imperio, dolo productum in proelium fugavit.

- 212 Ti. Sempronium Gracchum, iterum consulem, in Lucanis
absens in insidias inductum sustulit. M. Claudium Marcel-
208 lum, quinquens consulem, apud Venusiam pari modo inter-
4 fecit. longum est omnia enumerare proelia, quare hoc unum
satis erit dictum, ex quo intellegi possit, quantus ille fuerit:
quamdiu in Italia fuit, nemo ei in acie restitit, nemo adver-
sus eum post Cannensem pugnam in campo castra posuit.
- 6 Hinc invictus patriam defensum revocatus bellum gessit
203 adversus P. Scipionem, filium eius *Scipionis*, quem ipse pri-
mo apud Rhodanum, iterum apud Padum, tertio apud Tre-
2 biam fugarat, cum hoc exhaustis iam patriae facultatibus cu-
pivit impraesentiarum bellum componere, quo valentior po-
stea congrediretur, inde colloquium convenit, condiciones non
3 convenerunt, post id factum paucis diebus apud Zamam cum
202 eodem conflictit; pulsus (incredibile dictu) bibulo et duabus
4 milia passuum trecenta, in hac fuga Numidae, qui simul cum
eo ex acie excesserant, insidiati sunt ei, quos non solum ef-
fugit, sed etiam ipsos oppressit. Hadrumeti reliquos e fuga
collegit, novis dilectibus paucis diebus multos contraxit.
- 7 Cum in apparando acerrime esset occupatus, Karthagi-
201 nienses bellum cum Romanis composuerunt, ille nihilo se-
tius exercitui postea praefuit resque in Africa gessit [itemque
Mago frater eius] usque ad P. Sulpicium C. Aurel'
200 sules, his enim magistratibus legati Karthaginienses Roman
venerunt, qui senatui populoque Romano gratias agerent,
quod cum iis pacem fecissent, ob eamque rem corona aurea
eos donarent simulque peterent, ut obsides eorum Fregellis
3 essent captivique redderentur, his ex senatus consulto res-
ponsum est: munus eorum gratum acceptumque esse; obsi-
des, quo loco rogarent, futuros; captivos non remissuros, quod
Hannibalem, cuius opera suseptum bellum foret, inimicis

simum nomini Romano, etiamnum cum imperio apud exercitum haberent itemque fratrem eius Magonem hoc responso 4
Karthaginienses cognito Hannibalem domum et Magonem
revocarunt, huc ut rediit, rex factus est, postquam imperator
fuerat, anno secundo et vicesimo: ut enim Romae consules
sic Karthagine quotannis annui bini reges creabantur, in eo 5
magistratu pari diligentia se Hannibal praebuit, ac fuerat
in bello, namque effecit ex novis vectigalibus non solum ut
esset pecunia, quae Romanis ex foedere penderetur, sed
etiam superesset, quae in aerario reponeretur, deinde [anno 6
post praeturam] M. Claudio L. Furio consulibus Roma le-
gati Karthaginem venerunt, hos Hannibal ratus sui expos- 196
cendi gratia missos, priusquam iis senatus daretur, navem
ascendit clam atque in Syriam ad Antiochum perfugit, hac 7
re palam facta Poeni naves duas, quae eum comprehende-
rent, si possent consequi, miserunt, bona eius publicarunt,
domum a fundamentis disiecerunt, ipsum exulem iudicarunt.

At Hannibal anno quarto, postquam domo profugerat, 8
L. Cornelio Q. Minucio consulibus, cum quinque navibus 197
Africam accessit in finibus Cyrenaeorum, si forte Kartha-
ginienses ad bellum inducere posset Antiochi spe fiduciaque,
cui iam persuaserat ut cum exercitibus in Italiam proficisce-
retur, huc Magonem fratrem excivit, id ubi Poeni rescive- 2
runt, Magonem eadem, qua fratrem, absentem affecerunt
poena, illi desperatis rebus cum solvissent naves ac vela ven-
tis dedissent, Hannibal ad Antiochum pervenit, de Magonis
interitu duplex memoria prodita est: namque alii naufragio,
alii a servulis ipsius interfectum eum scriptum reliquerunt,
Antiochus autem si tam in gerendo bello consiliis eius parere 3 191
voluisset, quam in suscipiendo instituerat, propius Tiberi
quam in Thermopylis de summa imperii dimicasset, quem
etsi multa stulte conari videbat, tamen nulla deseruit in re.

4 praefuit paucis navibus, quas ex Syria iussus erat in Asiam ducere, iisque adversus Rhodiorum classem in Pamphylio mari conflictit. *in* quo cum multitudine adversariorum sui superarentur, ipse quo cornu rem gessit fuit superior. ✱

190 9 Antiocho fugato verens ne dederetur, quod sine dubio
189 accidisset, si sui fecisset potestatem, Cretam ad Gortynios
2 venit, ut ibi, quo se conferret, consideraret, vidit autem vir
omnium callidissimus *in* magno se fore periculo, nisi quid
providisset, propter avaritiam Cretensium, magnam enim
3 secum pecuniam portabat, de qua sciebat exisse famam, ita-
que capit tale consilium, amphoras complures complet
plumbo, summas operit auro et argento, has praesentibus
principibus deponit in templo Dianae, simulans se suas for-
tunas illorum fidei credere, his in errorem inductis statuas
aëneas, quas secum portabat, omni sua pecunia complet eas-
4 que in propatulo domi abicit, Gortynii templum magna cura
custodiunt, non tam a ceteris quam ab Hannibale, ne ille
inscit us iis tolleret sua secumque duceret.

10 Sic conservatis suis rebus omnibus Poenus illis Cre-
tensibus ad Prusiam in Pontum pervenit, apud quem eodem
animo fuit erga Italiam neque aliud quicquam egit quam
2 regem armavit et exacuit adversus Romanos, quem cum vi-
deret domesticis opibus minus esse robustum, conciliabat ce-
teros reges, adiungebat bellicosas nationes, dissidelat ab eo
184 Pergamenus rex Eumenes, Romanis amicissimus, bellum-
que inter eos gerebatur et mari et terra; sed utrobique Eu-
3 menes plus valebat propter Romanorum societatem, quo ma-
gis cupiebat eum Hannibal opprimi, quem si removisset, faci-
lora sibi cetera fore arbitrabatur, ad hunc interficiendum
4 talem iniiit rationem, classe paucis diebus erant decreturi,
superabatur navium multitudine: dolo erat pugnandum, cum
par non esset armis, imperavit quam plurimas venenatas

serpentes vivas colligi easque in vasa fictilia conici, harum
 om effecisset magnam multitudinem, die ipso, quo facturus
 rat navale proelium, classiarios convocat iisque praecipit,
 omnes ut in unam Eumenis regis concurrant navem, a cete-
 ris tantum satis habeant se defendere, id illos facile serpen-
 tum multitudine consecuturos. Rex autem in qua nave vehe-
 tur, ut scirent, se facturum : quem si aut cepissent aut in-
 terfecissent, magno iis pollicetur praemio fore. tali cohorta-
 one militum facta classis ab utrisque in proelium deduci-
 tur, quarum acie constituta, priusquam signum pugnae dare-
 tur, Hannibal, ut palam faceret suis, quo loco Eumenes es-
 set, tabellarium in scapha cum caduceo mittit, qui ubi ad
 aves adversariorum pervenit epistulamque ostendens se re-
 tem professus est quaerere, statim ad Eumenem deductus
 est, quod nemo dubitabat quin aliquid de pace esset scrip-
 tum. tabellarius ducis nave declarata suis eodem, unde erat
 ingressus, se recepit, at Eumenes soluta epistula nihil in ea
 cepit nisi quae ad irridendum eum pertinerent, cuius
 etsi causam mirabatur neque reperiebat, tamen proelium
 statim committere non dubitavit, horum in concursu Bithyni
 Hannibalis praecepto universi navem Eumenis adoriuntur,
 quorum vim rex cum sustinere non posset, fuga salutem pe-
 tit, quam consecutus non esset, nisi intra sua praesidia se
 recepisset, quae in proximo litore erant collocata, reliquae
 Pergamenae naves cum adversarios premerent acrius, repente
 in eas vasa fictilia, de quibus supra mentionem fecimus,
 conici coepta sunt, quae iacta initio risum pugnantibus conci-
 arunt neque quare id fieret poterat intellegi, postquam au-
 tem naves suas oppletas conspexerunt serpentibus, nova re
 perterriti, cum, quid potissimum vitarent, non viderent, pup-
 pes verterunt seque ad sua castra nautica rettulerunt, sic
 Hannibal consilio arma Pergamenorum superavit, neque

tum solum, sed saepe alias pedestribus copiis pari prudentia pepulit adversarios.

12 Quae dum in Asia geruntur, accidit casu ut legati Prusiae Romae apud T. Quintium Flaminium consularent cenarent, atque ibi de Hannibale mentione facta ex iis unus diceret eum in Prusiae regno esse. Id postero die Flaminius senatui detulit. patres conscripti, qui Hannibale vivum numquam se sine insidiis futuros existimarent, legatos in Bithyniam miserunt, in eis Flaminium, qui ab rege peterent ne inimicissimum suum secum haberet sibi que dederet. his Prusia negare ausus non est; illud recusavit, ne id a se fieri postularent, quod adversus ius hospitii esset: ipsi, si possent comprehenderent: locum, ubi esset, facile inventuros. Hannibal enim uno loco se tenebat, in castello quod ei a rege datum erat muneri, idque sic aedificarat, ut in omnibus partibus aedificii exitus haberet, scilicet verens ne usu veniret quod accidit. huc cum legati Romanorum venissent ac multitudine domum eius circumdedissent, puer ab ianua prospiciens Hannibali dixit plures praeter consuetudinem armatos apparere, qui imperavit ei, ut omnes fores aedificii circumiret ac propere sibi nuntiaret, num eodem modo undique obsideretur. puer cum celeriter, quid vidisset, renuntiasset omnesque exitus occupatos ostendisset, sensit id non fortuito factum, sed se peti neque sibi diutius vitam esse retinendam, quam ne alieno arbitrio dimitteret, memor pristinarum virtutum venenum, quod semper secum habere consueverat sumpsit.

13 Sic vir fortissimus, multis variisque perfunctus laboribus anno acquievit septuagesimo, quibus consulibus interierit non convenit. namque Atticus M. Claudio Marcello Q. Fabio Labeone consulibus mortuum in annali suo scriptum reliquit at Polybius L. Aemilio Paulo Cn. Baebio Tamphilo, Sulpi-

cius autem Blitho P. Cornelio Cethego M. Baebio Tamphilo. 181
 atque hic tantus vir tantisque bellis districtus nonnihil tem- 2
 poris tribuit litteris. namque aliquot eius libri sunt, Graeco ser-
 mone confecti, in eis ad Rhodios de Cn. Manlii Volsonis in 189
 Asia rebus gestis. huius belli gesta multi memoriae prodide- 3
 runt, sed ex eis duo, qui cum eo in castris fuerunt simulque
 vixerunt, quamdiu fortuna passa est, Silenus et Sosylus La-
 cedaemonius. atque hoc Sosylo Hannibal litterarum Graeca-
 rum usus est doctore.

CATO

M. Cato, ortus municipio Tusculo, adulescentulus, prius 1 234
 quam honoribus operam daret, versatus est in Sabinis, quod
 ibi heredium a patre relictum habebat. inde hortatu L. Va-
 lerii Flacci, quem in consulatu censuraque habuit collegam,
 ut M. Perpenna censorius narrare solitus est, Romam demi-
 gravit in foroque esse coepit. primum stipendium meruit an- 2
 norum decem septemque. Q. Fabio M. Claudio consulibus
 tribunus militum in Sicilia fuit. inde ut rediit, castra secutus 214
 est C. Claudii Neronis magnique opera eius existimata est.
 in proelio apud Senam, quo cecidit Hasdrubal, frater Han- 207
 nibalis. quaestor obtigit P. Africano consuli, cum quo non 3 204
 pro sortis necessitudine vixit: namque ab eo perpetua dis-
 sensit vita. aedilis plebei factus est cum C. Helvio. praetor 4 199
 provinciam obtinuit Sardiniam, ex qua quaestor superiore 198
 tempore ex Africa decedens Q. Ennium poetam deduxerat,
 quod non minoris aestimamus quam quemlibet amplissimum
 Sardiniensem triumphum.

Consulatum gessit cum L. Valerio Flacco. sorte provinci- 2 199
 am nactus Hispaniam citeriorem ex ea triumphum deportavit. 195

2 ibi cum diutius moraretur, P. Scipio Africanus consul ite-
 194 rum, cuius in priore consulatu quaestor fuerat, voluit eum de
 provincia depellere et ipse ei succedere, neque hoc per se-
 natum efficere potuit, cum quidem Scipio principatum in
 civitate obtineret, quod tum non potentia, sed iure res pu-
 blica administrabatur, qua ex re iratus senatui *consulatu*
 3 peracto privatus in urbe mansit. at Cato, censor cum eodem
 184 Flacco factus, severe praeiit ei potestati, nam et in complu-
 res nobiles animadvertit et multas res novas in edictum ad-
 didit, qua re luxuria reprimeretur, quae iam tum incipiedat
 4 pullulare, circiter annos octoginta, usque ad extremam ae-
 tatem ab adolescentia, rei publicae causa suscipere inimici-
 tias non destitit, a multis tentatus non modo nullum detri-
 mentum existimationis fecit, sed, quoad vixit, virtutum
 laude crevit.

3 In omnibus rebus singulari fuit industria: nam et agri-
 cola sollers et peritus iuris consultus et magnus imperator
 2 et probabilis orator et cupidissimus litterarum fuit, quarum
 studium etsi senior arripuerat, tamen tantum progressum
 fecit, ut non facile reperiri possit neque de Graecis neque de
 Italicis rebus, quod ei fuerit incognitum, ab adolescentia
 3 confecit orationes, senex historias scribere instituit, earum
 sunt libri septem, primus continet res gestas regum populi
 Romani, secundus et tertius unde quaeque civitas orta sit
 Italica, ob quam rem omnes Origines videtur appellasse, in
 quarto autem bellum Poenicum est primum, in quinto se-
 4 cundum, atque haec omnia capitulatim sunt dicta, reliqua
 quoque bella pari modo persecutus est usque ad praeturam
 150 Ser. Galbae, qui diripuit Lusitanos: atque horum bellorum
 duces non nominavit, sed sine nominibus res notavit, in
 eisdem exposuit, quae in Italia Hispanisque [aut fierent

aut] viderentur admiranda : in quibus multa industria et diligentia comparet, nulla doctrina.

ATTICUS

T. Pomponius Atticus, ab origine ultima stirpis Roma- 1 109
nae generatus, perpetuo a maioribus acceptam equestrem
obtinuit dignitatem. patre usus est diligente et, ut tum 2
erant tempora, diti inprimisque studioso litterarum. hic,
prout ipse amabat litteras, omnibus doctrinis, quibus pueri-
lis aetas impertiri debet, filium erudit, erat autem in 3
puero praeter docilitatem ingenii summa suavis oris atque
vocis, ut non solum celeriter acciperet quae tradebantur,
sed etiam excellenter pronuntiaret. qua ex re in pueritia
nobilis inter aequales ferebatur clariusque exsplendescbat,
quam generosi condiscipuli animo aequo ferre possent. ita- 4
que incitabat omnes studio suo, quo in numero fuerunt
L. Torquatus, C. Marius filius, M. Cicero: quos consuetudine
sua sic devinxit, ut nemo iis perpetua *vita* fuerit carior.

Pater mature decessit. ipse adolescentulus propter affi- 2
nitatem P. Sulpicii, qui tribunus plebei interfectus est, non 88
expers fuit illius periculi: namque Anicia, Pomponii con-
sobrina, nupserat Servio, fratri Sulpicii. itaque interfecto 2 87
Sulpicio posteaquam vidit Cinnano tumultu civitatem esse
perturbatam neque sibi dari facultatem pro dignitate vi-
vendi, quin alterutram partem offenderet, dissociatis animis
civium, cum alii Sullanis, alii Cinnanis faverent partibus,
idoneum tempus ratus studiis obsequendi suis Athenas se 86
contulit. neque eo setius adolescentem Marium hostem 88

iudicatum iuvit opibus suis, cuius fugam pecunia sublevavit.
 3 ac ne illa peregrinatio detrimentum aliquod afferret rei fam-
 iliari, eodem magnam partem fortunarum traiecit sua-
 rum. hic ita vixit ut universis Atheniensibus merito esset
 4 carissimus. nam praeter gratiam, quae iam in adulescentulo
 magna erat, saepe suis opibus inopiam eorum publicam le-
 vavit. cum enim versuram facere publice necesse esset ne-
 que eius condicionem aequam haberent, semper se inter-
 posuit, atque ita ut neque usuram umquam ab iis acceperit,
 5 neque longius, quam dictum esset, debere passus sit. quod
 utrumque erat iis salutare: nam neque indulgendo invete-
 rascere eorum aes alienum patiebatur neque multiplicandis
 6 usuris crescere. auxit hoc officium alia quoque liberalitate:
 nam universos frumento donavit, ita ut singulis seni modii
 tritici darentur, qui modus mensurae medimnus Athenis
 appellatur.

3 Hic autem sic se gerebat, ut communis infimis, par
 principibus videretur. quo factum est ut huic omnes hono-
 res, quos possent, publice haberent civemque facere stude-
 rent: quo beneficio ille uti noluit [quod nonnulli ita in-
 2 terpretantur, amitti civitatem Romanam alia ascita]. quam-
 diu affuit, ne qua sibi statua poneretur, restitit, absens
 prohibere non potuit. itaque aliquot ipsi et Phidiae locis
 sanctissimis posuerunt: hunc enim in omni procuratione
 rei publicae actorem auctoremque habebant potissimum.
 3 igitur primum illud munus fortunae, quod in ea urbe natus
 est, in qua domicilium orbis terrarum esset imperii, ut
 eandem et patriam haberet et domum; hoc speciemem
 prudentiae, quod, cum in eam se civitatem contulisset,
 quae antiquitate, humanitate doctrinaque praestaret omnes,
 unus ei fuit carissimus.

tranquillatis autem rebus Romanis remigravit Romam, ut 5
 pinor L. Cotta L. Torquato consulibus : quem discedentem 65
 ic universa civitas Atheniensium prosecuta est, ut lacrimis
 desiderii futuri dolorem indicaret.

Habebat avunculum Q. Caecilium, equitem Romanum, 5
 familiarem L. Luculli, divitem, difficillima natura : cuius sic
 asperitatem veritus est, ut, quem nemo ferre posset, huius
 sine offensione ad summam senectutem retinuerit benivo-
 lentiam, quo facto tulit pietatis fructum. Caecilius enim mo- 2
 riens testamento adoptavit eum heredemque fecit ex do- 58
 drante : ex qua hereditate accepit circiter centiens sesterti-
 um. erat nupta soror Attici Q. Tullio Ciceroni, easque nup- 3
 tias M. Cicero conciliarat, cum quo a condiscipulatu vivebat
 coniunctissime, multo etiam familiarius quam cum Quinto,
 ut iudicari possit plus in amicitia valere similitudinem mo-
 rum quam affinitatem. utebatur autem intime Q. Hortensio, 4
 qui iis temporibus principatum eloquentiae tenebat, ut in-
 tellegi non posset, uter eum plus diligeret, Cicero an Hor-
 tensius : et, id quod erat difficillimum, efficiebat ut, inter
 quos tantae laudis esset aemulatio, nulla intercederet obtrec-
 tatio essetque talium virorum copula.

In re publica ita est versatus, ut semper optimarum par- 6
 tium et esset et existimaretur, neque tamen se civilibus fluc-
 tibus committeret, quod non magis eos in sua potestate exi-
 stimabat esse, qui se his dedissent, quam qui maritimis iac-
 tarentur. honores non petiit, cum ei paterent propter vel gra- 2
 tiam vel dignitatem : quod neque peti more maiorum neque
 capi possent conservatis legibus in tam effusis ambitus largi-
 tionibus neque *geri* e re publica sine periculo corruptis civi-
 tatis moribus. ad hastam publicam numquam accessit. nul- 3
 lius rei neque praes neque manceps factus est. neminem ne-
 que suo nomine neque subscribens accusavit, in ius de sua re

4 numquam iit, iudicium nullum habuit. multorum consulent
 praetorumque praefecturas delatas sic accepit, ut neminem
 in provinciam sit secutus, honore fuerit contentus, rei fami-
 liaris despexerit fructum: qui ne cum Quinto quidem Cice-
 rone voluerit ire in Asiam, cum apud eum legati locum
 5 obtinere posset. non enim decere se arbitrabatur, cum prae-
 turam gerere noluisset, asseclam esse praetoris. qua in re
 non solum dignitati serviebat, sed etiam tranquillitati, cum
 suspiciones quoque vitaret criminum. quo fiebat ut eius ob-
 servantia omnibus esset carior, cum eam officio, non timori
 neque spei tribui viderent.

.....
 13 Neque vero ille minus bonus pater familias habitus est
 quam civis. nam cum esset pecuniosus, nemo illo minus fuit
 emax, minus aedificator. neque tamen non inprimis bene ha-
 2 bitavit omnibusque optimis rebus usus est. nam domum ha-
 buit in colle Quirinali Tamphilianam, ab avunculo hereci-
 tate relictam, cuius amoenitas non aedificio, sed silva consta-
 bat: ipsum enim tectum antiquitus constitutum plus salis
 quam sumptus habebat: in quo nihil commutavit, nisi si quid
 3 vetustate coactus est. usus est familia, si utilitate iudican-
 dum est, optima, si forma, vix mediocri. namque in ea
 erant pueri litteratissimi, anagnostae optimi et plurimi li-
 brarii, ut ne pedisequus quidem quisquam esset, qui non
 utrumque horum pulchre facere posset, pari modo artifices
 4 ceteri, quos cultus domesticus desiderat, apprime boni. ne-
 que tamen horum quemquam nisi domi natum domique fac-
 tum habuit: quod est signum non solum continentiae, sed
 etiam diligentiae. nam et non intemperanter concupiscere,
 quod a plurimis videas, continentis debet duci, et potius in-
 dustria quam pretio parare non mediocris est diligentiae.
 5 elegans, non magnificus, splendidus, non sumptuosus:

omnisque diligentia munditiam, non affluentiam affectabat, supellex modica, non multa, ut in neutram partem conspici posset. nec praeteribo, quamquam nonnullis leve visum iri 6 putem, cum inprimis lautus esset eques Romanus et non parum liberaliter domum suam omnium ordinum homines invitaret, non amplius quam terna milia peraeque in singulos menses ex ephemeride eum expensum sumptui ferre solitum. atque hoc non auditum, sed cognitum praedicamus: saepe 7 enim propter familiaritatem domesticis rebus interfuimus.

Nemo in convivio eius aliud acroama audivit quam 14 anagnosten, quod nos quidem iucundissimum arbitramur; neque umquam sine aliqua lectione apud eum cenatum est, ut non minus animo quam ventre convivae delectarentur: namque eos vocabat, quorum mores a suis non abhorre- 2 rent. cum tanta pecuniae facta esset accessio, nihil de cottidiano cultu mutavit, nihil de vitae consuetudine, tantaque usus est moderatione, ut neque in sestertio viciens, quod a patre acceperat, parum se splendide gesserit neque in sestertio centiens affluentius vixerit, quam instituerat, parique fastigio steterit in utraque fortuna. nullos habuit hortos, nul- 3 lam suburbanam aut maritimam sumptuosam villam, neque in Italia, praeter Arretinum et Nomentanum, rusticum praedium, omnisque eius pecuniae reditus constabat in Epiroticis et urbanis possessionibus. ex quo cognosci potest usum eum pecuniae non magnitudine, sed ratione metiri solitum.

Mendacium neque dicebat neque pati poterat. itaque eius 15 comitas non sine severitate erat neque gravitas sine facilitate, ut difficile esset intellectu, utrum eum amici magis venerationem an amarent. quidquid rogabatur, religiose promittebat, quod non liberales, sed leves arbitrabatur polliceri quot praestare non possent. idem in tenendo, quod semel annuis- 2 set, tanta erat cura, ut non mandatam, sed suam rem videre-

tur agere. numquam suscepti negotii eum pertaesum est: suam enim existimationem in ea re agi putabat, qua nihil
 3 habebat carius. quo fiebat ut omnia Ciceronum, M. Catonis, Q. Hortensii, A. Torquati, multorum praeterea equitum Romanorum negotia procuraret. ex quo iudicari potest non inertia, sed iudicio fugisse rei publicae procurationem.

16 Humanitatis vero nullum afferre maius testimonium possum, quam quod adolescens idem seni Sullae fuit iucundissimus, senex adolescenti M. Bruto, cum aequalibus autem suis Q. Hortensio et M. Cicerone sic vixit, ut iudicare difficile sit, cui aetati fuerit aptissimus. quamquam eum praecipue dilexit Cicero, ut ne frater quidem ei Quintus carior fuerit
 2 aut familiarior. ei rei sunt indicio praeter eos libros, in quibus de eo facit mentionem, qui in vulgus sunt editi, sedecim volumina epistularum, ab consulatu eius usque ad extremum tempus ad Atticum missarum: quae qui legat, non multum de
 3 sideret historiam contextam eorum temporum. sic enim omnia de studiis principum, vitiis ducum, mutationibus rei publicae perscripta sunt, ut nihil in eis non appareat et facile existimari possit, prudentiam quodam modo esse divinationem. non enim Cicero ea solum, quae vivo se acciderunt, futura praedixit, sed etiam, quae nunc usu veniunt, cecinit ut vates.

17 De pietate autem Attici quid plura commemorem? cum hoc ipsum vere gloriantem audierim in funere matris suae,
 42 quam extulit annorum nonaginta, cum *ipse esset* septem et sexaginta, se numquam cum matre in gratiam redisse, numquam cum sorore fuisse in similitudine, quam prope aequalem habebat.
 2 quod est signum aut nullam umquam inter eos querimoniam intercessisse, aut hunc ea fuisse in suos indulgentia, ut, 3 quos amare deberet, irasci eis nefas duceret, neque id fecit natura solum, quamquam omnes ei paremus, sed etiam doctrina: nam principum philosophorum ita percepta habuit praecepta,

atempserunt : nam putarunt esse tenesmon, cui remedia celeria facilliaque proponebantur. in hoc cum tres menses 3 sine ullis doloribus, praeterquam quos ex curatione capiebat, consumpsisset, subito tanta vis morbi in inum intestinum prorupit, ut extremo tempore per lumbos fistulae puris eruperint. atque hos priusquam ei accideret, postquam in 4 dies dolores accrescere febresque accessisse sensit, Agrippam generum ad se arcessi iussit et cum eo L. Cornelium Balbum Sextumque Peducaeam. hos ut venisse vidit, in cubi- 5 tum innixus 'quantam' inquit 'curam diligentiamque in valetudine mea tuenda hoc tempore adhibuerim, cum vos testes habeam, nihil necesse est pluribus verbis commemorare. quibus quoniam, ut spero, satisfeci, me nihil reliqui fecisse, quod ad sanandum me pertineret, reliquum est ut egomet mihi consulam. id vos ignorare nolui : nam mihi stat alere morbum desinere, namque his diebus quidquid cibi sumpsi, 6 ita produxi vitam, ut auxerim dolores sine spe salutis, quare a vobis peto, primum ut consilium probetis meum, deinde ne frustra dehortando impedire conemini'.

Hac oratione habita tanta constantia vocis atque vultus, 22 ut non ex vita, sed ex domo in domum videretur migrare, cum quidem Agrippa eum flens atque osculans oraret atque 2 obsecraret, ne id quod natura cogeret ipse quoque sibi accideret, et, quoniam tum quoque posset temporibus superesse quae sibi suisque reservaret, preces eius taciturna sua obstinatione depressit. sic cum biduum cibo se abstinuisset, subito 3 febris decessit leviorque morbus esse coepit. tamen propositum nihilo setius peregit itaque die quinto, postquam id consilium inierat, pridie kal. Apriles Cn. Domitio C. Sosio consulibus decessit. elatus est in lecticula, ut ipse praescrip- 4 serat, sine ulla pompa funeris, comitantibus omnibus bonis, maxima vulgi frequentia. sepultus est iuxta viam Appiam ad quintum lapidem in monumento Q. Caecilii, avunculi sui.

ΠΙΝΑΞ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ

- Aegātes**, um θηλ. Λιγυῦσαι. Ἦσαν τρεῖς νῆσοι πρὸς Δ. τῆς Σικελίας.
- Aemilius** (Paulus). Λαίμιος Αἰμίλιος Παῦλος 1) ῥωμαῖος ὕπατος, ὅστις ἐφρονεύθη κατὰ τὴν ἐν Κάνναις μάχην τῷ 216 π. X. Hn 4,4.—2) ῥωμαῖος ὕπατος τοῦ 182 π. X. Hn 13,1.
- Africa** ae θηλ. Ἀφρική, ἡ ἐπὶ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων βόρειος παρὰλίος χώρα, ἡ περιοχή τῆς Καρχηδόνος.
- Africanus** ἐπωνυμία τῶν Σικιπίωνων ἰδ. Scipio.
- Agrippa**, ae (Marcus Vipsanius) Μάρκος Οὐψάνιος (Βιψάνιος) Ἀγρίππας. Διακρίνεται ὡς ἄριστος στρατηγὸς καὶ πολιτικὸς. Συνεξεύχθη τὴν νεαρὰν γῆραν Ἰουλίαν, θυγατέρα τοῦ Αὐγούστου.
- Alpes**, ūm, θηλ. Ἀλπεις, ὄρη τῆς Β. Ἰταλίας.
- Alpici**, ōrum, ἄ. Οἱ κάτοικοι τῶν Ἀλπεων.
- Anicia**, ae, Ἀνικία, ἐξαδέλφη τοῦ Τίτου Πορπωνίου Ἀττικοῦ.
- Antiochus**, i, Ἀντίοχος ὁ Γ'. ὁ καλούμενος Μέγας, βασιλεὺς τῆς Συρίας (223—187 π. X.). Ἰδ. εἰκόνα.
- Antonius**, ii, (Marcus) Μάρκος Ἀντώνιος, εἷς τῶν τριῶν ἀνδρῶν (triumvir) μετὰ τοῦ Λεπίδου καὶ τοῦ Ὀκταβιανοῦ.
- Apenninus**, i, ἄ. τὰ Ἀπέννινα, ὄρη διασχίζοντα τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ ΒΔ. πρὸς ΝΑ.
- Appia via**. Ἀππία ὁδός. Ἡ μεγάλη μεσημερινή ὁδός, ἥς τὴν κατασκευὴν ἤρχισε (τῷ 312 π. X.) ὁ τιμητὴς (censor) Ἀππίος Κλαύδιος Καῖκος. Ἦτο ἡ λαμπροτάτη τῶν ὁδῶν τῆς Ῥώμης καὶ διὰ τοῦτο ἐκαλεῖτο βασίλισσα τῶν ὁδῶν (regina viarum). Ἦρχιζεν ἀπὸ τῆς Ῥώμης καὶ διή ἀπὸ τῆς Porta Capēna καὶ ἐφθανε μέχρι τῆς πόλεως Καπύης. Βραδύτερον ὁμῶς ἐπὶ Αὐγούστου κατέληγεν εἰς τὸ Βρενδῆσιον (Πρίντεζι).
- Apulia**, ae, θηλ. Ἀπουλία, χώρα ἐπὶ τῆς ΝΑ. πλευρᾶς τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους.
- Arretinus**, Ἀρρητίνος, τοῦ Ἀρρητίου, παρὰ τὸ Ἀρρήτιον, πόλιν τῆς Ἐτρουρίας.
- Asia**, ae, θηλ. Ἀσία. 1) ἡ νῦν ἀπὸ τοῦ Δ'. μ. X. αἰῶνος καλούμενη Μ. Ἀσία Hn 8,4. 2) ἡ ῥωμ. ἐπαρχία Ἀσία (ἀπὸ τοῦ 130 π. X.) A 6,4.
- Athēnae**, ārum θηλ. Ἀθῆναι.
- Atticus** (T. Pomponius Atticus) ἰδ. C. 3,5. Hn 13,1 καὶ A 1 καὶ ἐξῆς.

Aurelius Cotta (C.), Γάιος Αὐρήλιος Κόττας, ῥωμ. ὑπάτος μετὰ τοῦ Σολωνικίου (200 π. X.) Hn 7, 1.

Baebius Baίβιος, ῥωμ. ὄνομα οἰκογενείας ἰδ. Tamphilus.

Balbus (L. Cornelius) Βάλβος, φίλος τοῦ Ἀττικοῦ καὶ τοῦ Κικέρωνος.

Barca, ae, ἄ. Βάρκας (λ. φονικικὴ=κεραυνός). Προσωнуρία τοῦ Ἀμίλκα καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Bithynia, ae, θηλ. Βιθυνία, χώρα ἐπὶ τῆς ΒΔ. παραλίᾳ τῆς Μ. Ἀσίας.

Bithyni, ōrum, ἄ. Βιθυνοί, κάτοικοι τῆς Βιθυνίας.

Brutus (Marcus Iunius) Μᾶρκος Ἰούνιος Βρούτος, υἱὸς τοῦ Μ. Βρούτου καὶ τῆς Σεργιλίας, ἀδελφῆς τοῦ Κάτωνος (τοῦ Uticensis). Οὗτος μετὰ τοῦ Κασσίου ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς συνωμοσίας κατὰ τοῦ Καίσαρος.

Caecilius, ii (Quintus), πλούσιος ῥωμαῖος ἱππεύς, θεῖος τοῦ Ἀττικοῦ.

Caesar, āris Καῖσαρ. 1) Julius Caesar, ἐπιφανέστατος στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς (ἔγενν. τῇ 12 Ἰουλίου τοῦ 100 π. X., ἐδόλοφονήθη τῇ 15 Μαρτίου τοῦ 44 π. X.). Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἔλαβε τὸν τίτλον divus (θεός) A 19,2.—2) Caesar (C. Octavius). Ἦτο υἱὸς τῆς Ἀτίας, ἀνεψιᾶς τοῦ Γάιου Ἰουλίου Καίσαρος. Ὑψοθετῆσθε παρ' αὐτοῦ προσέλαβε τὸ ὄνομα Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ Ὀκταβιανός. Ἐλαβε τὸν τίτλον τοῦ imperator τῷ 29 π. X. (ἔγενν. τῷ 63 π. X.—ἀπέθανε τῷ 14 μ. X.).

Cannensis, e τῶν Καννῶν, πολέμῳ τῆς Ἀπουλίας pugna Cannensis ἡ παρὰ τὰς Καννας μάχη.

Capua, ae, θηλ. Καπύη, πόλις τῆς Καμπανίας.

Cato, ōnis. 1) M. Porcius Cato Μᾶρκος Πόρκιος Κάτων, ὁ πρεσβύτερος ἢ Censorius ἰδ. βιογρ. Κάτωνος. 2) M. Porcius Cato ὁ νεώτερος ὁ ἐπωνομασθεὶς Uticensis, διπλόγονος τοῦ προηγουμένου A 15,3.

Catulus, i (C. Lutatius) Γάιος Λουτάτιος Κάτλος, ῥωμ. ὑπάτος (242 π. X.).

Centenius, ii (C.) Γάιος Κεντένιος, στρατηγὸς τοῦ ὑπάτου Σεργιλίου.

Cethegus, i (P. Cornelius) Πόπλιος Κερνήλιος Κέθηγος, ῥωμ. ὑπάτος (181 π. X.) Hn 13,1.

Cicero, ōnis. 1) Marcus Tullius Cicero Μᾶρκος Τύλλιος Κικέρων, ὁ γνωστὸς ῥωμ. πολιτικὸς, ρήτωρ καὶ φιλόσοφος, σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Ἀττικοῦ (ἔγενν. τῷ 106 π. X., ἐφονεύθη τῷ 43 π. X.) A 1,4. 5,4. 16,1 καὶ 3. 2) Quintus Tullius Cicero Κόϊντος Τύλλιος Κικέρων, ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου, γαμβρὸς τοῦ Ἀττικοῦ A 5,3. 6,4. 16,2.—Πληθ. Cicerones=M. καὶ Q. Tullius Cicero A 15,3.

Cinnānus, i, Κιννανός, ὁπαδὸς τοῦ Κίννα. Οὗτος ἐξέληθεὶς ἐκ τῆς Ῥώμης ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Σύλλαν καὶ συναθροίσας στρατὸν εἰσῆλθεν εἰς Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τὴν πόλιν καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πέντε ἡμέρας διαρκέσασαν στρατὴν τῶν πολιτῶν.

Clastidium, ii, οὐ. Κλαστιδίον (νῦν *Casteggio*), πόλις τῆς ἐντὸς τῶν Ἀλπεων Γαλιτίας πρὸς Β. τῆς νῦν Γενόας (*Genova*).

Claudius, i, 1) *M. Claudius Marcellus*, *M.* Κλαύδιος Μάρκελλος, ῥωμ. ὑπάτος (196 π. Χ.) *Hn* 7,6.-2) *C. Claudius Nero* Γάιος Κλαύδιος Νέρων (ὑπάτος τῷ 207 π. Χ.) νικητὴς τοῦ Ἀσδρούβα παρὰ τὴν Σήνην *C* 1,2.-3) *Tiberius Claudius Nero* Τιβέριος Κλαύδιος Νέρων (υἱὸς τῆς Λιβίας Δρουσίλλης συζευχθεὶς εἰς δεύτερον γάμον μετὰ τοῦ Αὐγούστου) ὁ μετέπειτα (14 π. Χ.—37 μ. Χ.) αὐτοκράτωρ Τιβέριος *A* 19,4.

C. Cornelius Γάιος Κορνήλιος, ῥωμ. ὑπάτος (193 π. Χ.) *Hn* 8,1 Ἰδ. *Cethegus* καὶ *Scipio*.

Crēta, ae, θηλ. Κρήτη.

Cretenses, ūm, ἄ. οἱ κάτοικοι τῆς Κρήτης, Κρητῆς.

Cyrenaei, ōrum, ἄ. οἱ κάτοικοι τῆς Κυρήνης (πρωτεύουσά τῆς Κυρηναϊκῆς ἐν τῇ Β. Ἀφρικῇ, πρὸς Δ. τῆς Αἰγύπτου), Κυρηναῖοι.

Diāna, ae, θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθητῆς. Ἐτιμαῖτο ὡς θεὰ τῆς θήρας. Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν Ἀρτεμιν τῶν Ἑλλήνων.

Domitius, ii, (Cn.=Γναίος) Δομίτιος, ῥωμ. ὑπάτος (32 π. Χ.)

Drusilla, ae ἰδ. **Claudius** ἀρ. 3.

Ennius, (Q.=Quintus) Κόϊντος Ἐννιος, ὁ δημιουργὸς τῆς ῥωμ. λογιτεχνίας, γεννηθεὶς (τῷ 239 π. Χ.) ἐν Ῥοδαίᾳ (νῦν *Rugge*) τῆς Καλαβρίας. Ἐγραψεν ἐπικὸν ποίημα ἐπιγραφόμενον *Annales* (=Χρονικὰ), ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπραγματεύθη τὴν ἱστορίαν τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ τῆς ἀρίστεως τοῦ Αἰνείου εἰς τὴν Ἰταλίαν μέχρι τῶν ἐαυτοῦ χρόνων.

Epiroticus, a, um Ἡπειρωτικός, ἐπὶ τῆς Ἡπείρου καίμενος.

Eryx, ūcis, ἄ. Ἐρυξ, πόλις καὶ ὄρος πρὸς τὸ Δ. μέρος τῆς Σικελίας, νῦν *Monte San Giuliano* ἢ ἀπλῶς *San Giuliano*.

Etruria, ae, Ἐτρουρία (νῦν *Toscana*), χώρα ἐπὶ τῆς Δ. παραλίας τῆς Ἰταλίας.

Eumēnes, is, Εὐμένης, βασιλεὺς τῆς Περγᾶμου (198-158 π. Χ.). Ἰδ. εἰκόνα.

Falermus (ager). Ὁ Φαλερινὸς ἀγρός, παρὰ τὴν Δ. παραλίαν τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ Καμπανίᾳ, ὀνομαστὸς διὰ τὸν οἶνον (νῦν *Terra di Lavoro*)

Fabius 1) *Q*(uintus) *Fabius Maximus* (ὁ ἐπικληθεὶς *Cunctator*=Μελλητής), ὑπάτος τῷ 214 π. Χ. ὀνομαστὸς στρατηγὸς κατὰ τὸν 6'. Καρχηδονικὸν πόλεμον *Hn* 5,1 ἐξ. *C* 1,2. *A* 18,4. Πληθύντ. *Fabii*,

- drum, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Φαβίου Α 18,4. 2) Fabius Labeo Φάβιος Λαβέων, ὑπάτος τῷ 183 π. Χ. Hn 13,1.
- Feretrīus, ii, Juppīter Feretrīus, Ζεὺς ὁ Φερέτριος, ὁ Ὑπέρμαχος, Ζεὺς ὁ Νικητῆς.
- Flaminīus (Titus Quintius) Τίτος Κοίντιος Φλαμίνιος, ῥωμαῖος ὑπάτος, νικητῆς τοῦ Φιλίππου βασιλέως τῆς Μακεδονίας παρὰ τὰς Κυνόες Κεφαλάς (197 π. Χ.).
- Flaminīus (C.) Γάιος Φλαμίνιος, ῥωμαῖος ὑπάτος (196 π. Χ.).
- Fregellae, ærum, Φρεγγέλλαι (νῦν Pontecorvo), πόλις τῆς Ἰταλίας ἐν Λατίῳ ΝΑ. τῆς Ρώμης.
- Furius i (C.) Γάιος Φούριος, ῥωμαῖος ὑπάτος (196 π. Χ.).
- Galba ae (Servius Sulpicius) Σέρβιος Σουλπίκιος Γάλβας, ῥωμαῖος στρατηγὸς ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ (151 π. Χ.).
- Gallia, ae θηλ. Γαλατία. Αὕτη ἦτο διηρημένη εἰς δύο εἰς Gallia transalpinā (τὴν σημερινὴν Γαλλίαν) Hn 3,4 καὶ Gallia cisalpinā (τὴν σημερινὴν βόρειον Ἰταλίαν).
- Gortynīi, drum, ἁ. εἰ κάτοικοι τῆς Γόρτυνος (ὄνομα. Γόρτυν), πόλεως τῆς νήσου Κρήτης, Γερτύνιοι.
- Gracchus, i (Tiberius Sempronius) Τιβέριος Σεμπρώνιος Γράγχος, ῥωμαῖος ὑπάτος τῷ 215 καὶ 213 π. Χ.
- Graecus Ἑλληνικός, Hn 13,2 C. 3,2.
- Graius (πρόφ. Grajus), saltus «Γραΐγαι Ἀλπεις» (ἐκ τοῦ Κελτικοῦ *Kraig*=φαῖς βράχος). Ὁ αὐχὴν (χιλιετώρεα) τοῦ μικροῦ Ἀγ. Βερνάρδου. Ὅτι ἐκλήθησαν οὕτω τ.ῆ. Γράιαι Ἀλπεις (ἐκ τοῦ graius=graecus) ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνος Ἡρακλέους εἶναι μῦθος.
- Hadrumētum, i, οὐ. Ἀδρύμητον, πόλις παρὰλίως τῆς Β. Ἀφρικῆς ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Καρχηδόνος (νῦν Susa).
- Hamilcar, āris Ἀμίλκας, ὄνομα πολλῶν ὀνομαστῶν Καρχηδονίων. Ἡ λέξις εἶναι φοινικικὴ καὶ δηλοῖ τὸν ὑπηρέτην ἢ τὸ δῶρον τοῦ Melqart (Μελκάρτ ἦτο ὄνομα τοῦ Βῆλου, πολιούχου θεοῦ τῆς Τύρου. Τοῦτου ἡ λατρεία μετεδόθη καὶ εἰς τὴν Καρχηδόνα). Ὁ Ἀμίλκας ἐπεκαλεῖτο Barag (Barak ἢ Barka=ἀστραπή, τὸ ἀστράπτειν ξίφος).
- Hannibal, ālis, Ἀννίβας, ὄνομα πολλῶν Καρχηδονίων στρατηγῶν. Ἡ λέξις εἶναι φοινικικὴ καὶ δηλοῖ τὸ δῶρον τοῦ θεοῦ Baal (Βάαλ=Βῆλος). Ἰδ. εἰκόνα.
- Hasdrūbal, ālis, Ἀσδρούβας 1) γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ Ἀμίλκα καὶ διάδοχος ἐν τῇ ἀρχῇ (229—221 π. Χ.) Hn 3,2. Hn 3,1. 2) ἀδελφὸς τοῦ Ἀννίβα (207 π. Χ.) Hn 3,3. C 1,2.

- Helvius, (C.) Γάιος Ἑλβίος, συνάδελφος τοῦ Κάτωνος ἐν τῇ ἀγορᾷ
 μίχ (199 π. X.).
- Hercūles, is, Ἡρακλῆς, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀλκυόνης, ἐθνικὸς ἥρω
 τῶν Ἑλλήνων.
- Hippo, ōnis, ἄ. (Hippo Libēra) Ἰππών, πόλις ἐν τῇ περιοχῇ τῇ
 Καρχηδόνος (νῦν Bizerta).
- Hispanīa, ae, θηλ. Ἰσπανία (ἡ σημερινὴ Ἰσπανία μετὰ τῆς Πορτογαλίας)
 Πληθ. Hispaniae, αἱ δύο Ἰσπανίαι τ. ἔ. Hispania citerior (Tarra
 conensis) νοτιοδυτικὴ Ἰσπανία, ἐκείθεν καὶ νοτιοδυτικῶς τοῦ ποταμοῦ
 Ἰήρος (νῦν Ἑβρου), καὶ Hispania ulterior βορειοανατολικὴ Ἰσπανία
 ἐντεῦθεν καὶ βορείως τοῦ Ἰήρος.
- Hortensius, ii, (Quintus Hortensius Hortālus) Κόιντος Ὀρτή(ν)σις
 Ὀρτάλος, ὀνομαστὸς ῥωμαῖος ῥήτωρ, σύγχρονος τοῦ Κικέρωνος.
- Italīa ae, θηλ. Ἰταλία.
- Italicus, ἰταλικός.
- Iup(p)iter (πρόφερε Jupīter) γεν. Iōvis (πρόφ. Jovis), υἱὸς τοῦ Κρόνου
 καὶ τῆς Ρέας, ὁ μέγιστος καὶ ἰσχυρότερος θεὸς τῶν Ῥωμαίων ἀντι
 στοιχεῖ πρὸς τὸν Δία τῶν Ἑλλήνων 20.3.—Ἐπίσης πρὸς δῆλωσιν τοῦ
 Baal, τοῦ μεγίστου θεοῦ τῶν Φοινίκων καὶ τῶν Καρχηδονίων Hn 2.3)
- Karthaginiensis, e (καὶ Carthaginiensis), Καρχηδόνιος Hn 7.2.
 (οὗς. Hn 1.1. 3) οὗς. πλὴθ. οἱ Καρχηδόνιοι, ἰσχυροὶ ἐμπορικὸς καὶ
 λίαν ἐξοπλισμένοι λαὸς Hm 1.3. 2.3 Hn 7.1 ἐξ.
- Karthāgo, gīnis (καὶ Carthago) Καρχηδών. Ὀνομαστὴ καὶ ἐμπορικὴ
 πόλις ἐπὶ τῆς βορείου παραλίας τῆς Ἀφρικῆς, ἀποικία τῆς Τύρου
 Ἐκτίσθη περὶ τὸ 880 π. X. (σήμερον σφίζονται ἐρείπια παρὰ τὴν Mersa
 ἐν Τύνιδι). Ἀντίζηλος τῆς Ῥώμης κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Ποπλίου Κορνη
 λίου Σκιπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ τῷ 146 π. X.
- Labēo id. Fabius ἄρ. 2.
- Lacedaemonius, ii, Λακεδαιμόνιος, ἐκ Λακεδαιμόνος (Σπάρτης).
- Ligures, um, ἄ. Λίγυ(ρ)ες, λαὸς ἐπὶ τῆς ΒΔ. ἀκτῆς τῆς Ἰταλίας πρὸς
 Ν. τῶν Ἀπεννίνων.
- Longus (Tiberius Sempronius) Τιβερίος Σεμπρόνιος Λόγγος, ὑπάτος
 τῷ 218 καὶ 194 π. X.
- Lucāni, ōrum, ἄ. Λευκανοί, λαὸς τῆς νοτίου Ἰταλίας.
- Lucullus (Lucius Licinius) Λεύκιος Λικίνιος Λούκουλλος, ῥωμαῖος ὑπάτος
 (74 π. X.) καὶ στρατηγὸς τὸν περισσότερον χρόνον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πό
 λέμῳ, γνωστὸς διὰ τὰ πλούτη καὶ τὴν ἀχαλίνωτον πολυτέλειαν (Λ 5, 1)

Lusitani, ōrum, ἄ. οἱ κάτοικοι τῆς Λουσιτανίας (τῆς σημερινῆς Πορτογαλίας), Λουσιτανοί.

Lutatius τὸ πλήρες C. Lutatius Catulus Γάιος Λουτάτιος Κάτλος ῥωμαῖος ὑπάτος τῷ 242 π. X.

Mago, ōnis, Μάγων, ἀδελφοὶ τοῦ Ἀννίβα.

Marcellus, i, Μάρκελλος (τὸ πλήρες Marcus Claudius Marcellus).

1) ῥωμ. ὑπάτος 212 π. X., περίφημος στρατηγὸς ἐν τῷ 6'. Καρχηδ. πολέμῳ, ὁ πορθητὴς τῶν Συρακουσῶν Hn 5,3.—2) ῥωμ. ὑπάτος 183 π. X. Hn 13,1.—3) γαμβρὸς τοῦ Ὀκταβιανοῦ, ὑπάτος 50 π. X. Ὁθὲν Marcelli, ōrum ἡ γενεὰ ἣ ἡ οἰκογένεια τῶν Μαρκελλῶν A 18,4.

Marius (C.) Γάιος Μάριος, ῥωμαῖος ὑπάτος 82 π. X. υἱὸς τοῦ γνωστοῦ ἀντιπάλου τοῦ Σύλλα, νικητῆς τῶν Κίμβρων καὶ τῶν Τευτόνων.

Maximus, id. Fabius.

Minucius 1) Quintus Minucius Thermus Κόντος Μινούκιος Θέρμος, ῥωμ. ὑπάτος 193 π. X. Hn 8,1. 2) Marcus Minucius Rufus Ἰππαρχος ὑπὸ τὸν δικτάτορα Φάβιον Μάξιμον ἐν τῷ 6' Καρχηδον. πολέμῳ Hn 5,3.

Nero id. Claudius ἄρ. 2.

Nomentanus Νομεντανός, τοῦ Νομέντου, πόλεως τῆς χώρας τῶν Σαδίνων (νῦν *Mentana*) ἐλίγον ΒΔ. τῆς Ῥώμης. Nomentanum (praedium) κτῆμα ἐν τῇ περιοχῇ τῆς χώρας τῶν Σαδίνων.

Numidae, ārum, Νομάδες, λαὸς τῆς Β'. Ἀφρικῆς.

Pānus, i, ἄ. Πάνος, ποταμὸς τῆς Β'. Ἰταλίας (νῦν Po). Πηγάζει ἐκ τῶν Ἀλπεων καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος.

Pamphylium mare, Παμφυλία θάλασσα, τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Paulus id. Aemilius.

Peducaeus (Sextus) Πεδουκαῖος, φίλος τοῦ Τίτου Πομπωνίου Ἀττικοῦ.

Pergamēnus, Περγαμηνός, τῆς πόλεως Περγάμου (νῦν *Pergama*), ἥτις ἐγένετο ἡ πρωτεύουσα τοῦ μετέπειτα Περγαμηνοῦ βασιλείου ἐν Μ. Ἀσίᾳ. Hn 10,2. 11,5.—Οὗς. Pergamēni, ōrum ἄ. οἱ κάτοικοι τῆς Περγάμου, Περγαμηνοί Hn 11,7.

Perpenna, ae, (Marcus) Μάρκος Περπέννας, ἐπιφανὴς ῥωμαῖος, ὑπάτος τῷ 92 π. X., τιμητὴς τῷ 86 π. X.

Phidias, ae, Φειδίας. Ἀγνωστον ποῖος ἦτο οὗτος. Ἴσως πρόκειται περὶ ἀνδρὸς εὐεργετήσαντος τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν.

Philippus, i, Φίλιππος ὁ Ε'. βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ 220-179 π. X., πατὴρ τοῦ Περσέως. Ἰδ. εἰκόνα.

Poenīcus=Punīcus (Φοινικικός) Καρχηδονικός, τῆς Καρχηδόνος.

Poenus συνήθως κατὰ πληθ. Poeni, ōrum ἂ. οἱ κάτοικοι τῆς Καρχηδόνος (ὡς ἔπαινοι Φοίνικες), Καρχηδόνιοι.

Ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ Poenus προκειμένου περὶ τοῦ Ἀννίβα πρὸς δὴλον ὅτι σὺν τῆς πανουργίας καὶ τοῦ δόλου Hn 10,1.

Pontus, i, Πόντος, ὁ Εὐξείνιος Πόντος (Μαύρη Θάλασσα) μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν μεσημερινῶν ἁπτόν καὶ ἰδίᾳ τῆς Βιθυνίας, τοῦ βασιλείου τοῦ Προυσίας.

Prusīa, ae, Προυσίας ὁ Α'. βασιλεὺς τῆς Βιθυνίας (228-180 π.Χ.). Ἰδὲ εἰκόνα.

Py enaeus saltus ἂ. τὰ Πυρηναία, σειρὰ ὄρεων μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας.

Quirinālis collis ὁ Κυρινάκιος λόφος, ὁ βορειώτατος τῶν ἐπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης (νῦν Monte cavallo). Ἐπὶ τοῦτου ἔκειτο ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου (δὴλ. τοῦ μετὰ θάνατον ἀποθεωθέντος Ῥωμύλου).

Rhodānus, i, ἂ. Ῥοδανὸς (νῦν Rhône), ποταμὸς τῆς Γαλιτίας ἐκβάλλων εἰς τὴν Μεσόγειον.

Rhodii, ōrum ἂ. οἱ Ῥόδιοι.

Roma, ae, θ. Ῥώμη, πρωτεύουσα τοῦ Λατίου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ῥωμαίου καὶ βασιλείου.

Romānus, Ῥωμαῖος. Οὐσ. Romāni, ōrum, οἱ Ῥωμαῖοι.

Romūlus, i, Ῥωμύλος, πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ῥώμης.

rubrum mare ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα (ὁ νῦν Περσικὸς καὶ Ἀραβικὸς κόλπος).

Sabīni, ōrum, ἂ. Σαβῖνοι, λαὸς τῆς κεντρικῆς Ἰταλίας πρὸς Α. τοῦ Λατίου. In Sabīnis=ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαβίνων.

Saguntum, Σάγουντον, πόλις τῆς Ἰσπανίας (πλησίον τῆς Valencia, νῦν ἐρείπια παρὰ τὴν Murviedro) κυριευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀννίβα τῷ 219 π.Χ. Hn 3,2.

Sardinia, ae, θ. Σαρδῶν, Σαρδηνία, νῆσος πρὸς Δ. τῆς Ἰταλίας. Sardi-niensis, e, Ἀνέμων εἰς τὴν Σαρδηνίαν. Sardiniensis triumphus θρίαμβος ἀπορρέων ἀπὸ τῆς καθυποτάξεως τῆς Σαρδηνίας (τῷ 233 π.Χ.).

Scipio, ōnis 1) P. Cornelius Scipio. Πάπλιος Κορινάκιος Σκιπίων, ὕπατος τῷ 218 π.Χ. καὶ ἀντίπαλος τοῦ Ἀννίβα Hn 4,1. 2) P. Cornelius Scipio Africānus maior (ἐγενν. 235—ἀπέθ. 184 π.Χ.) υἱὸς τοῦ προηγούμενου, νικητῆς τοῦ Ἀννίβα ἐν Ζάμα τῷ 202 π.Χ. Hn 6,1. 3) Scipio Cornelius ὁ ὑπὸ τοῦ Γαίου Μετέλλου Πίου, υἱοθετηθεὶς καὶ

διὰ τοῦτο φερόμενος ὑπὸ τὸ ὄνομα Q. Caecilius Metellus Pius Scipio, ὕπατος τῷ 62 π. X. πενθερὸς τοῦ Πομπηίου A 18,4.

Sēna, ae, θ. Σήνη (Σέννα) μικρὰ παραθαλάσσιος πόλις τῆς Ὀμβρικής ἐπὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους (νῦν *Sinigaglia*), παρὰ τὸν ποταρὸν Μέταυρον.

Servilius (τὸ πλήρες Cn. Servilius Geminus) Γενίος Σεργίλιος Γέμινος, ῥωμαῖος ὕπατος τῷ 216 π. X.

Sicilia, ae, θ. Σικελία.

Silēnus, i, Σειληνὸς (Σιληνὸς) ὁ Καλακτίνος (=ἐκ τῆς Καλῆς ἀκτῆς, τῆς Σικελίας), Ἕλληγ ἱστορικός.

Sosylus, i, Σωσύλος ὁ Ἰλῖος ἢ κατ' ἄλλους ἐκ τῆς Λακεδαιμόνης (Σπάρτης), Ἕλληγ ἱστορικός.

Sōsius (Caius=Gaius) Γάιος Σόσιος, ῥωμαῖος ὕπατος τῷ 32 π. X.

Sulla, ae, (C. Cornelius) Γάιος Κορνήλιος Σύλλας, γνωστὸς ῥωμαῖος, δικτάτωρ τῷ 82 π. X., ἐχθρὸς τοῦ Μαρίου. Sullanus, ὁ τῷ Σύλλᾳ ἀνέχων, τοῦ Σύλλᾳ.

Sulpicius, ii, 1) P. Sulpicius Galba Πέπλιος Σελπίκιος Γάλβας ῥωμαῖος ὕπατος τῷ 200 π. X. Hn 7,1. 2) P. Sulpicius Rufus δῆμαρχος 88 π. X. Ὁ ἀδελφὸς τούτου Servius Sulpicius Rufus, σύζυγος τῆς Ἀνικίας, ἐχρημάτισεν ὕπατος τῷ 51 π. X. A 2,1. 3) Sulpicius Blitho, Σελπίκιος Βλίθων, ῥωμαῖος χρονογράφος Hn 13,1)

Syria, ae, θ. Συρία, χώρα τῆς Ἀσίας μετὰ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Μεσογείου (νῦν *Soristan*).

Tamphiliānus, ὁ ἀνέχων τῷ Ταμφίλῳ. Tamphiliāna (domus) οἰκία φέρουσα τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου ιδιοκτήτου Ταμφίλου.

Tamphilus, i, Τάμφιλος Cn. Baebius. καὶ M. Baebius, ῥωμαῖος ὕπατος τῷ 182 καὶ 181 π. X.

Terentius, ii, (τὸ πλήρες C. Terentius Varro) Γάιος Τερέντιος, Οὐάρρων (Βάρρων), ῥωμαῖος ὕπατος τῷ 216.

Thermopylae, arum, θ. Θερμοπύλαι.

Tibēris, -is (αἰτ. -im, ἀρσιρ. -i), ἄ. Τίβερις (νῦν *Tevere*). Πηγάζων ἐκ τῶν Ἀπέννινων διέρχεται διὰ τῆς Ρώμης.

Torquātus, i, 1) L. Manlius Torquatus, ὀνομαστὸς ῥωμ. ῥήτωρ, ὕπατος τῷ 65 π. X. A 1,4. 4,5. 2) Aulus Manlius Torquatus, ἀδελφὸς τοῦ προηγούμενου, φίλος τοῦ Κικέρωνος καὶ τοῦ Ἀττικῶ A 15,3.

Trasūmennus, i, ἄ. (κατὰ παρακλινὴν τῆς λέξεως lacus ἀρσι. λίμνη). Τρασιμέννη, λίμνη τῆς Ἐτρουρίας (νῦν *lago di Perugia*).

Trebĭa, ae, ἁ. Τρεβίας, παραπόταμος τοῦ Πάδου διαρρέων τὴν Πλακεν-
τίαν (νῦν *Piacenza*).

Tullius Τύλλιος ἰδ. Cicero.

Tuscūlum, i, οὔ. Τοῦσκλον, πόλις ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λατίνης, 14 χλμ.
μακρὸν τῆς Ῥώμης (νῦν *Frascati*.)

Utīca, ae, θ. Ὑτίκη, πόλις τῆς Β. Ἀφρικῆς ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Καρ-
ρχηδόνος (νῦν *Bu-Schāter*).

Valerĭus (C. Valerius Flaccus) Γάιος Οὐαλέριος (Βαλέριος) Φλάκιος,
συνάδελφος τοῦ Κάτωνος ἐν τῇ ὑπατείᾳ τῷ 119 π. Χ. καὶ ἐν τῇ τριη-
τείᾳ τῷ 184 π. Χ.

Venusĭa, ae, θηλ. Οὐενουσία (Βενουσία νῦν *Venosa*), πόλις τῆς Ἀπου-
λίας, πατρίς τοῦ ῥωμαίου ποιητοῦ Ὀρατίου.

Vettōnes, um, Οὐέττωνες (Βέττωνες), λαὸς κατοικῶν τὴν Λυσιτανίαν
(νῦν Πορτογαλίαν).

Vipsanĭus, ἰδ. Agrippa.

Volso, ōnis.— Cn. Manlius Volso, Γναίος Μάνλιος Οὐόλσον (Βόλ-
σον), ῥωμαίος ὑπάτος τῷ 189 π. Χ.

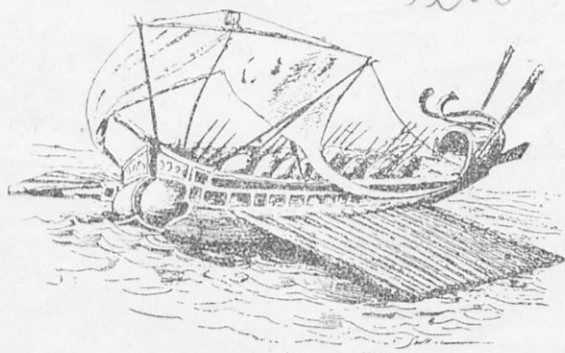
Zama, ae, θ. Ζάμα, πόλις τῆς Νομιδίας τῆς Β. Ἀφρικῆς, πρὸ τῶ ΝΔ.
τῆς Καρχηδόνος.

Diapirra

Ο ΥΠΟΤΙΘΕΜΕΝΟΣ ΑΝΝΙΒΑΣ

compelo hi-nson
t-ere

ΡΩΜΑΪΚΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΠΛΟΙΟΝ. ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ ΕΚ ΠΟΜΠΗΙΑΣ

mit rō dñō pōb. ōzō tūn xpo. ōriō. nē
ποταν. παιδὶ καὶ τῷ Ἰσραὴλ. καὶ ἡ μὲν χη. ὅζω
missent rō dñō pōb. ōzō tūn xpo. ōriō. ἔστω.
καὶ τῷ καὶ τῷ Ἰσραὴλ. ὅζω tūn xpo.
mississet i pōb.

multitudinem pōb. pōb. pōb. καὶ τῷ
pōb. pōb. pōb. pōb. pōb.
missit. rō dñō pōb. ōzō tūn xpo.
pōb. ἔστω. pōb. pōb. pōb.
pōb. pōb. pōb. pōb. pōb. καὶ τῷ
pōb. pōb. pōb. pōb. pōb.
dedit rō xpo. rō dñō pōb. ὅριō. ἔστω.
καὶ τῷ καὶ τῷ Ἰσραὴλ. ὅζω tūn xpo.

ΝΟΜΙΣΜΑ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΟΥ Γ'.

ΕΥΜΕΝΗΣ Ο Β'.

ΠΡΟΥΣΙΑΣ Ο Α'.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο Ε'.

Ὁ ἱπποῖδιος καὶ ἑνὰ ἄνδρα ἀδαρμεναι

σε καὶ εὐεργετήν.

Κατάν

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΝΕΠΩΤΟΣ

(ΕΚΛΟΓΩΝ)

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ā ἢ āb (abs παρὰ τῷ Νέπωτι μόνον ἐν συνθέσει· π.χ. abstineo ἐκ τῆς προθ. abs καὶ teneo), πρόθεσις μετ' ἀραιρ. 1) τοπικῶς· ἀπὸ Hn 2,2.6.3. 7,7. A 14,2. 20, 1. usque a ἀπὸ Hn 2, 1. Μετὰ τῆς ἐννοίας τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τινος (ἡμεῖς· ἐναντίον) Hn 9,4. 10,5. 2) χρον. ἀπὸ C 2.4.3,2. A 16,3.18,3 (a stirpe). 3) πρὸς δῆλωση τῆς καταγωγῆς ἢ τοῦ γένους· ἀπὸ, ἐκ A 1,1.18,3 (a quoque ortus = et a quo ortus). 4) πρὸς δῆλωση ἐκπορεύσεως ἐνεργείας· a patre accipio παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαμβάνω A 14,2. 5) πρὸς δῆλωση τοῦ ποιητικοῦ αἵτιος· ὑπό, παρὰ.
ab-aliēno, 1. (ἀποξενῶ). 2) παρα-

σύρω (ἐξεγείρω) εἰς ἀποστασίαν, ἀποσπῶ ἀπὸ τινος Hn 2,2. oppida abalienāta πόλεις ἀποστατήσασαι, πόλεις ἀποσκιρτήσασαι Hm 2,4.

abest, id. absum.

ab-horrēo, ūi, —, 2. (ἀποστρέφομαι). 2) δὲν συμφωνῶ, εὐρίσκομαι εἰς ἀντίφασιν.

ab-icīo, (πρόφερε abjicīo ἐκ τῆς ab καὶ icīo), icī, ictum, 3. (ἀπορρίπτω). 2) ῥίπτω (τι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὡς μηδαμινόν), [παραπετώ].

abs-tīnēo (abs καὶ tēnēo), tinūi, —, 2. ἀπέχω. me cibo ἀπέχομαι τῆς τροφῆς, ἐγκρατεύομαι, νηστεύω.

ab-sens, id. absum.

ab-sum, afui, abesse εἶμαι ἀπών, ἀπέχω μακράν, absens ἀπών (μα-

ΟΔΗΓΙΑΙ

* Τὰ οὐσιαστικά, ὧν δὲν σημειοῦται τὸ γένος, εἶναι γένους θηλυκοῦ. Τῶν εἰς -us, -a, -um ἐπιθέτων ἐσημειώθη μόνον ὁ τύπος τοῦ ἀρσενικοῦ. — Οἱ σημειούμενοι μετ' ἑκάστον ῥῆμα ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰς συζυγίας. — Οἱ ἀρχικοὶ χρόνοι πολλῶν συνθέτων ῥημάτων (πλὴν τῶν τῆς πρώτης συζυγίας) ἐσημειώθησαν ἐν τοῖς ἀπλοῖς. — Ἐκάστης λέξεως ἡ πρώτη σημασία ἐτέθη ἐντὸς παρενθέσεως, ἐκτὸς ἂν ἡ λέξις ἀπαντᾷ ἐν τῷ κειμένῳ μετὰ τῆς σημασίας ταύτης. Τὰ μακρὰ καὶ ὀρθῶς φωνήεντα δὲν ἐσημειώθησαν πανταχοῦ ἀλλὰ μόνον ἐκεῖ ἐνθα ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον καὶ δὴ χάριν τοῦ ὀρθοῦ τονισμοῦ.

Hn=Hannibal, Hm=Hannibal, C=Cato, A=Atticus.

κρόθεν). 2) άνευ προσωπικῆς ἐπεμ-
βάσεως, πόρωθεν.

ac (εὐδέποτε πρὸ φωνήεντος καὶ τοῦ
h) ἢ atque, καί, καὶ δέ. multo
aliter ac πολὺ ἄλλως ἢ. alia
atque antea ἄλλα ἢ πρότερον.

ac-cēdo, 3. προσέρχομαι. ad has-
tam publicam προσέρχομαι εἰς
δημοσίαν πρᾶσιν (εἰς δημοπρασίαν),
ἀγοράζω δημόπρατα, λαμβάνω μέ-
ρος εἰς δημοπρασίαν. 2) Africam
(= ad Africam) προσορμίζομαι
εἰς τὴν Ἀφρικὴν. 3) ἐπίδοσιν λαμ-
βάνω A 21, 4.

ac-celēro, 1. ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω.

accēpi, id. accipio.

acceptus, εὐπρόσδεκτος.

accessio, ὄνις, ἐπαύξησις, πλήθυσις.

ac-cīdo (ad cādo), accīdi, —, 3.
(προσπίπτω). 2) accīdit συμ-
βαίνει.

ac-cīpio (ad καὶ cāpio), accēpi,
acceptum, 3. λαμβάνω, δέχομαι,
εἰσπράττω. 2) λέγω καὶ διὰ τι Hn
2,4. 3) ἀντιλαμβάνομαι, ἐννοῶ,
μηνύω A 1, 3. 4) dignitatem
παραλαμβάνω τὸ ἀξίωμα. 5) κλη-
ρονομῶ A 14, 2.

ac-cresco, 3. ἐπαυξάνω, ἐπαυξάνομαι.
accurāte, ἐπίρρ. ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς,
λεπτομερῶς.

ac-cūso, 1. γράφομαι (μηνύω) τινὰ
ὡς ἔνοχον δημοσίου ἀδικήματος. in
iudicio publico ἐν δημοσίᾳ δίκῃ.
acies εἰ, (τάξις μάχης), παράταξις,
μάχη Hn 6,4. 2) ναυτικὴ παρά-
ταξις Hn 11,1. 3) in acie «κατὰ

στόμα», κατὰ μέτωπον Hn 5, 4.
acquiēvi, id. acquiesco.

ac-quiesco, ēvi, ētum, 3. (ἀνα-
παύομαι). 2) (κατ' εὐφημισμὸν)
ἀποθνήσκω, «ἀναπαύομαι».

acrīter, ἐπίρρ. (ἐξέως). 2 δραστη-
ρίως, ἐντόνως. Συγκρ. ἐπίρρ. ac-
rītus, ὑπερθ. ἐπίρρ. acerrīme
(acer, acris, acre δριμύς, ἐξέως).
acroāma, ātis οὐ. (πλήθ. - āta, δατ.
(ἄκρα).)-ātis ἀκράμα [ἐκ τοῦ ἀκροᾶ-
σθαι.] (= πᾶν τὸ μετὰ τέρψεως
ἀκούμενον, εἴτε τοῦτο ἀναγινώσκε-
ται, εἴτε ἀπαγγέλλεται, εἴτε κρού-
εται, εἴτε ᾄδεται, ὡς π. γ. ἀνάγνω-
σις, δράμα, ἀπαγγελία, μέλος,
ᾄσμα). 2) (ἀντὶ τοῦ προσώπου,
ὅπερ ἀναγινώσκει, διηγεῖται ἡδέως
ἀπαγγέλλει κλπ., μάλιστα ἐν τοῖς
δαίπνοις), ὁ ἀναγινώσκων, ὁ ἀπαγ-
γέλλων, ὁ μουσικός, ὁ αὐδῶν
A 14, 1.

actor, ὄρις (πράκτωρ). 2) ὁ ἐκτε-
λῶν τὸ ἀποφατισθέν, ἐκτελεστής
ὁ ἔργῳ ὑποστηρικτής.

ad, πρόθ. μετ' αἰτ. πρὸς, εἰς Hn
2,1,2,4. liber ad Rhodios (ἐνν.
scriptus γεγραμμένον) βιβλίον
ἀπευθυνόμενον πρὸς τοὺς Ῥοδί-
ους, ἀφιερωμένον τοῖς Ῥοδίοις
A 22,4. 2) χρον. μέχρι A 5,1
18,3, usque ad μέχρι Hn 2,5
7,1. C 2,4. 3) πρὸς δέλωσιν κατὰ
τοῦ A 17,3.

addīdi, id. ad-dō.

ad-dō, addīdi (ἐκ τοῦ addēdi)
addītum (ἐκ τοῦ ad-dātum), 3

προστίθῃμι, προσθέτω.
 ad - dūco, 3. προσάγω, ὀδηγῶ. in
 suspicionem (καθίστημί) τινα εἰς
 ὑποψίαν, * (καθιστῶ τινα ὑποπτον).
 ad-ēo, adīi, adītum, adīre, 4.
 προσέρχομαι.
 adēo, ἐπίρρ. εἰς τοσούτον, εἰς τοῦτο.
 2) οὕτω (τόσον).
 ad-hībēo (ἐκ τοῦ ad-hābeo), būi,
 bītum, 2. (προσέχω). 2) curam
 χρῶμαι θεραπεύω, [κάνω κοῦρα].
 adhuc, ἐπίρρ. μέχρι τοῦ νῦν.
 ad-iungo, nxi, nctum, 3. προσ-
 τίθῃμι, συνάπτω.
 adiunxi, id. adiungo.
 admirandum, i, οὐ. (=miracūlum)
 θαῦμα (τὸ ὀξιοθαύμαστον, τὸ ὀξιο-
 σημειώστον).
 admodum (ἐκ τοῦ ad καὶ modus=
 μέχρι τοῦ ἀπαιτουμένου μέτρου)
 πάνυ, μάλα, λίαν.
 admonītus, ūs, ἀ. (admonēo πα-
 ραινῶ) παραινέσεις. admonitū
 (μετὰ γεν.) τῇ παραινέσει (τινός).
 ad-nūo-ūi, —, 3. κατανεύω ὑπι-
 σχνεύωμαι.
 ad-opto, 1. οἰοθετῶ.
 ad-orīor, adortus sum, adorīri,
 4. ἀποθ. προσβάλλω.
 ad-sum, affūi (adfui), adesse πα-
 ραγίγνομαι, παρευρίσκομαι.
 adulescens, ntis, ἀ. (κυρίως μτχ.
 ἐνεστ. τοῦ β. adoleasco ἀνέξανο-
 μαι), ὁ νέος ἀνὴρ (ἀπὸ 17-40 ἐτῶν)
 Hn 3,2. 2) ἐπιθετ. νέος A 2,2.
 adulescentīa, ae, παιδικὴ ἡλικία.
 adulescentūlus, i, μετράξ, νέος

ἀνὴρ A 2,1,2,4. (πρόκειται περὶ ἀν-
 δρὸς ἔχοντος ἡλικίαν 23 περίπου
 ἐτῶν). admodum adulescentū-
 lus πολὺ νεαρὸς Hm 1,1.
 adventus, ūs, ἀ. ἄρτις.
 adversariūs (ἐπίθ. ἀντίπαλος). 2)
 οὐs. ἀ. ὁ πολέμιος, ὁ ἐχθρός.
 adversus, πρόθ. (κυρίως adversus
 εἶναι μετοχή = ἐστραμμένος πρόs
 τι, ἀπέναντι, ἀντικρὺ) 2) ἐναντίον.
 aedes (χάλλιον aedis), is, ναός.
 aedificāram=aedificavēram.
 aedificiūm, ii, οὐ. οἰκοδόμημα Hn
 12,3.
 aedīlis, is, ἀ. ὁ ἀγορανόμος. aediles
 plebēi (plebeī εἶναι γεν. ἀντὶ
 plebis ἐξ ὀνομαστ. plebes), οἱ
 δημοτικοὶ ἀγορανόμοι.
 aedificātor, ōris, ἀ. (ὁ οἰκοδόμος).
 2) φιλοοικοδόμος.
 aedifīco, 1. οἰκοδομῶ, κατασκευάζω.
 aemulatīo, ōnis, ἀνταγωνισμός,
 ἄμιλλα (εὐγενής πρὸς εὐκλειαν).
 Τὸ ἀντίθετον εἶναι obtrectatio.
 āenēus, χαλκοῦς.
 aequālis, e, (ὁμῆλιξ). 2) οὐs. ἀ. γεν.
 aequālis, ὁ ὁμῆλιξ.
 aequē, ἐπίρρ. ἐπίσης, ὡσαύτως.
 aequus (ὁμαλός, ἴσος). 2) ἀπαθής,
 ἀτάραχος A 1,3. 3) παραδεκτός,
 ἐπὶ καλοῖς ὅροις, (λογικός).
 aerariūm, ii, οὐ. ταμείον, ταμείον
 (τοῦ κράτους).
 aes, aeris, οὐ. (χαλκός). 2) χρῆμα.
 aes aliēnum τὸ χρέος (κατὰ λέ-
 ξιν=χρῆμα ξένον).
 aestīmo, 1. (τιμῶ). 2) magni aes-

timo μεγάλως ἐκτιμῶ. minōris aestimo ἐλγνότερον ἐκτιμῶ.
 aetas, ātis (αἰών). 2) ἡλικία, ἔτος, βίος. puerilis aetas παιδική ἡλικία. extrema aetas ἐσχάτη ἡλικία, βαθύ γῆρας. haec aetas οὗτος ὁ χρόνος, ὁ παρὼν χρόνος Hn 2,5.
 affēci, id. afficio.
 affecto, 1. (ἐπιχειρῶ). 2) ἐπιδιώκω. af-fēro (ad-fero). attūli, allātum, afferre, 3. (προσφέρω). 2) testimonium διδῶ (φέρω) ἀποδείξιν.
 af-ficō (ad και fācio), fēcī, fec-tum, 3. (οὕτω διατιθημί τινα). 2) ἐπιφέρω· aliquem poenā τιμωρῶ τινα, afficior morbo περιπίπτω νόσῳ, νοσῶ. afficior morbo oculorum περιπίπτω νόσῳ τῶν ὀφθαλμῶν, περιπίπτω ὀφθαλμῖα.
 afinītas, ātis, κηδεστία, συγγένεια.
 affūit, id. adsum.
 affluentia, ae(και affluentia)(ἀφθονία). 2. περίσσεια μετὰ πολυτελείας, περιττή πολυτέλεια, τρυφή.
 affluentius, συγκρ. (τοῦ ἐπιρρ. affluenter ἀφθόνως) πολυτελέστερον.
 ager, agri, ἄ. ἀγρός, χώρα.
 agīto 1. (ἐλαύνω). 2) mente ἐν τῷ νῷ κινῶ (ἔχω), διανοῦμαι.
 āgo, ēgi, actum, 3. (ἔχω) 2) ἐπιτελῶ, κατορθῶ Hn 10,1. 3) πράττω A 20,1. 20,4. meam rem διεξάγω ὑπόθεσίν μου. bellum πόλεμον (τὰ τοῦ πολέμου) διενεργῶ (ἐπὶ στρατηγοῦ), πολεμῶ. gratias χάριτας ἐμολογῶ, εὐχαριστῶ. ad vitam agendam πρὸς τὸ διαγα-

γεῖν τὸν βίον, πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον. 4) existimatio agitur ἡ ὑπόληψις διακυβεύεται (παίζεται, καίται ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς) A 15,2°
 agricōla, ae, ἄ. (ἀγρονόμος, γεωπόνος), γεωργός.
 alīās, ἐπίρρ. ἄλλοτε.
 aliēnus, ἀλλότριος, ξένος.
 alīquis, alīqua, alīquod, ἁντων. ἄρ. ὡς ἐπίθ. τις, τι A 2,3. 14,1. 18,4. Συγκεκριμένος τύπος quis, qua, quod A 3,2. 3,3. 2) ἁντων. ἄρ. ὡς οὐσ. aliquis, aliquid τις, τι Hn 11,2. A 20,2° συγκεκριμένος τύπος quis, quid Hn 2,6. 9,2.
 alīquot, ἄλλ. πληθ. τινές, τινά.
 alīter ἐπίρρ. ἄλλως.
 alīus, alīa, alīud (γεν. alīus, δοτ. alīū(ε)χι alī) ἄλλος, διάφορος. alii—alii οἱ μὲν—οἱ δέ.
 alo, alūi, altum, 3. (τρέφω). 2) morbum ὑποβάλλω τὴν νόσον.
 alter, altēra, altērūm (ὁ ἕτερος). 2) ὁ δεύτερος.
 alterūter, ūtra, ūtrum (ὁ ἕτερος) alterutra pars τὸ ἐν ἧ τὸ ἄλλο κόμμα (μερίς).
 amātor, ōris, ἄ.(ἐραστής). 2) φίλος, θαυμαστής, λάτρις, ζηλωτής.
 ambītus, ūs, ἄ. παράνομος σπουδαρχία.
 amīce, ἐπίρρ. φιλικῶς.
 amicītia, ae, φίλις.
 amīcus, ἐπίθ. φίλος Hn 10,2.
 a-mitto, 3. (ἀποπέμπω) 2) ἀπόλυμι [χάνω], ἀποβάλλω.
 amo, 1. ἀγαπῶ.

amoenitas, ātis, (χάρις). 2) τερ-
πνότης, τὸ οἰκήσιμον.

amphōra, ae, ἀμφορεύς (εἶδος ὑ-
δρίας μετὰ στενοῦ λαίμου καὶ δύο
λαβδῶν ἢ ὠτίων).

amplitudo, īnis, (εὐρύτης). 2) λαμ-
πρότης, σπουδαιότης.

amplius, ἐπίρρ. πλέον (θετ. ample
ἀρθρόνως). amplius centum mi-
lia ἀντι-amplius quam centum
milia πλέον ἢ ἑκατὸν χιλιάδες.
non amplius novem annos οὐχί
πλέον ἢ ἑννέα ἔτη.

amplus, (ἄφθονος). 2) μέγας κατὰ
τὴν ἐσωτερικὴν ὄψιν ἢ ἄξιαν, μεγα-
λοπρεπής.

an, μέρ. ἢ (εἰσάγει τὸ 6' μέρος πλά-
γίας ἐρωτήσεως).

anagnostes, ae, αἰτ. ἐν. anagnos-
tem καὶ anagnosten) ἄ. ἀναγνώ-
στης. Πληθ. -ae. Οἱ ἀναγνώσται
ἦσαν μορφωμένοι δοῦλοι Ἑλλη-
νης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἀνεγνώ-
σκον ἐν ὧρα ἀναπαύσεως τῶν Ῥω-
μαίων ἢ καὶ διαρχοῦντος τοῦ δεύ-
πνου. Ἡ ἀντίστοιχος λατ. λέξις
εἶναι lector (=ἀναγνώστης).

angustiae, ārum, πληθ. τὰ στενά.
angustiae locorum τὰ στενὰ
τῶν τόπων, ἢ στενοχωρία, τὸ στε-
νόπορον.

anīma, ae (πνεῦμα, ἀναπνοή). 2)
ζωή.

animadverto (animum adverto),
verti, versum, 3. (προσέχω τὸν
νοῦν). 2) in aliquem ἐπιτιμῶ (ἐπὶ
τῶν τιμητῶν)* ὅθεν animadversio

ἢ nota censoria ἢ ἐπιτίμησις.
anīmus, i, ἄ. (ψυχή). 2) νοῦς, φρόνημα.
διάθεσις. animo aequo πρῶως.
animo fidenti atque infesto φρο-
νήματι θαρροῦντι καὶ ἐχθρικῶ,
(μετ' αὐτοπεποιθήσεως καὶ μίσους).
annalis, is, ἄ. (ἐνν. liber) βί-
βλος χρονική, τὰ χρονικά, ἡ
ἱστορία.

anniculus, ἐνός ἔτους, ἔτειος.

annus, i, ἄ. ἔτος. multis annis
ἀπὸ πολλῶν ἔτων Hm 2,5.

annuus, ἐνιαύσιος.

ante, I. πρόθ. μετ' αἰτ. πρὸ A 3,3.
2) χρον. Hn 1,2, A 20,1. ante
eum πρὸ αὐτοῦ (πρὸ τῆς ἐποχῆς
του) Hn3, 4. — II. ἐπίρρ. χρονικὸν
πρότερον A 19,2.

antēa (ante eā), ἐπίρρ. πρότερον.
ante-cēdo, 3. (προβαίνω). 2) προέχω
(εἶμαι ἀνώτερος).

antiquitas, ātis, ἀρχαιότης, ἀρχαί-
οι χρόνοι A 3,3. 2) πᾶν τὸ ἀφορῶν
εἰς τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν, (ἱστορία
τῶν ἀρχαίων χρόνων), ἀρχαιολογία
A 18,1, 20,2.

antiquitus, ἐπίρρ. ἀρχαίως.

ap-pārēo, ūi, ūtum, 2. ἀναφαίνεμαι,
ἐμφανίζομαι Hn 12,1 φανερός
καθίσταμαι A 16,4.

ap-pāro (ad-pāro), 1. παρὰσκευάζω.

appellasse=appellavisse.

ap-pello, 1. καλῶ, ὀνομάζω.

ap-prīme, ἐπίρρ. μετ' ἐπιθ. θετικῶ
βαθμοῦ (ad-primus) ἐν πρώτοις,
πρώτιστα (ὅλως ἰδιαιτέρως). apprī-
me boni ὅλως ἰδιαιτέρως ἐπιτήδαιοι,

[πρώτης γοαμμῆς, πρώτης τάξεως].

aptus, ἀρμόδιος, ἐπιτήδειος.

apud, πρὸς. μετ' αὐτ. παρὰ τινα, παρὰ τι. 2) παρὰ τινι Hn 10,1.

apud exercitum ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ Hn 7,3.

ara, ae, βωμός.

arbitrium, ii, οὐ. (δικαιτησία). 2) κρίσις, γνώμη Hn 1,3. 3) βούλησις, αὐθαιρεσία, ἀπεριόριστος ἰσχύς Hn 12,5.

arbitror, i. ἀποθετ. (ὠτακουστῶ).

2) θεωρῶ ὡς ἀληθές, πιστεύω.

arcessi id. arcesso.

arcesso, i, i, itum, 3. μεταπέμπομαι, (στέλλω καὶ προσκαλῶ).

argentum, i, οὐ. (ἄργυρος). 2) νομίσματα ἀργυρᾶ, ἀργύριον.

arma, ōrum, οὐ. πλῆθ. (ἔπλα). 2) ἔπλα, πόλεμος.

armo, 1. (ἐπλίζω). 2) παρέχω ἔνπλον δύναμιν Hn 10,1. 2) ὡς οὐσ. ἢ μετ. armati οἱ ἔνπλοι.

ar-rīpio (ad-rāpio), ripiī, reptum

3. (ἀναρπάζω) 2) μετὰ ζήλου ἐπιλαμβάνομαι, ἀρσοιοῦμαι εἰς τι.

arripui id. arripio.

artifex, artificis, ἄ. ὁ μετερχόμενος τέχνην τινά, τεχνίτης. Τοιοῦτος εἶδους τεχνίται διέμενον ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν πλουσίων Ῥωμαίων.

a-scendo (ad-ascendo), ndi, nsum, 3. (ἀναβαίνω). 2) ἐπιβαίνω.

ascitus id. ascisco.

a-scisco (ad-scisco), i, i, itum, 3. (δέχομαι). 2) civitatem λαμβάνω

τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου.

asperitas, ātis, (τραχύτης). 2) δυστροπία.

assēcla, ae, ἄ. (ἀντὶ assecūla ἐκ τοῦ assēquor), ὁ ἀκολουθῶν τινα (ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπὶ ψόγου), ὁ ἀκόλουθος (ὑπ' ἄλληλος τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ῥωμαίου ἄρχοντος).

assiduus, συνεχής.

āt, σύνδ. ἄλλὰ, δέ.

atque, id. ac.

at-tingo (ad-tango), tīgi, tactum, 3. (ἐφάπτομαι). 2) ἄπτομαι, ἀσχοιοῦμαι περὶ τι.

āuctor, ōris, ἄ. (ὁ αἴτιος [ἐπὶ καλοῦ]), ὁ συμβουλή ὑποστηρικτής, ὁ σύμβουλος.

āudeo, āusum sum, 2. (ἡμικποθετικὸν ῥήμα). τελευτῶ.

āudīo, īvi, ītum, 4. ἀκούω. 2) ἐξ ἀκοῆς ἢ ἐκ φήμης γινώσκω A 13,7.

augēo, āuxi, āuctum, 2. αὐξάνω, αὐξάνω. augeo officium αὐξάνω τὴν καλῶσύνην (ὑποχρεωτικότητα, εὐγένειαν).

aurēus, χρυσοῦς.

aurum, i, οὐ. (χρυσός). 2) χρυσῶ νομίσματα, χρυσίον.

ausus id. āudeo.

aut, σύνδ. ἢ.

autem, σύνδ. δέ.

auxilium, i, οὐ. (ἐπικουρία). 2) πληθυντ. auxilia, ōrum, βοηθείαι, ἐπικουρικὰ στρατεύματα Hm 2,3.

avaritia, ae, φιλαργυρία.

avuncūlus, i, ἄ. θεῖος (πρὸς μητρός), μητράδελφος.

B

bellicōsus, πολεμικός.

bello, 1. πολεμῶ ἀνίμο bellare, νοερώς (μετὰ ζήλου καὶ σοδαρότητος, μετὰ πολεμικῆς δραστηριότητος) πολεμῶ.

bellum, i, οὐ. πόλεμος.

benē, ἐπίρρ. (καλῶς) 2) εὐμαρῶς, μετ' ἀνέσεως, [εὐμοδοῖα].

beneficium, ii, οὐ. (εὐεργεσία). 2) τιμὴ, γέρα, τιμητικὴ διάκρισις.

benivolentia, ae, εὖνοια, εὐμένεια. usūs benivolentiaque αἱ (φιλικαὶ) σχέσεις, ἡ καλὴ συναναστροφὴ.

biduum, ii, οὐ. (χρόνος δύο ἡμερῶν bis καὶ dies). 2) αἷτ. biduum ἐπὶ δύο ἡμέρας. ἀφαιρ. biduo μετὰ δύο ἡμέρας.

bini, ae, a (ἀριθμ. διανεμητ.) ἀνὰ δύο, δύο.

bonitas, ātis, χρηστότης, εὐθύτης.

bonus (ἀγαθός, συγκρ. melior ἀμείνων, ὑπερβ. optīmus ἄριστος), καλός, χρηστός, ἐνάρετος [καλὸς πατριώτης]. 2) δραστήριος, ἐπιτηδεύς A 13, 3. Πληθ. ἡ «καλὴ κοινωνία». οἱ ἀγαθοί, οἱ ἄριστοι (= optimātes) A 22, 4. bonum, i οὐ. καὶ πληθ. bona, ōrum, περιουσία, τὰ καλὰ.

breviter, ἐπίρρ. βραχέως, διὰ βραχέων.

C

C. συντετριμμένον ἀντὶ Caius (προ-

φέρεται Caius), Γάιος.

cādo, cecīdi, cāsum, 3. (πίπτω).

2) πίπτω (ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης), ἀποθνήσκω.

caducēus, i, ā. (d=ρ θωριστί: καρύκειον) κηρύκειον. Ἦτο ῥάβδος ἢ κλάδος τὸν ὅποιον ἐπήγγυον ἐπὶ τῆς πρόρας τοῦ πλοίου.

calamitas, ātis, εἰσορά.

callidus, πανούργος.

campus, i, ā. τὸ (ἐμαλὸν) πεδῖον, πεδιάς.

cāno, cecīni —, 3. (ἄδω). 2) ἄδω, χρησμοδῶ, προσφητεύω, προμαντεύω.

cāpio, cēpi, captum, 3. λαμβάνω.

dolores αἰσθάνομαι ἀλγυδόνας. honores καθίσταμαι εἰς ἀρχὴν τιμητικὴν, καταλαμβάνω ἀρχάς. (τιμάς). 2) συλλαμβάνω Hn 10, 6. 3) θέλω, ψυχγωγῶ. A 19, 2.

capitulatim, ἐπίρρ. κεφαλαϊωδῶς. capitulatim dicere κατὰ τὰ κύρια γεγονότα ἀναφέρω (διηγέσθαι).

captivus, i, ā. ὁ ἐν πολέμῳ ἀλούς, ὁ ἀιχμᾶλως (πολέμου).

carus, προσφιλέ, ἀγαπητός.

castellum, i, οὐ. φρούριον.

castrum, i, οὐ. (ἐχυρὰ θέσις, φρούριον). 2) πλ. castra, ōrum στρατόπεδον Hn 5, 4 C 1, 2 3) πόλεμος, στρατεία Hn 2, 4. 13, 3.

casus, ūs, ā. (πτῶσις). 2) σύμπτωμα. casū (ἀφαιρ.) τύχη, κατὰ τύχην.

cāusa, ae, αἰτία, λόγος. Hn 11, 3. ἀφορμὴ Hn 3, 1 causā. (ἀφαιρ.

ἐπιτασσομένη) ἔνεκα reipublicae
causā τῆς πολιτείας ἔνεκα, ἐν τῷ
συμφέροντι τῆς πολιτείας.

cecīdi, ἰδ. cado.

cecīni, ἰδ. cano.

cēdo, cessi, cessum, 3. (χωρῶ). 2)

ἀναχωρῶ, καταλείπω. hosti ὑ-
ποχωρῶ τῷ πολέμῳ, τ.ἄ. κἀμπο-
μαι πρὸ (τῶν ὑπερτέρων δυνάμεων)
τοῦ ἐχθροῦ. pertinaciae (δοτ.)
ὑποχωρῶεις τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην.

celāris=celavēris. ἰδ. celo.

celer, celēris, celēre (ταχύς). 2)

ταχύως φέρων ἀποτέλεσμα, δρα-
στικός.

celeriter, ἐπίρρ. ταχύως.

cēlo, 1. ἀποκρύπτω (τινὰ ἄπὸ τινος τι).

cēno. 1. δειπνῶ apud aliquem παρὰ
τινι. cenātum est (ἄπροσώπως)
δειπνον ἐγένετο, ἐδείπνησαν.

censor, ōris, ἄ. τιμητής.

censorius, ii. ἄ. ὁ χρηματίας τι-
μητής, ὁ διατελέσας τιμητής.

censūra, ae, τιμητεία.

centiens, ἀριθμ. ἐπίρρ. ἑκατοντάκις.

centum, ἀριθμ. ἄλλ. ἑκατὸν. am-
plius centum milia=amplius
quam centum milia πλείον ἢ
ἑκατὸν χιλ. πλείονες τῶν 100 χιλ.

certus, (βέβαιος). 2) συγκρ. certior.

certiorem facio aliquem βεβαιώ-
τερον καθίστημί τινα, πληροφοροῦ
τινα (γραπτῶς ἢ προφορικῶς).

cessi, ἰδ. cedo.

(cetērus, ἕτερος), cetēra, ce-
tērum, Ἄντι τοῦ ceterus λέ-
γεται reliquus. 2) ἐπίθ. λοιπός.

Hn 1,1. A 13,3. 3) οὗτ. ceteri
οἱ ἄλλοι Hn 9,4. 10,3. Μετὰ
γεν. διακριτικῆς A 18,5.

cibus, i ἄ. τροφή.

circiter, ἐπίρρ. περί+αίτ., περίπου.

circumdēdi, πρkm. τοῦ circumdo.

circum-do, 1. περιβάλλω.

circum-ēo, īi, ītum, circumīre,
4. περιέρχομαι.

circumīrem ἰδ. circumeo.

circum-vēnio, 4. (ἐχθρικῶς περι-
έρχμαι), κυκλῶ. circumvenīor
insidiis κυκλοῦμαι δι' ἐνεδρῶν,
ἐμπίπτω ἐνέδρῳ.

citerior, ἄ. κ.θ., īus οὗ. (γεν.-iōris)

ὁ ἐπὶ τάδε, ὁ ἐντεῦθεν. citerior

Hispania ἡ ἐντεῦθεν (τοῦ Ἰβήρου)
Ἰσπανία.

civīlis, e, (πολιτικός) 2) τοῦ πολιτι-
κοῦ βίου.

civis, is, ἄ. πολίτης.

civitas, ātis, πολιτεία C 3,3 2) πό-
λις Hn 3,2. A 3,3. 3) κοινωνία,
κοινότης A. 4,5.

clām, ἐπίρρ. κρούω.

clandestīnus, (κρυπτός), μυστικός.

clāre, ἐπίρρ. λαμπρῶς.

clārus, ἐνδοξός.

classiarius (ἐνέχων τῷ στόλῳ). 2)
οὗτ. πλ. classiarii οἱ ναυτικοὶ
στρατιῶται, οἱ «ἐπιβάται».

classis, is, στόλος. classe κατὰ θά-
λασσαν.

clāudo, clāudi, clāsum, 3. (πε-
ρι)κλείω.

clāusus, ἰδ. claudio.

coactus, ἰδ. cogo.

coepi, coepisse, (ῥ. ἐλλειπτικόν) ἤρ-
ξάμην. morbus levior esse coepit
ἡ νόσος ἤρχισε νὰ εἶναι ἐλαφροτέ-
ρα (μᾶλλον ὑποφερτή). ἤρχισε νὰ
ἐνδίδῃ (νὰ δεικνύῃ σημεῖα ὑπο-
χωρήσεως). conici (προφ. conjī-
ci) coepta sunt νὰ ῥίπτονται
νὰ ῥίπτωσιν ἤρχισαν.

cogito, 1. σκέπτομαι, σκοπῶ.

cognitus, ἰδ. cognosco.

cognōmen. ἴνις, εὐ. ἐπωνυμία, ἐ-
πωνύμιον.

co-gnosco, nōvi, nītum, 3. γινώ-
σκω. 2) γινώσκω ἐξ ἰδίας ἀντιλή-
ψεως A 13,7. 3) εὐρίσκω Hm 2,1

cognomine, ἄραιρ. τοῦ cognomen.

cognōvi, ἰδ. cognosco.

cōgo (ἐκ τοῦ co [ῥ ἐν συνθέσει =
cum πρόθ | καὶ ago). cōēgi, cōac-
tum, 3. (συνάγω). 2) ἀναγκάζω.

cohortatīo, ōnis, (παράνεσις). 2)
διαταγή, ἐδηγία (= praecepta)
Hn 11,1.

collēga, ae, ἄ. συνάργων.

col-līgo (cum καὶ lego), lēgi, lec-
tum, 3. (συνδέω). 2) συνάπτω,
συναθροίζω.

collis, is, ἄ. λόφος.

col-lōco, 1. (con ἀντί com [= cum]
καὶ lōco τίθημι ἐν τόπῳ). 2) καθί-
στημι Hn 11,4 3) δίδω τινὶ γυναῖκα
(= in matrimonium do) A 19,4.

colloquīum, ii, εὐ. συνδιάλεξις.

colo, colūi, cultum, 3. (ἐργάζο-
μαι). 2) color litteris (ἄραιρ.)
τιμῶμαι δι' ἐπιστολῶν (λαμβάνω
μακρόθεν γραπτὸν τεκμήριον τῆς

ἐκτιμῆσεως).

comītas, ātis, εὐπροσηγορία.

comītor, 1. ἀπεθ. (συνδεύω. 2)
προπέμπω (εἰς τὸν τάφον). comi-
tantibus omnibus bonis προ-
πεμπόντων πάντων τῶν ἀρίστων
(πολιτῶν), τῇ συνδοίᾳ πάντων τῶν
ἀρίστων.

com-memōro, 1. μνημονεύω, διη-
γούμαι, ἀναφέρω (ἐκθέτω).

com-mitto, 3. συνάπτω Hn 11,3,2)
me fluctibus civilibus (δοτ.) ἐμ-
πιστεύω (ἢ ἐγχειρίζω) ἐμαυτὸν τῇ
πολιτικῇ δίνῃ, ῥίπτομαι εἰς τὸν
κλύδωνα τοῦ πολιτικοῦ βίου.

communis, e, κοινός. 2) εὐπροση-
γορος, προσηγής, καταδεκτικός.

com-mūto, 1. μεταβάλλω, ἀλλάσσω.

com-pārēo, rūi, —, 2. φαίνομαι
καταφαίνομαι.

com-pāro, 1. παρασκευάζω.

com- pello, pūli, pulsum, 3. (συν-
ωθῶ). 2) ὠθῶ, ἄγω, περιάγω.

com-pērio, pēri, pertum, 4. μαν-
θάνω, πληροφροῦμαι.

com-plēo, ēvi, ētum, 2. πληρῶ.
Hn 9,3. 2) διαβιβῶ, ζῶ A 21, 1.

complēres εὐδ. complēra, (γεν.
complurīum, πλείονες). 2) πολ-
λοί, (κάμποσοι).

com-pōno, 3. (συντίθημι). 2) bel-
lum τὸν πόλεμον καταπαύω, (τελει-
ώνω) Hm 1,5. Hn 6, 2. εἰρήνην
ποιῶμαι Hn 7, 1.

compositūrus, ἰδ. compōno.

com-prehendo, prehendi, prehen-
sum, 3. συλλαμβάνω.

com-probo, 1. συναίνῳ, ἀποδέχομαι. publice comprobatum est δημοσίῃ (ὑπὸ τοῦ κράτους) ἀποδεκτὸν ἐγένετο (ἐνεκρίθη).

compūli. id. compello.

con-cido(con-caedo), cīdi, cīsum, 3. (κατακόπτω). 2) κατασφάζω, φονεύω.

conciliator, ōris, ἄ. ὁ πρωταίτιος (γάμου), ὁ μεσίτης, ὁ προξενητής.

con-cilio, 1. συνάπτω διὰ φιλείας, (ζητῶ νὰ κερδίσω) 2) pacem εἰρήνην ποιῶ (ὡς μεσίτης). nuptias συνάπτω (διαπραγματεύομαι) γάμον. fortunam δημιουργῶ (παρασκευάζω, θεμελιῶ) τὴν τύχην (τὴν εὐτυχίαν) 3) χρηγῶ A 19,3.

concitasse=concitavisse, id. concito.

concito, 1. (παρορμῶ) 2) προκαλῶ, κινῶ.

con-cupisco, pīvi, —, 3. (con καί-cupio), ἐφίεσται, ἐπιθυμῶ. non intemperanter concupiscere quod a plurimis (ἐννοεῖται: concupisci) videas (=videat aliquis) τὸ μὴ ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν ὅπερ ὑπὸ πλείστον (ὅτι ἐπιθυμεῖται) δύνασθαι νὰ ἴδῃς (δύναται τις νὰ ἴδῃ).

con-curro, curri, cursum, 3. (συν-θέω). 2) ταχέως φέρομαι, προσβάλλω. συμπλέκομαι.

concursum, ūs, ἄ. συμπλοκή, προσβολή.

condicō, ōnis, (κατάστασις). 2) ὅρος Hn 6,2 A 2,4.

condiscipulatus, ūs, ἄ. συμμαθη-

τεία.

condiscipulus, i, ἄ. συμμαθητής.

confectum, id. conficio.

con-fēro, contūli, collatum, con-ferre, 3. (συγκομίζω). 2) confero me ζητῶ καταρύγιον, καταφεύγω Hn 9,1. μεταβαίνω A 2,2. 3,3.

conferrem, id. confero.

con-ficō(con-facio), fēcī, factum, 3. (κατεργάζομαι) 2) τελῶ Hn 2,4. 3) librum (orationes) διελίον (λόγους) ἐπεξεργάζομαι (συγγράφω)

con-flīgo, flixī, flictum, 3. συμπλέκομαι, συγκρούομαι.

conflixī id. confligo.

con-grēdiōr (con-grādior), gressus sum, congrēdi, 3. ἀποθ. (συνέρχομαι), 2) ἔρχομαι εἰς χειράς, συμπλέκομαι, συγκρούομαι. congressus, id. congredior.

con-īcō (πρόφερε conjicō), iēcī, iectum, 3. (con καί-īcō), ῥίπτω (ἐντόξ).

coniuncte, ἐπιρρ. (συνδεδεμένως), ἐν φιλικῷ δεσμῷ.

coniunctio, ōnis, (σύνδεσμος), ἐπιγαμία, συγγένεια.

conor, 1. ἀποθ. πειρῶμαι. multa stulte conor πολλὰ ἀνοήτως ἐπιχειρῶ (τολμῶ). κάμνω πολλὰς ἀνοήτους ἀποπειράς.

con-scendo(con-ascendo), scendi, scensum, 3. ἐπιβαίνω.

con-scriptus (παθητ. μτχ. τοῦ conscribo ἐγγράφω) ἐγγεγραμμένος: patres conscripti κυρίως patres

(=οἱ παλαιοὶ Συγκλητικοί) et conscripti (=καὶ οἱ ἑγγράφοι δηλ. οἱ νέοι Συγκλητικοί τ. ἢ plebēi οἱ ἐκ τῆς πλεθὺς εἰς τὴν Σύγκλητον ἐγγεγραμμένοι. Ἐπειτα ὁμοῦς ἀφ' οὗ, οἱ ἐκ τῆς πλεθὺς πολῖται ἐξισώθησαν, ἢ φράσις patres conscripti κατέστη ἰσοδύναμος πρὸς τὸ Senatores (=Συγκλητικοί).

Consecutūrus, ἰδ. consequor.
Con-sequor, 3. ἀποθ. ἀκολουθῶ, συνοδεύω A 19,3. 2) προσθάνω Hn 7,7. 3) τυγχάνω Hn 10,5. A 19,2. 21,1.

Con-sēro, rūi, rtum, 3. (συνείρω). 2) manum συνάπτω μάχην.

Con-servo, 1. διατρίβω, φυλάττω, res meas τὰ ἐμυτοῦ πράγματα, (τὴν ἰδιωτικὴν μου περιουσίαν) Hn 10,1. odium διατηρῶ τὸ μῖσος. iusurandum διατηρῶ (πέδομαι) τὸν ὅρκον, δὲν παραβαίνω τὸν ὅρκον

Con-sidēro, 1. (κάμνω μελέτας ἐπὶ τῶν ἄστρον). 2) σκέπτομαι.

Consilium, ii, οὐ. συμβούλιον, -ia interiora τὰ ἐνδότερα συμβούλια, (τὰ μετὰ τοῦ βασιλέως συμβ.), -ia clandestina μυστικὰ συμβούλια, προτροπαὶ (παρορμήσεις, εἰσηγήσεις) μυστικά. 2) πρόθεσις, σκοπὸς Hn 1,5. 3) ἀπόφασις A 21,6 22,3. 4) πανουργία, (πολεμικὸν) τέχνησμα Hn 11,7.

Consobrīna, ae, θυγάτηρ θείας πρὸς μητρός, πρώτη ἐξαδέλφη.

Conspexi, ἰδ. conspicio.

Con-spīcīo (con καὶ τὸ ἄλλ. spēcīo),

spexi, spectrum, 3. καθερῶ. conspīci in neutram partem νὰ διακρίνηται εἰς οὐδέτερον μέρος, (νὰ μὴ κάμνη ἐντύπωσιν ὑπερβολικῆς πολυτελείας ἢ ὑπερβολικῆς ἀπλοτητος).

constantia, ae, (εὐσταθεία). constantia vocis atque vultus (γεν.) μετ' εὐσταθείας τῆς φωνῆς καὶ τοῦ προσώπου, (χωρ' εἰς νὰ ἀλλοιωσῇ τὴν φωνὴν καὶ τὸ πρόσωπον).

con-stitūo (con καὶ stātuo), tui, tuium, 3. καθίστημι, ἰδρύω, ἐγείρω. 2) οἰκοδομῶ Hn 13,2.

con-sto, stīti, -, 1. (συνέστηκα). 2) σύγκειμαι, ἐγκειμαι, προέρχομαι.) consuēram = consueveram, ἰδ. consuesco.

con-suesco, suēvi, suētum, 3. συνήθίζω, εἴωθα.

consuetudo, īnis, ἔθος, ἔξῃς τοῦ βίου A 14,2. 2) φιλόφρων ἐμιλήτη κότης, θέληγτρον τῆς συναναστροφῆς A 1,4.

consul, ūlis, ἄ. ὕπατος. consule (consulibus ἄφαρ. ἀπὸ λ. = γεν. ἀπὸ λ. τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης) ὕπατος ὄντος (ὕπατων ὄντων), ἐπὶ τῆς ὑπατείας τοῦ... (τῶν...). consulāris, is, ἄ. ὁ διατελέσας ὕπατος, ὁ χρηματίας ὕπατος.

consulātus, ūs, ἄ. ὑπατεία.

consūlo, lūi, ltum, 3. βουλευόμεμαι.

2) mihi consūlo φροντίζω, λαμβάνω πρόνοιαν ὑπὲρ ἐμοῦ, βοηθῶ ἐμὲ αὐτόν A 21,5.

consultum, i, οὐ. ἀπόφασις, δόγμα.

senatūs consultum Συγκλήτου
 δόγμα, (ἀπόφασις).
 consultus, (βεβουλευμένος). 2) iuris
 consultus, οὗς. ὁ νομομαθής.
 con-sūmo, 3. (κατ)αναλίσκω, καταπνῶ,
 consūm-or, φθίνω, ἐκτρίβομαι.
 con-temno, mpsi, mptum, 3. (κατα-
 φρονῶ). 2) morbum καταφρονῶ
 τοῦ νοσήματος, δὲν λαμβάνω τὸ νό-
 σημα ὑπὸ σθεραρὰν ἔποψιν.
 contentus, εὐχαριστημένος, conten-
 tus sum ἀρκοῦμαι, μένω εὐχαρι-
 στημένος ἐκ... (ἀπό...).
 contextus, (συνεχής ὡς τὸ ὕφασμα).
 2) συνεχής, ὁλόκληρος (ἄνευ χά-
 σματος), ἔχων ἀλληλουχίαν.
 contīnens, ntis, (συνέχων). 2) ὁ συνέ-
 χων, (συγκρατῶν) ἐκυτὸν, ὁ ἐγκρα-
 τής, οἰκονόμος.
 continentīa, ae, ἐγκράτεια, τὸ μεμε-
 τρημένον, ἡ οἰκονομία.
 con-tīnēo (con καὶ tēneo), tinūi,
 tentum, 2. (συνέχω). 2) περιέχω,
 περιλαμβάνω.
 contrā, ἐπίρρ. ἐναντίον, κατὰ+γεν.
 con-trāho, traxi, tractum, 3. (συ-
 σπῶ). 2) συναθροίζω.
 contrariūs, (ἀντίος). 2) e contrario
 τὸ ἐναντίον.
 contūli, id. conféro.
 con-vēnio, 4. (συνέρχομαι) 2) non
 convēnit (ἐνεστ.) inter scripto-
 res δὲν ὑπάρχει ὁμοφωνία μεταξὺ
 τῶν συγγραφέων, οἱ συγγραφεῖς δια-
 φωνοῦσι. colloquium convēnit
 (πρὸς μ.) συνέντευξις συνεφωνήθη,
 συνεφωνήσαν συνέντευξιν. condici-

ones non convenērunt οἱ ὅροι
 δὲν συνεφωνήθησαν, περὶ τῶν ὅρων
 δὲν ἔμειναν σύμφωνοι.
 convīva, ae, ἄ. (ὁ συμβίων). 2) ὁ
 δαιτυμῶν.
 convivium, ii, οὐ. (συμβίσις). 2).
 ἐστίασις, συμπόσιον.
 con-vōco, 1. συγκαλῶ.
 copīa, ae, (ἀφθονία). 2) πληθύνει.
 στρατός.
 copūla, ae, σύνδεσμος, δεσμός.
 cornū, ūs, οὐ. κέρατον. Hn 5, 2. 2)
 κέρας (πτέρυξ) στρατοῦ (ἢ στόλου)
 Hn 8, 4.
 corōna, ae, (κορώνη). 2) στέφανος.
 cor-rumpo (con καὶ rumpo), rūpi,
 ruptum, 3. (φθείρω). 2) διαφθείρω
 (χρήμασι), δεκχίζω.
 corruptus, id. corrumpo.
 cottidiānus, ὁ καθ' ἡμέραν (καθημε-
 ρινός), συνήθης.
 crēdo, dīdi, dītum, 3. ἐμπιστεύω
 Hn 8, 3. 2) πιστεύω: quod vis
 credendum sit ὅπερ (=καὶ τοῦ-
 τε) μάλιστα ἤθελεν εἶναι πιστευτόν.
 3) παρενθετικῶς: νομίζω, πιθανῶς,
 κατὰ πᾶσαν πιθανότητα A 18, 5.
 crēo, 1. (κτιζῶ) 2) ἀποδείκνυμι
 ἐκλέγω.
 cresco, crēvi, crētum, 3. αὐξάνω.
 2) crēvit virtutum laude ηὐ-
 ξήσε (ἡ ἐξήθη, ἐμεγαλύνθη διὰ
 τοῦ τῶν ἀρετῶν ἐπαίνου), (ἡ)
 ἐξήθη διὰ τῆς ἀτομικῆς ἀξίας).
 crevi, id. cresco.
 crīmen, īnis, οὐ. (κρίμα, ἐγκλημα)
 2) αἰτίσις.

cubitus, i, (καὶ cubitum, i, τὸ.)

(κόβιτον) ἀγκών..

cuius, γεν. τοῦ qui.

cultus, ūs, ἄ. (περιποίησις τοῦ σώματος καὶ τῆς ζωῆς). 2) cultus domesticus ἐξυπηρέτησις οἰκιακῇ (τ. ἔ. τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς ἄνετον ἐξυπηρέτησιν τοῦ οἴκου, π. χ. ἐνδύματα, ἐπιπλὰ κ.τ.λ.). cultus cottidianus ὁ καθημερινός (συνήθης) βίος ἐν τῷ οἴκῳ, αἱ καθημεριναὶ ἐξῆς τοῦ βίου.

cum I. **πρόθ.** μετ' ἀραιρετικῆς, μετὰ (+ γεν.), σύν, τοπικῶς: 1) πρὸς δῆλωσιν τοῦ ὁμοῦ Hm 1,5. 4,2. Hn 8,1. ὅθεν erat cum eo ἦτο μετὰ τοῦτου (ἀνεστρέφετο αὐτόν) Hm 3,2. 2) πρὸς δῆλωσιν ἐχθρικῆς διαθέσεως=ἐναντίον Hn 4,1. 3) πρὸς δῆλωσιν τοῦ δι' οὗ τις εἶναι ἐφοδιασμένος Hn 7,5. 11,1. 12,5.

cum II. **σύνδ.** 1) χρον. (τότε) ὅτε, ἀφοῦ Hm 2,1. 2) χρον. (καὶ αἰτιολ. ἄμα) A 11,1. 20,2. 3) χρον. (καὶ ὑποθ. ἄμα) ὅταν, ἐάν, ἀφοῦ Hm 2,6. 4) ἐπὶ συγχρονισμοῦ, ἐν ᾧ Hm 1,2. 5) ἐπὶ ἀρ. ἐπαναλήψεως, ὁσάκις A 2,4. 20,1. 20,2. 6) αἰτιολ. ἐπειδὴ Hn 10,4. 11,6. C 2,2. A 2,2. 6,5. 17,1. 20,3. 20,5. 21,5. 7) ἐνδοτ., εἰ καὶ Hn 1,3. 8,4. A 4,3. 6,2. 6,4. 13,1. 14,2. 22,2. C 2,2 (cum obtinēret).

cunctus, (ἐκ τοῦ coniunctus συνηνωμένος). 2) σύμπας, ὅλος.

cupiditas, ātis, ἐπιθυμία τοῦ πολεμεῖν, τὸ φιλοπόλεμον. cupiditas notitiae clarorum virorum ἡ ἐπιθυμία τῆς γνώσεως τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν (ἐνταῦθα ἡ γεν. notitiae καίται ἀντὶ τοῦ noscendi γεν. γερουνδίου = τοῦ γνωρίσαι).

cupīdus, (ἐπιθυμητικός). cupidissimus litterarum fuit ἐνθερμος φίλος τῶν γραμμάτων ὑπὴρξεν, (ἡγάπα νὰ ἀναγινώσκῃ συγγραφεῖς). cūpio, pīvi, pītum, 3 ἐπιθυμῶ.

cura, ae, φροντίς, πρόνοια Hn 9,4. A 21,5. 2) εὐσυνειδησία A 15,2. ἡ(ἐξ ὑποχρεώσεως) φροντίς A 20,4 curātio, ōnis, (φροντίς) 2) ἡ ἱατρικὴ τέχνη, θεραπεία, [κοῦρα].

cūro, 1. φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι curo aedem reficiendam (γερουνδίδον). ἐπιμελοῦμαι (φροντίζω περὶ) τῆς ἐπισκεψῆς τοῦ ναοῦ.

custōdio, tīvi, tītum, 4. φυλάττω.

D

darem, id. do.

datus, id. do.

dē, πρόθ. μετ' ἀραιρ. ἐκ, ἀπὸ 1) τοπ. ἐκ, ἀπὸ C 2,2. 2) ἀντὶ γεν. δικαιρετικῆς C 3,2. A 14, 2 (πολλάκις). 3) = περὶ Hn 2,2. 2,6. A 6,3. 18,6.

debēo (de-habeo), būi, bītum, 2. ὀφείλω, καθήκον ἔχω. nemini dubium esse debet οὐδενὶ ἀμφίβολον νὰ εἶναι ὀφείλει (δύναται). 2) ἀπολύτως: ὀφείλω, χρεωστῶ A 2,4.

debilito, 1. (ἀσθενέω-ω τινα, πηρώ).

2) ἀναχαιτίζω τινά ἐν τῇ δράσει.
debilitor ἐξασθενέω-ω.

de-cēdo, 3. ἀποχωρῶ, (καταλείπω
τὴν ἐπαρχίαν ἅμα τῇ λήξει τοῦ
στρατηγικοῦ ἢ τοῦ ὑπατικοῦ ἔτους)
C.1, 4. 2) ἀναχωρῶ Hn 1,5 3)
ἀποχωρῶ τῆς ζωῆς, ἀποθνήσκω A
2,1. 22,3 4) (ἐπὶ ἀψύχων π. γ.
ἐπὶ πυρετοῦ) ὑποχωρῶ, (πίπτω)
A 22,3.

decem, δέκα.

decēo, decūi, -, 2. (δικάω). 2) ἀ-
προσώπως· decet πρέπει, ἀρμόζει.

de-cerno, decrēvi, decrētum, 3.
(δικαί μαι, ἀποφασίζω). 2) διαλύω
διὰ τῶν ὅπλων τὴν διαφοράν, ἀπο-
φασίζω διὰ τῶν ὅπλων (*διακρίνειν
τὸν πόλεμον*). cum hoc decernit
πρὸς τοῦτον (ἐναντίον τοῦτου, τοῦ-
τω) συνάπτει (ἀποφασιστικὴν) μά-
χην. classe erant decreturi διὰ
τοῦ στόλου (διὰ ναυμαχίας) ἔμελ-
λον νὰ ἀποφασίσωσιν, ἔμελλον νὰ
ναυμαχήσωσι.

de-clāro, 1. δηλώ, ἐπιστημαίνω Hn
11,2. 2) δηλὸν καθίστημι, περι-
γράφω A 18,6.

decretūrus, id. decerno.

dedērem, id. dedo.

dedēris, id. do.

dedi, id. do.

de-do, dedīdi, dedītum, 3. παραδί-
δωμι.

de-dūco, 3. (κατάγω). 2) συμπα-
ραλαμβάνω ὡς συνοδὸν C 1,4. 3)
ἄγω, φέρω Hn 11,1.

deductus, id. deduco.

deduxi, id. deduco.

de-fendo, ndi, nsum, 3. ὑπερασπίζω

defensum (ὑπὲρ τινος defendo
Hn 6,1.

de fēro, 3. (κατάγω). 2) προσφέρω
ἀπονέμω Hn 3,1. A 6,4. 19,3
3) (παρα)δίδομαι A 4 2 4) γνωστὸν
ποιῶ Hn 3,1. 12,1.

de-hortor, 1. ἀποθελ. ἀποτρέπω
frustra dehortando μάτην ἀπο-
τρέποντες, διὰ ματαίων ἀποτροπῶν.
déinde, (dēin-de), ἐπὶ πρ. (ἐπειτα).
primum...deinde πρῶτον... ἔπει-
τα, (πρῶτον... δεύτερον).

delātum, id. defero.

de-lecto, 1. (ἀρεσκύω) 2) -or no-
minus animo quam ventu-
sufferaίνομαι ὅχι ὀλεγώτερον δὲ
τοῦ πνεύματος ἢ διὰ τῆς κοιλίας.
delectus (μτχ. παθ. τοῦ delīg-
lēgi, lectum, 3. ἐκλέγω), ἐκλε-
λεγμένος, ἐκλεκτός.

delēo, tēvi, tētum, 2. καταστρέφω
ἀφανίζω.

de-līgo, 1. ἐπιδέω, προσδένω.

de-mīgro, 1. μετοικῶ.

de-pello, depūli, depulsum,
ἀποδιώκω.

de-pōno, 3. καταθέτω (πρὸς ἀσφα-
λεστέραν φύλαξιν), τοποθετῶ. Hn
9,3 2) animam παραδίδω
πνεῦμα (τὴν ζωὴν), ἀποθνήσκω.
odium καταθέτω, ἀποβάλλω (ἀφ-
νω, δὲν ἔχω πλέον) τὸ μίσος.

de-porto, 1. (κατακρημίζω). 2) τι
tumplum κατάγω θρίαμβον.

de-prīmo (de καὶ prēmo), de-
pressi, depressum, 3. (καταπιέ-
ζω). 2) καταπαύω, παταίω. A 22, 2.
3) naves καταβυθίζω τὰς ναυς.
de-scisco, scīvi (συνηθέστ. descīi),
scītum, 3. μεθίσταμαι, ἀποσκιρτῶ.
descīvi, ἰδ. descisco.
de-scribo, 3. περιγράφω, versibus
(ᾠδαίς) διὰ στίχων, (ἐν ποιήται)
de-sēro sēruī, sertum, 3. ἀπολεί-
πω, παραιτῶ εἰς τὸ μέσον, [ἀφί-
νω ὅς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ].
desiderīum, ii, οὐ. πόθος, σφοδρὰ
ἐπιθυμία, (λυπηρὰ ἀνάμνησις τῆς
ἀπουσίας τινός).
desidēro, 1. ποθῶ, ἐπιθυμῶ A 16, 3.
2) ἀπαίτῶ, ἐπιζητῶ A 13, 3.
de-sīno, desīi, desītum, 3. παύω.
παύομαι.
de-sisto, destīti, —, 3. παύω, παύο-
μαι. ἀφίσταμαι, (μτχ. μέλλ. des-
titūrus
desperatīo, ōnis, ἀπελπισμός, ἀπό-
γνωσις.
desperātus (παθ. μτχ. τοῦ despēro
ἀπελπίζω) ἀπηλπισμένος. ἀπελπας.
desperatis rebus ἐν ἀπελπιστικῇ
καταστάσει τῶν πραγμάτων.
de-spīcīo (de καὶ τὸ ἄχρηστον
spēcīo βλέπω), spexi, spectrum,
3. καταθεῶμαι. 2) καταφρονῶ,
δὲν φροντίζω περί... A 6, 4.
de-spondēo, spondi, sponsum, 2.
ἐγγυῶ, ὑπισχνόμαι, ἀρραβωνίζω.
destitērim, ἰδ. desisto.
destīti, ἰδ. desisto.
de-tēgo, texi, tectum, 3. ἀποστε-

γάζω, (ἵφαιρῶ τὴν στέγην).
detrimentum, i, οὐ. βλάβη, ζημία
A 2, 3. βλάβη, ἀπώλεια Hn 5, 2
ἀπώλεια, μείωσις C 2, 4.
detūli, ἰδ. defero.
devīci, ἰδ. devinco.
de-vincīo, vinxī, vinctum, 4. (δέ-
νω). 2) προσελκύω, «ἐπάγωμαι».
de-vinco, 3. κατανικάω, παραλύω,
ἀποσυντίθημι.
dexter, ēra, ērum (ἡ dexter, dex-
tra, dextrum). δεξιός.
dīco, dixi, dictum, 3. λέγω. 2)
συμφωνῶ, ὁρίζω χρονικὸν ὅριον ἀ-
ποδόσεως τοῦ θανέου A 2, 3.
dictātōr, ōris, ἄ. δικτάτωρ, στρατη-
γὸς αὐτοκράτωρ.
dictus, ἰδ. dico.
dies, diēi, ἄ. καὶ θ. (ἐν τῷ πληθ.
πάντοτε γένουσι ἄρσ.) ἡμέρα. pau-
cis diebus (=post paucos dies
ἡ paucis diebus post) μετ' ὀλί-
γας ἡμέρας. in dies ὁσημέραι.
difficīlis, e, δύσκολος, χαλεπός. dif-
ficile est δύσκολον εἶναι. 2) δυσ-
μετοχείριστος, ἰδιότροπος A 5, 1.
dignītas, ātis, (τὸ ἄξιον). 2) ἡ (διὰ
τῆς προσωπικῆς ἀξίας ἀποκτηθεῖ-
σα) ἐκτίμησις, τιμὴ A 21, 1. 3) θέ-
σις, τάξις, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱππέως
A 1, 1. pro dignitate ἀναλόγως
τοῦ (ἱππικοῦ) ἀξιώματος (κατὰ
τρόπον ἄξιον τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ
ὡς ἱππέως καὶ κατὰ τρόπον ἄξιον
τοῦ χαρακτηῆρος αὐτοῦ) A 6, 2.
dilectus, ūs, ἄ. στρατολογία.
dilexi, ἰδ. diligo.

diligens, ntis (μτχ. τοῦ diligo)
 διαχειριστικὸς περιουσίας (ἐπὶ τοῦ
 καλοῦ οἰκογενειάρχου), οἰκωφε-
 λῆς, οἰκονόμος.

diligenter, ἐπίρρ. (προσεκτικῶς). 2)
 μετ' ἀκριβείας.

diligentia, ae, ἐπιμέλεια, ἐπιμελη-
 μένη καὶ ἀδιάλειπτος ἐνέργεια (φι-
 λοπονία) Hn7,5. C 3,4. A 13,4.

2) οἰκονομία, φειδώ, ὀλιγάρκεια
 A 13,5. 3) ἴασις (θεραπεία τοῦ
 ἀρρώστου) A 21, 5.

di-līgo (dis καὶ lēgo), lexi, lec-
 tum, 3. (ἐκλέγω). 2) ἀγαπῶ ἐξ
 ἐκτιμήσεως, ἐκτιμῶ.

di-mīco, 1. ἀγωνίζομαι, μάχομαι.

di-mitto, 3. (διαπέμπω). 2) ἀποπέμ-
 πω, ἀρίνω τινὰ νὰ ἀπέλθῃ Hn
 3,3. 4,1. 3) vitam alieno arbi-
 trio (δοτ.) καταλείπω (ἀρίνω, πα-
 ραιτῶ) τὴν ζωὴν τῇ ἀλλοτρίᾳ αὐ-
 θιρασίᾳ Hn 12, 5.

di-rīpio (dis καὶ rāpio διαρπάζω),
 ripūi, reptum, 3. 2) πορθεῶ, ἐξο-
 λοθρεύω, ἐρημῶ, δηῶ, λαφυραγωγῶ.

dis-cēdo, 3. ἀποχωρῶ, superior ἀ-
 ποχωρῶ ἀνώτερος (τ. ἔ. νικητῆς ἐκ
 τοῦ πεδίου τῆς μάχης).

disiēcī, id. disicio.

dis-īcīo (πρόφερε dis-jicīo [ἐκ τοῦ dis
 καὶ iācio, πρόσφ. jacio ῥίπτω, βάλ-
 λω]), disiēcī, disiectum, 3. (διαρρί-
 πτω) 2) domum a fundamentis
 κατατρίπτω οἶκον ἀπὸ θεμελίων
 (κατεδαφίζω).

dispalātus μτχ. τοῦ ἐν τῇ μετοχῇ
 μόνον ἀπαντῶντος ἀποθ. ῥ. dispālōr,

4. διασκορπίζω ἐμαυτὸν, διεσπαρ-
 μένος περιφέρομαι.

dissensi, id. dissentio.

dis-sentiō, 4. διαφωνῶ, ἀντιδοξῶ,
 ζῶ ἐν διχονοίᾳ.

dis-sīdēo (dis καὶ sēdeo), sēdi,
 sessum, 2. (δύσταμαι, διέστηκα).
 2) dissidebat ab eo διεφέρετο
 αὐτῷ (εἶχε διαφοράς πρὸς αὐτόν),
 ἦτο πολέμιος τούτου.

dis-sociō, 1. (διαζεύγνυμι). 2) φέρο
 εἰς διχόνοιαν, διαίρῶ, συγκρούω.
 dissociatis animis civium (ἀντὶ
 dissociatis civibus) διχονοούντων
 τῶν πολιτῶν, ἐπειδὴ οἱ πολῖται
 δύσταντο (πολιτικῶς).

districtus (μτχ. παθ. τοῦ ῥ. distrin-
 go, strinxi, strictum, 3. σύρων
 διαχωρίζω), (πολλαπλῶς) ἀπησχό-
 λημένος.

diti δοτ. τοῦ dives.

dīū, ἐπίρρ. πολὺν χρόνον, συγκρ. di-
 utius πλείονα χρόνον, μακρότερον.

diuturnitas, ātis, μακροχρονιότης.

dives, ītis, πλούσιος (δοτ. diti ἀντὶ
 diviti) A 1,2.

divinatiō, ōnis, μαντική.

divīnus, θεῖος, divīna res (θεῖον
 πράγμα), ἡ θυσία.

dīvus, ī, (τιμητικὴ προσωνυμία). ὁ
 ἀποθεωθείς, θεός, divi filius=divi
 Caesaris filius.

do, dēdi, dātum, dāre, 1, δίδωμι,
 παρέχω, δωρῶ. manus. (ἐνν. vin-
 culis) δίδω, (προτείνω) τὰς χεῖ-
 ρας εἰς τὰ δεσμά, (ὁμολογῶ ὅτι
 ἡττήθην). filiam δίδω τὴν θυγα-

τέρχ ὡς γυναίκα, ἐκδίδωμι τὴν θυγα-
 τέρχ. locum nocendi δίδωμι (ἵπο-
 καλύπτω γυμνὸν) μέρος (τοῦ σώματος)
 πρὸς βλάβην, παρέχω εὐκαιρίαν
 (λαθὴν) πρὸς βλάβην. operam ut.,
 προσπαθῶ νά., [πασχίζω νά...].
 operam honoribus δίδω ἐπιμέ-
 λειαν ταῖς τιμαῖς, ἐπιδιώκω (πολιτι-
 τικῇ) ἀξιώματα. tempore dato εὐ-
 καιρίας (εὐνοΐκῃς) δοθείσης (τυχού-
 σης). do verba παρέχω λόγους κε-
 νοῦς, φράσεις κενὰς (ἐν ἀντιθέσει πρὸς
 ἔργα), ἐξαπατῶ (γελῶ) (πρὸς βλ. τὸ ἡμέ-
 τερον: *αὐτὰ ναι λόγια*). do vela
 ventis δίδω τὰ ἱστία τοῖς ἀνέμοις,
 ἀναπνάννυμι τὰ ἱστία, ἐκπλέω. se-
 natus datur ἡ Σύγκλητος δίδεται
 (κυρίως aditus ad senatum = ἡ
 εἴσοδος εἰς τὴν Σύγκλητον), ἐπιτρέ-
 πεταί τινι νά τύχῃ ἀκροάσεως πρὸς
 τῆς Συγκλήτου.
 docēo, docēi, doctum, 2. (διδά-
 σκω). 2) διαφωτίζω.
 docilitas, ātis, (εὐάθεια). docilitas
 ingenii εὐκολος ἀντίληψις.
 doctor, ōris, ὁ. διδασκαλός.
 doctrīna, ae, (διδασκαλία). 2) παί-
 δευσις C 3,4. 3) γνώσεις A 1,2.
 4) ἀνατροφή, παίδευσις A 17, 3.
 doctrans ntis, ὁ. (κατὰ τὴν σημασίαν
 ἀπὸ τοῦ de quadrans = 1/4 ἑλαττον)
 = libra ἢ as librālis μέτρον 1/4,
 ἦτοι 3/4 τῆς libra. Mīx libra =
 327, γραμμ. 45.—2) heres ex do-
 drante κληρονόμος τῶν τριῶν μερῶν
 (βλ. τῶν 3/4 τῆς περιουσίας).
 dolor, ōris, ἀλγηδὼν A 21,3. 21,4.

2) λύπη A 4, 5.
 dolus, i, ὁ. δόλος, τέχνησμα, ἀπάτη.
 domesticus, οἰκιακός, τοῦ οἴκου A
 13,3. 13,7. 2) domesticae opes
 αἱ ἱδία αὐτοῦ δυνάμεις, αἱ δυνά-
 μεις τοῦ βασιλείου αὐτοῦ.
 domi, idē domus.
 domicilium, ii, οὐ. (κατοικία). 2)
 ἔδρα, διαμονή.
 domo, id. domus.
 domus, ūs (καὶ domi Hn 9,3), οἶ-
 κος. Τύποι μετ' ἐπιρρηματ. σημα-
 σίας: domi (πτῶσ. τοπικῆς) ἐν τῇ
 πατρίδι Hn 1,2. A 3,3. 13,4.
 domum εἰς τὸν οἶκον A 13,6.
 domo ἐκ τῆς πατρίδος Hn 8,1.
 donicum, οὐδ. (ἱερῆς τύπος ἀν-
 τὶ τοῦ donec), μέχρι τῆς ἡμέρας
 καθ' ἣν, μέχρις οὐ.
 dono, 1. δωροῦμαι (δωρῶ). dono
 aliquem aliquā re δωροῦμαί τινά
 τινι πράγματι, (δωροῦμαί τινί τι).
 dubito, 1. ἀμφιβάλλω. quod nemo
 dubitat (ἂντι de qua re nemo
 dubitat) περὶ οὗ οὐδεὶς ἀμφιβάλλει.
 non dubito quin (μεθ' ὑποτακτι-
 κῆς) δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι. 2) non
 dubito (μετ' ἀπαρεμφάτου χρόνου
 ἐνεστώτος) δὲν διστάζω νά...
 dubius, ἀμφιβολός. sine dubio
 ἄνευ ἀμφιβολίας, ἀναμφιβόλως.
 dūco, duxi, ductum, 3. λέγω, ἡγοῦ-
 μι Hn 3,3.8,4. 2) ἄγειν μεθ'
 ἑαυτοῦ Hn 2,4 (κατ' ἐλλειψιν τοῦ
 me secum ἐμὲ μεθ' ἑαυτοῦ), ἀπά-
 γω, (παίρνω καὶ φεύγω) Hn 9,4.
 3) νομίζω, θεωρῶ. continentis

debet duci ἐγκρατοῦς (μεμετρή-
μένου ἀνδρός γνώρισμα) πρέπει νὰ
θεωρῇται. nefas ducō + ἀπαρμ.
θεωρῶ ἀσεβές, θεωρῶ (ὡς) ἱεροσυ-
λίαν νά. . .

dulcis, e, (ἡδύς). 2 τερπνός.

dum, σύνδ. μετ' ἐνεστ. ὀριστικῆς ἐν ᾧ
ἐν ᾧ χρόνῳ Hn 12, 1. μετὰ παρ-
τατ. ἀντὶ ἐνεστώτος Hn 2, 4.

duo, duae, duo, δύο.

duplex, ūcis, (διπλοῦς). 2) διπλοῦς.
διάφορος, (δύο ἐκδοχῶν).

dux, ducis, ἄ. (ὁδηγός). 2) ἀρχηγός,
στρατηγός.

duxī, id. ducō.

E

ē (οὐδέποτε πρὸ φωνήεντος ἢ τοῦ h)
καὶ ēx (πρὸ φων. καὶ συμρ.), πρόθ.
μετ' ἀφαιρ. 1) τοπικῶς: ἐξ, ἀπὸ Hn
6, 4. A 21, 1. 2) πρὸς δῆλωσιν τῆς
καταγωγῆς ἢ τοῦ γένους: ἀπὸ, ἐξ A
19, 4. 3) ἀντὶ γεν. διαιρ. Hn 3, 3.
12, 1. 13, 3. A 5, 2 (ex hereditate).
4) πρὸς δῆλωσιν αἰτίας ἢ ἀποτελέ-
σματος: ἐνεκα, ἐκ, διὰ Hn 7, 5. C 2, 1.
2, 2. A 1, 3, 20, 3, 21, 3. 6) πρὸς
δῆλωσιν συμφωνίας: συμφώνως πρὸς
Hm 3, 1. Hn 7, 3. 7, 5. A 5, 2 ex
dodrante), 6, 2. 13, 6. 6) πρὸς
δῆλωσιν ἐπιρρηματικῆς σχέσεως
Hm 1, 2 (e contratio). ex quo
= ὅθεν) Hn 5, 4.

eā, ἐπίρρ. (ἐννοεῖται a parte ἢ via) ἐ-
κείνη, κατ' ἐκείνην τὴν ὁδόν.

eamque = et eam, id. is.

eandem αἰτ. τοῦ eadem, id. idem.
edictum, i, οὐ. διάγραμμα, διάταξις.

Ἐναλαμβάνοντες τὴν ἀρχὴν οἱ τι-
μηται ἐδημοσίευσαν διάγραμμα εἴτε
παραλαμβάνοντες τοῦτο ἀμετάβλη-
τον παρὰ τῶν προκατόχων (edictum
tralaticium), εἴτε προσθέτοντες
εἰς τοῦτο νέας ἰδίαις διατάξεις. Ὁ
τιμητὴς Κάτων ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν
προσέθηκε πολλὰς νέας διατάξεις
κυρίως πρὸς περιστολὴν τῆς πολυ-
τελείας.

ē-do, edīdi, edītum, 3. ἐκδίδω. in
vulgus εἰς τὸ δημόσιον, δημο-
σιεύω.

effēci, id. efficio.

ef-fēro (πάλαιότερον ee-fero), ex
tūli, elātum, efferre, 3. (ἐκφέρω)
2) ἐκφέρω, κηδεύω, (συνοδεύω εἰς
τὴν τελευταίαν κατοικίαν).

ef-fīcio (ex καὶ fācio), fēci fec-
tum, 3. (ἐξεργάζομαι). 2) κατορθό-
C 2, 2. efficio ut ἐνεργῶ νά. . .
3) συναθροίζω (= colligo) Hn
10, 5.

ef-fūgō, 3. (ἐκφεύγω). 2) διαφεύγω
τινὰ (τὰς ἐνεδρας τινός).

effūsus, (κυρίως: παθ. μτχ. τοῦ
ef-fundo ἐκχέω) = ἐκχυτός. 2)
ἄμετρος, (εὐρύς, εἰς εὐρείαν κλί-
μακα), ὑπερβολικός.

egi, id. ago.

egōmet (ego ἐγὼ καὶ τὸ ἐγκλιτι-
κὸν -met), ἐγὼ αὐτός.

e-grēdior (e καὶ grādior), egres-
sus sum, egrēdi, 3. ἀποθ. ἐξέρχομαι
ei, δοτ. τῆς ἀντων. is, ea, id.

ius γεν. τῆς ἀντων. is.

eiusdemque=et eiusdem, ἰδ. idem.

elātus, ἰδ. effero.

elēgans, ntis, κομψός, φιλόκλος.

elegantia, ae, (κομψότης). 2) ele-

gantia vitae (κομψότης τοῦ βίου),

εὐγενῆς διαγωγή (συμπεριφορὰ),

λεπτοὶ τρόποι (λεπτότης τῶν τρό-

πων) ἐν ταῖς κοινωνικαῖς σχέσεσι.

elephantus, i, ἄ. ἐλέφας.

e-līcio (e καὶ lācio), cūi, cūtum,

3. (ἐξάγω). 2) προσελκύω.

eloquentia, ae, εὐγλωττία, δεινότης

τοῦ λέγειν.

emax, ācis, (ὠνητικός). 2) ἔχων

ἀγορομανίαν, μανιώδης ἀγοραστής.

enim, σύνδ. (μετὰ μίαν ἢ πλείονας

λέξεις ἐν ὅλον ἀποτελούσας), διότι.

e-numēro, 1. ἀπαριθμῶ, διηγῶμαι,

«καταλέγω».

eo, ἐπίρρ. ἐκεῖος Hm 3,1. 2) eo—ut

εἰς τοιαύτην κατάστασιν (τόσον)—

ὥστε Hm 2,4. 3) eo—ut εἰς τοι-

οῦτον σημῆζον—ὥστε Hm 4, 3.

eo, īi (καὶ īvi), ūtum, īre, 4. (πορεύο-

μαι). 2) ἀνέτως ὁδεύω (ἐντίθ. repo

ἐρπω) Hn 3,4. 3) in ius de mea

re μεταβαίνω εἰς τὸ δικαστήριον

περὶ ὑποθέσεώς μου, καταγγέλλω

τινὰ ὡς ἔνοχον ἰδιωτικοῦ ἀδικήμα-

τος, (καθίστημί τινα εἰς δίκην).

eo ἀφαιρ. τοῦ is.

eadem, ἀφαιρ. τοῦ idem.

eadem, ἐπίρρ. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον,

εἰς τὸ αὐτὸ μέρος Hn 11,2. A 2,3.

eoque=et eo ἐπίρρ. Hm 3,1.

ephēmēris, īdis, «ἐφημερίς», ἡμερολό-

γιον, διβλίον τῶν καθ' ἡμέραν

οἰκιακῶν ἐξόδων.

epistūla, ae, (ἐπιστολή, τοῦ epistōla),

ἐπιστολή, (ἐγγράφον).

eques, equitis, ἄ. (ἵππεύς). 2) ὁ ἐκ

τῆς τάξεως τῶν ἵππέων.

equester, tris, tre, (ἵππικός). 2) ὁ τῆ

ἵππιδι (ἵππικῇ) τάξει ἀνήκων.

equitatus, ūs, ἄ. τὸ ἵππικόν, οἱ ἵππεῖς.

erga, πρόθ. μετ' αἰτιατικῆς: (εἰς,

πρός). 2) ἐναντίον.

error, ōris, ἄ. πλάνη, ἀπάτη.

e-rūdīo (e καὶ rudis, τραχύς), īvi,

ītum, 4. (ἐξημερώνω). 2) ἐκπαι-

δεύω. erudit filium (=eru-

diendum curavit) ἐδίδαξε τὸν

υἱὸν (παρέδωκε πρὸς διδασκαλίαν,

ἐπεμελήθη διὰ τῶν διδασκάλων τῆς

ἐκπαιδεύσεως τοῦ υἱοῦ). eruditus

[ἐξαισίως] μεμορφωμένος.

e-rumpo, rūpi, ruptum, 3. (ἐκρή-

γνυμι). 2) (ἐπὶ ἀποστήματος): αἰ-

φνιδίως ἀναφαίνομαι, ἐκσπῶ (ἐσπῶ).

et, σύνδ. καί. et—et καὶ—καί. 2) καί, ἀλλὰ

(ὅταν προηγῇται ἄρνησις) A 22, 2.

etiam, σύνδ. ἔτι, καί. 2) πρὸς ἐπίρ-

ρωσιν τοῦ συγκριτικοῦ ἔτι A 5,3.

3) ἀκόμη καὶ Hm 2,3.

etiam-num, ἐπίρρ. ἔτι, ἀκόμη τώρα.

etsi, σύνδ. εἰ καί.

ex-acīo, cūi, cūtum, 3. (ἐκινῶ).

2) παροξύνω, παρορμῶ.

ex-ardesco, exarsi, exarsum, 3.

(ἐκκαίωμαι). 2) bellum exarsit

ὁ πόλεμος ἐξήρθη [ἀναψε].

exarsi, ἰδ. exardesco.

ex-cēdo, 3. (ἐξέρχομαι). 2) ἀπο-

χωρῶ.
 excellenter, ἐπίρρ. ἐξαιρετικῶς.
 ex-cīo, cīvi (καὶ cīi), —, 4. (ἐνακινῶ).
 2) καλῶ ἐσπευσμένως, μετα-
 καλῶ.
 exemplum, i, οὐ. (ἐκ τοῦ eximo
 ἀντὶ ex-em-lum = τὸ ἐκλελεγμέν-
 νον), παράδειγμα. exempla rerum
 παραδείγματα πραγμάτων, πραγμα-
 τικὰ παραδείγματα, γεγονότα.
 ex-ξο, 4. (ἐξέρχομαι). 2) fama exit
 φήμη διαδίδεται, (θρυλεῖται).
 exercitus, ūs, ἄ. στρατός.
 ex-haurio, hāusi, hāustum, 4. ἐξ-
 αντλῶ.
 existimatio, ōnis, (γνώμη). 2) ὑπό-
 ληψις, τιμή.
 exisse, id. exeo.
 existimo, 1. νομίζω Hn 12, 2. A6, 1.
 2) ἐκτιμῶ· magni aestimo με-
 γάλως ἐκτιμῶ C 1, 2. 3) σχημα-
 τίζω γνώμην, σταθμῶ A16, 4. 20, 5.
 4) θεωρῶ A 6, 1.
 exitus, ūs, ἐξοδος Hn 12, 3.
 ex-pedio (ex καὶ pes πούς, κυρίως
 τὸν πόδα ἐκ τῆς πέδης ἀπαλλάσσω),
 īvi, itum, 4. (ἐκποδὼν ποιοῦμαι).
 2) expedio me ἐκσφίζω ἐμαυτόν,
 ἀπαλλάττομαι, [ξεμπλέκω].
 ex-pendo, pendī, pensum, 3.
 (σταθμῶ, ζυγίζω, [κυρίως χρήμα-
 τα ἔθεν] πληρώνω, ἀποτίνω). 2)
 expensum fero sumptui (ὡς)
 ἐξωδευμένον φέρω εἰς τὴν δαπάνην,
 καταχωρίζω ἐν τοῖς (οἰκιακοῖς)
 ἐξόδοις (ἐν τῷ λογιστικῷ βιβλίῳ),
 χρειών τὴν μερίδα τῶν (οἰκιακῶν)

ἐξόδων, δατανῶ.
 expensum, id. expendo.
 ex-perior, pertus sum, experiri, fa
 4. ἀποθ. «πειρῶμαι τίνας», ἀνα-
 μετροῦμαι πρὸς τινά, συμπαλαίω.
 ex-pers, pertis (ex καὶ pars), ἄμοι-
 ρος. expers periculi ἄμοιρος (ἐ-
 λευθερος, ἀπηλλαγμένος) κινδύνου.
 ex-ploro, 1. ἐξετάζω.
 ex-pōno, 3. ἐκτίθημι, καθιστῶ γνω-
 στόν, περιγράφω.
 exposcendus, id. exposco.
 ex-posco, poposci, —, 3. (ἐξαιτῶ)
 2) αἰτῶ τινά ἐκδοτόν, ἐξαίτουμαι
 (πρὸς τιμωρίαν) τὴν παράδοσιν
 τινος.
 exposui, id. expono.
 ex-pugno, 1. κερδαίνω (μαχόμενος,
 κυριεύω διὰ πολιτορκίας). 2) vi ex-
 pugno «κατὰ κράτος αἰρῶ», κυρι-
 εύω ἐξ ἐφόδου (ἐξ ἐπιδρομῆς).
 exque (ex καὶ que δύο λέξεις).
 exque eā ἀντὶ ex eāque id. is.
 ex-splendescō, [exsplendui], —.
 3. (ἐκλάμπω). 2) διαπρέτω, δια-
 λάμπω.
 externus, ἐξωτερικός. externum
 malum (=externum bellum)
 ἐξωτερικὸν κακόν, (ἐξωτερικὸς πό-
 λεμος).
 extra, πρὸθ. μετ' αἰτ. ἐκτός.
 extrēmo, ἐπ'ρρ. τελευταῖον Hm2, 3.
 extrēmus (ὑπερθ. τοῦ extērus
 ἐξω), τοπικῶς καὶ χρονικῶς: ἔσχα-
 τος. Συγκρ. extērior.
 extūli, id. efferō.
 exul, ūlis, ἄ. ὁ φυγὰς, ὁ ἐξόριστος.

F

acile, ἐπίρρ. εὐκόλως.

acilis, e, εὐκόλος Hn10, 3. 2) (ἐπὶ φαρμάκῳ) εὐκόλως φέρων ἀποτέλεσμα, εὐκόλως ἐνεργῶν A 21,1.

acilitas, ātis, πρᾶτης.

ācio, fēci, factum, 3. ποιῶ. aliquem imperatorem ἀναγορεύω [κάνω] τινὰ στρατηγόν. librum ἐπεξεργάζομαι, συγγράφω βιβλίον.

mentionem μνείαν ποιοῦμαι. iter πορεύομαι (ἐπὶ στρατιωτικῆς πορείας). progressum προοδεύω.

cohortationem διδω διαταγὴν (ὁδηγίαν). proelium navale ναυμαχίῳ. detrimentum existimationis ὑφίσταμαι ἀπώλειαν (μειώσιν τῆς ὑπολήψεως).

facio pacem εἰρήνην ποιοῦμαι. facio alicui potestatem mei κάνω τὸν ἐχυτὸν μου νὰ εἰσέλθῃ εἰς μάχην πρὸς τινα. nihil reliqui facio οὐδὲν λοιποῦ ποιοῦμαι, οὐδὲν παραλείπω, οὐδὲν παρκαμελῶ. [κάμνω τὸ πᾶν].

aliquid pulchre θαυμασίως [ἀραῖα] γνωρίζω τι. versūram διαπραγματεύομαι (τυνᾶπτω) νέον δάνειον (πρὸς ἐξόφλησιν προγενεστέρου δανείου).

οἱ τοιοῦτόν τι πράττοντες vertebant creditorem (= ἑλλασσον δανειστήν). palam ποιῶ γνωστόν, διαδίδω. 2) ἀνατρέφω, μορφῶ. domi factus οἶκοι ἐθισθείς, οἰκοδιδάκτος.

facto, id. fio. — quo facto οὐ (= τούτου δὲ) γενομένου, μεθ' ὃ γεγονός, οὐ ἔνεκα.

factum, i, οὐ. γεγονός, συμβάν, ἔργον. facturus, id. facio.

factus, id. facio.

facultas, ātis, εὐκαιρία Hn 9,1. 2)

ἐνδεχομένη περίπτωσις, τὸ δυνατόν A 2,2. 3) πληθύντ. τὰ μέσα πρὸς καταβολὴν τῶν ἐξόδων, περιουσία, τὰ οἰκονομικά Hn 6,2.

fāma, ae. (φήμη). 2) διάδοσις, θρύλος.

fames, is, πείνυ.

familia, ae (ἐκ τοῦ famulus οἰκέτης, ὑπηρέτης), τὸ σύνολον τῶν ὑπηρετῶν, οἱ ὑπηρέται A 13,3. 2) οἱ συγγενεῖς, [τὸ συγγενολόγι]

A 18,2. 18,3.

familiaris, e, οἰκέτος A 16,2.

2) οὐς. ὁ πιστὸς φίλος A 5, 1.

3) res familiaris ἡ ἀτομικὴ περιουσία A 2,3.

familiaritas, ātis, σχέσις, οἰκειότης.

familiariter, ἐπίρρ. οἰκείως, στενῶς. συγκρ. familiaritus.

familiās A 13,1. id. pater familias.

fastigium, ii, οὐ. (κορυφή). 2) ὕψος, περιωπή.

fāvō, fāvi, fāutum, 2. (μετὰ δοτ.) εὖνοῶ.

febris, is, (πυρετός). 2) ἐν τῷ πληθ.

= πυρετικαί (πυρετοῦ) προσβολαί.

fecero, id. facio.

feci, id. facio.

ferē, ἐπίρρ. σχεδόν, περίπου.

fēro, tūli, lātum, ferre [ἀντι fer(ē)re],

3. φέρω Hn 4,3. calamitates belli

ὑπομένω τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου.

fructum κομίζομαι τὸν καρπὸν (τὴν ἀμοιβήν), (ἡμείβομαι διά...), (id.

- καὶ fructus). 2) ὑπομένω τινά, ὑποφέρω τὴν ιδιοτροπίαν τινός
A 5,1.
- ferocīa, ae, (τὸ ἀτίθισον). 2) ἀγρωχία, εὐψυχία.
- ferrum, i, οὐ. (σίδηρος). 2) ἡ διὰ τῶν ὀπλων βία, τὰ ὄπλα.
- fictīlis, e, (τήλινος, ἐκ τοῦ fingo πλάττω). vas fictile (τληθοντ. vasa fictilia) σκεῦος πήλινον, ἀγγεῖον κεραμεῖον.
- fīdens, ntis, (κυρίως μτχ. τοῦ fīdo), θαρρῶν, θαρραλέος. fidens animus ἡ αὐτοπεποίθησις. ἰδ. animus.
- fīdēs, εἰ, (πίστις). 2) ἔνορκος διαβεβαίωσις, ὑπόσχεσις. λόγος Hn 2,4. 3) προστασία Hn 9,3.
- fīdūciā, ae, πίστις ἐμπιστοσύνη. spe fiduciāque (ἀντὶ spe fidentissimā) διὰ σταθερῆς ἐλπίδος.
- filīa, ae, θυγάτηρ.
- finis, is, ὁ. (ἔριον, ὁρόσημον). 2) πλῆθ. τὰ σύνορα, ἡ περιοχή.
- fīo, factus sum, fīeri (ταθῆτ. τοῦ facio) γίνομαι. 2) συμβαίνω, ἐπέρχομαι A 14,2.
- fistūla, ae, (συριγῆ) 2) συρίγγιον, [γρίστουλας], συριγγῶδες ἀπόστημα.
- fistulae (πλῆθ.) puris συρίγγια πύου, συριγγῶδη (πυορροοῦντα) ἀποστήματα.
- flagitīum, ii, οὐ. αἵσχος, ἀνομία, ὄνειδος.
- flāgro, 1. φλέγομαι.
- flēo, ἔνι, ἔtum, 2. κλαίω. flens atque osculans κλαίων καὶ φιλῶν, (ἐν μέσῳ δακρύων καὶ φιλημάτων).
- fluctus, ūs, ὁ. κύμα. 2) fluctūs (πλῆθ.) cīvīles ὁ πολιτικὸς σάλος, ἡ δίνη τοῦ πολιτικοῦ βίου.
- foederātus, (σύμμαχος) 2) civitas foederata πόλις ἑνσπονδος (τοῖς Ῥωμαίοις).
- foedus, foederis, οὐ. συνθήκη.
- fore, μέλλ. ἀπρμφ. τοῦ sum ἀντὶ futurum esse.
- foret, πρτ. ὑποτ. τοῦ sum ἀντὶ es-set (forem, -es, -et, -ent).
- foris, is, θύρα (συνήθως κατὰ πληθοντ. fores, ūm)
- forma, ae, μορφή, ἐξωτερικὴ πηχστασία, τὸ ἐξωτερικόν.
- formōsus, ὠραίος, (ὡλοκαλωμένος).
- fortē, ἐπίρρ. (κυρίως ἀφικρ. τοῦ fors τύχη), διὰ τῆς τύχης. si forte ἂν τυχόν (ἀντὶ exspectans si forte κραδοκῶν ἂν τυχόν).
- fortis, e, (ἰσχυρός), 2) γενναῖος, ἀνδρῆος. ὑπερθ. fortissimus.
- fortitudo, dīnis, ἀνδρεία, θάρρος, τόλμη.
- fortūto ἐπίρρ. ἀπὸ τύχης, τυχαίως πως, [᾿ς τὰ κουτουροῦ].
- fortūna, ae, τύχη A 19,1. 2) εὐτυχία Hm 4,1. 3) εὐτυχία, εὐτυχίας μοῖρα A 3,3. 4) ἡ ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης δοθεῖσά τι ἐξωτερικὴ ἰσχὺς, περιωπή, θέσις (ἀτίθετον: dignitas) A 19, 2. 5) ἡ περιουσία, τὰ ὑπάρχοντα A 14,2. 21,1. Πληθοντ. Hn 9,3. A 4,3.
- forum, i, οὐ. (ἀγορά). 2) ἡ ἀγορὰ ὡς κέντρον πολιτικῆς καὶ δικαστικῆς δράσεως. in foro esse coe-

pit ἐν τῇ ἀγορᾷ νὰ εἶναι ἤρχισεν,
(ἤρχισε τὴν πολιτικὴν δρασίαν του).
frequens, ntis, (πυκνός, πολυά-
ριθμος). 2) συχνός.

frequentia, ae, (πυκνότης). 2) fre-
quentia (ἀφαιρ.) vulgi μετὰ συρ-
ροῆς τοῦ πλήθους, ἐν συρροῇ τοῦ
λαοῦ.

fructus, ūs, ἄ. (καρπός). 2) fructus
rei familiaris αὐξήσις τῆς (ὡτο-
μικῆς) περιουσίας. fructus pietā-
tis καρπός (κέρδος) τῆς εὐσεβείας,
(ἰμοιόβη διὰ τὴν εὐσέβειαν).

frumentum, i, οὖ. σῖτος.

fruor, (σπᾶν. fruius ἢ fructus
sum), frui, 3. ἀποθ. (καρποῦμαι).
2) aliquo ἀπολαύω τινός.

frustrā, ἐπίρρ. (ἐκ τοῦ fraus ἀπάτη),
μάτην. frustra facio aliquid
μάτην ποίω τι, ἀποτυγχάνω τοῦ
σκοποῦ, ἀστοχῶ.

frustror (ἐκ τοῦ frustrā), —, 1. ἀποθ.
(ματαιῶ), 2) me ἀπατῶ (τρώπω,
ἐμπαίζω) ἐμαυτὸν (ἐν ταῖς προσδο-
κίαις).

fuēram, id. sum.

fuērim, id. sum.

fūga, ae, φυγή.

fugāram=fugavēram, id. fugo.

fūgō, fūgi, fugitum, 3. (φεύγω).

2) rei publicae procurationem
ἀπέχομαι τῆς διοικήσεως τῆς πολι-
τείας, (ἀπέχομαι τῶν κοινῶν).

fugisse, id. fugio.

fūgo, 1. τρέπω εἰς φυγὴν.

fui, id. sum.

fundamentum, i, οὖ. θεμέλιον.

fūnus, funēris, οὖ. κηδεία, ἐκφορά,
ταφή.

futūrus, id. sum.

G

gener, ĕri, ἄ. γαμβρός, (ὁ ἀνὴρ τῆς
θυγατρὸς) A 21, 4.

generātus, (πεφυκώς). 2) ab aliquo
καταγόμενος ἀπὸ τινος.

generōsus, (εὐγενής τὴν καταγω-
γὴν). 2) γενναϊόφρων, μεγάλωψυ-
χος, ἱπποτικός, A 3, 1.

genus, genēris, οὖ. (γένος). 2)
εἶδος.

gēro, gessi, gestum, 3. (φέρω—
φορῶ). 2) me παρέχω ἐμαυτὸν,
συμπεριφέρομαι. me splendide
ζῶ μεγαλοπρεπῶς. rem πράττω
τι (κατ' ἐξοχὴν τὰ τοῦ πολέμου),
διοικῶ. bellum διεξάγω πόλεμον,
πολεμῶ. consulatum ἀσκῶ τὴν
ὕπατιάν, ὑπατεύω. honores δια-
χειρίζομαι τὰς τιμὰς, (τὰς ἀρχάς,
τὰ τιμητικὰ ἀξιώματα), περιβόλλο-
μαι ἀρχήν. res geruntur male
τὰ πράγματα (ἔχουσι) κακῶς.
res gestae (πληθ.) αἱ πράξεις
(κατ' ἐξοχὴν αἱ πολεμικαί), τὰ
πολεμικὰ ἔργα.

gestum, id. gero.

glorior, 1. ἀποθ. καυχῶμαι, μέγα
φρονῶ.

graece, ἐπίρρ. ἐλληνιστί.

graeus, ἐλληνικός. res graecae ἡ
γραμματεία τῆς (ἀρχαίας) Ἑλ-
λάδος.

gratīa, ae, (χάρις). 2) δημοτικότης, εὐνοία (ἐξ ἐκτιμήσεως) A 2, 4. 6, 2. 21, 1.

gratīā, ἐπίρρ. (κυρίως ἀφαιρ. τοῦ gratia μετὰ γενικῆς προτασσομένης) ἔνεκα. grātus, (ἀρεστός). 2) εὐκτός, ἐπιθυμητός.

grāvis, e, βαρύς, δεινός, ὀξύς.

gravitas, ātis, (βαρύτης). 2) ἀξία, σοβαρότης.

H

habēo, ūi, ūtum, 2. ἔχω. aliquem collēgam ἔχω τινά (ὡς) συνάροντα. aliquem actorem auctoremque ἔχω τινά ὡς βοηθόν ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ἐν τῇ συμβουλῇ, (συνεκτελεστήν καὶ σύμβουλον, χεῖρας καὶ νοῦν). castra στρατοπεδεύω. 2) ἔχω ἐν ἐμοί, δεικνύω A 18, 4. 3) ποιῶ. hac oratione habītā τούτου τοῦ λόγου γενομένου. ταῦτα εἰπών. iudicium μετεχω (ὡς δικαστής) δίκης, ἐκτελῶ χρέη δικαστοῦ. 4) παρέχω. honores ἐπιδαψιλεύω τιμὰς, τιμῶ. 5) ἔχω εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου Hn 7, 3. A 13, 4. 6) κρατῶ Hn 12, 2. 7) cognitum habeo (ἐγνωσμένον ἔχω), γινώσκω κατὰ βάθος. perceptum habeo νοῶ κατὰ βάθος, [χωνεύω]. 8) satis habeo + ἀπρμρ. = ἔρκομαι νά... 9) habeo (mihi) curae + ἀπαρμ. = φροντίζω (νά...), ἐπιμελοῦμαι. 10) θεωρῶ. habeor νομίζομαι. [περνῶ γιὰ]. 11) δει-

κνύω, φανερώω A 13, 2. 12) me habeo (=sum) εἶμαι (ἐν τινι καταστάσει), διάκειμαι, ἔχω Hm 2, 1. 13) eius (τ. ἔ. versurae) condicionem aequam habeo τοῦ (τοῦ νέου δανείου) ὅρον παραδεκτὸν (δίκαιον) συνάπτω, δάνειον ἐπὶ καλοῖς ὅροις (ἐπὶ μικρῷ τόκῳ) συνάπτω.

habito, 1. κατοικῶ. bene habito ἀνέτως (μετ' ἀνέσεως) κατοικῶ.

hāc, ἐπίρρ. ταύτην, διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ.

hactenus, ἐπίρρ. μέχρις ἐνταῦθα.

hasta, ae, (δόρυ). 2) hasta publica δημοπρασία. — Κατὰ παλαιὸν ἔθος, ὅτε ἐπωλοῦντο λάφυρα πολέμου, ἐπηγνύετο εἰς ἐνδειξὶν δόρυ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Τοῦ ἔθους τοῦτο διατηρήθη καὶ εἰς τὰς ἄλλας πωλήσεις, ἦτοι εἰς τοὺς πλειστηριασμοὺς τῆς περιουσίας τῶν προγραφόμενων πολιτῶν. Οἱ χρηστοὶ πωλῆται ἀπέφυγον, ὡς ἦτο εὐλογον, νὰ μετέχωσι τοιοῦτων δημοπρασιῶν.

hereditas, ātis, κληρονομία.

hereditum, ii, οὐ. κληρονόμημα. heredium a patre relictum κληρονόμημα ἀπὸ τοῦ πατρὸς καταλειφθέν, πατρῶν (μικρὸν) κτήμα.

heres, edis, ἄ. κληρονόμος.

hic, haec, hoc, (γεν. huius, δοτ. huic, κτλ.) οὗτος, ὅδε.

hic, ἐπίρρ. ἐνταῦθα.

hinc, ἐπίρρ. ἐντεῦθεν.

his, δοτ. καὶ ἀφαιρ. τοῦ πληθ. τοῦ hic, haec, hoc.

historia, ae, (ἱστορία). 2) συστηματικὴ

ιστορίαι. contexta συνεχῆς ιστορία (ἀντίθετον: βιογραφία), A 16, 3. 3) historiae (πληθ.) τὰ ἱστορικὰ ἔργα C 3, 3.

hodiŕ, ἐπίρρ. σήμερον.

homo, homīnis, ἄ. ἄνθρωπος (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ζῶον) Hn 3, 4. 2) κατὰ πληθυντ. ἄνθρωποι, (κότες) A 13, 6.

honos, ōris, ἄ. τιμή, ἐκδήλωσις τιμῆς A 6, 4. 2) ἡ (ἐκ τῶν ἀξιομάτων) φήμη, υπόκλησις A 18, 5. 3) ἰσχὺς, τιμητικὸν ἀξίωμα C 1, 1. A 6, 2. 18, 2. 18, 5.

hortātī (ἄφαιρ. τοῦ οὐσιαστ. hortātus), μετὰ γεν: τῇ προτροπῇ (τινος).

hortus, i, ἄ. (κῆπος). 2) πληθ. παρὰδειςος», περίβολος, (πάροχο).

hospitŕum, ii, οὐ. φιλοξενία.

hostia, ae, ἱερεῖον, σφάγιον, θύμα.

hostis, is, ἄ. (πολέμιος). 2) ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, προδότης.

hic, ἐπίρρ. εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

huic, δοτ. τοῦ hic, haec, hoc.

humanitas, ātis, (φιλοφροσύνη, «εὐμοσύνη», εὐγένεια τρόπων ἀπορέουσιν ἐκ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀτόμου, διανοητικῇ καὶ ἡθικῇ ἀγωγῇ). 2) ὑψηλή, λεπτή μόρφωσις A 3, 3. 16, 1.

humilis, e, (χαμηλός, χθαμαλός). 2) ταπεινός.

I

iactō (πρόξερς jacio), iēcī, iactum, 3. ῥίπτω, βάλλω.

iacto (θαμιστικὸν τοῦ iacio), 1. (ῥίπτω). 2) ῥίπτω (ἐδῶ καὶ ἐκεῖ).

iām (πρόξ. jam), ἐπίρρ. ἤδη.

ianua, ae, (πρόξ. janua), θύρα.

ibi, ἐπίρρ. αὐτοῦ, ἐκεῖ. 2) ἐν Hn 12, 2 ibi=in cēna ἐν τῷ δεῖπνῳ.

idem, eādem, īdem, ὁ αὐτὸς (γεν. eiusdem, δοτ. eidem). hic idem αὐτὸς οὗτος.

idēō, ἐπίρρ. (τούτου ἕνεκα). 2) ideo . . . quod τούτου ἕνεκα... (δι)ότι.

idonēus, ἐπιτήδειος, κατάλληλος.

igŕtur, ἐπίρρ. λοιπόν.

ignōro, 1. ἀγνοῶ, διατελῶ ἐν ἀγνοίᾳ.

ille, illa, illud, (γεν. illius, δοτ. illi κλπ.) ἐκεῖνος.

il-lūdo (in καὶ ludo), lūsi, lūsum, 3. ἐμπαίζω.

illustris, e, (ραεινός). 2) ἐπιφανής (τὸ γένος) Hm 3.2. 3) res illustris ἔργον αἰγλήεν (ἔξοχον) A 18, 2.

illūsus, īd. illudo.

iis, δοτ. καὶ ἄτερ. τοῦ πληθ. τοῦ is, ea, id.

imāgo, gŕnis, (εἰκών). 2) αἱ κήρυκα εἰκόνες τῶν προγόνων.

imitātor, ōris, ἄ. μιμητής.

immīsi, īd. immitto.

im-mitto, 3. («ἐῶ τρέχειν», «σεύω»). 2) ἐξαπολύω, ἐξαποστέλλω.

im-mōlo, 1. (ἐκ τοῦ in καὶ mola=κριθαί χονδροκοπανισμέναι, ἃς μεταχειρίζοντο ἐν ταῖς θυσίαις), θυσιάζω, θύω.

im-pēdīo (in καὶ pes), īvi, ītum, 4. ἐμ-ποδ-ίζω.

imperātor, ōris, ἄ. ἀρχηγός, στρα-

τηγρός, Hn 5, 2. C 3, 1. 2) ὁ αὐτοκράτωρ στρατηγός, δηλ. ὁ νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος στρατηγός A 19, 1.

imperium, ii, οὐ. (διαταγή). 2) ἀρχηγία, στρατηγία Hn 3, 3. Hn 7, 3. 3) summa imperii τὸ ὅλον τῆς ἀρχῆς, ἡ ὑψίστη ἀρχή, ἀρχιστρατηγία. 4) ἐξουσία Hn 5, 3. orbis terrarum ἐξουσία τῆς οἰκουμένης, κοσμοκρατορία. 5) χώρα, βασιλείον Hn 2, 5.

im-pēro, 1. προστάσσω. διατάσσω. aliqui ut προστάσσω τινί ἴνα... (νά...).

im-pertīo, īvi, ītum, 4. (ποιῶ τινὰ κοινωνόν τινος). 2) doctrinis quibus puerilis aetas impertiri debet... eruditivit διὰ τῶν γνώσεων, πρὸς ἃς ἡ παιδικὴ ἡλικία γνῶριμος νὰ καθίσταται ὀφείλει... ἐξ-επαίδευσεν τ. ἑ. δι' ἐκείνων τῶν γνώσεων αἵτινες εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς διδασκαλίας τῶν παιδῶν.

impetrārim = impetravērim, id. impet-.

impētro, 1. (ἐκτελῶ). 2) ἐπιτυχάνω. κατορθώνω τὸ ἐπιζητούμενον.

impraesentiārum, (δημιώδης ἔκφρασις) ἐν τῷ παρόντι, τ. ἑ. in praesentiā harum [rerum].

imprudenter, ἐπίρρ. ἀγρόνως.

īmus (καὶ infīmus), ὑπερθ. (τοῦ συγκρ. inferīor) κατώτατος.

in, πρόθ. I. μετ' αἰτιατ. εἰς Hn 5, 3. 2) ἐναντίον Hn 2, 3. C 2, 3. 3) κατὰ in singulos menses καθ' ἕκαστον μῆνα, μηνιαίως. 4) ἀντὶ τοῦ erga πρὸς A 17, 2.

II. μετ' ἀφαιρ. ἐπὶ τόπου, ἐν Hn 5, 1. 5, 2. 5, 3. 11, 4. C 1, 1. 1, 2. 3, 5. A 18, 3. 20, 3 κ. ἄ.

2) ἐπὶ χρόνου κατὰ + αἰτ. Hn 4, 3. C 1, 2. 2, 2. A 1, 3. 17, 1. 21, 5. 3) πρὸς δῆλωσιν ἄλλων σχέσεων: α') πρὸς δῆλωσιν περιστάσεων ὑπ' ἃς διχτελεῖ ἢ συμβαίνει τι horum in concursu τούτων ἐν τῇ συμπλοκῇ. in omni procuratione ἐν πάσῃ διοικήσει. β') πρὸς δῆλωσιν προσώπων οἷς ἀνήκει τι erat in puero ὑπῆρχεν ἐν τῷ παιδί· in adolescentulo... erat ἐν τῷ μερακίῳ (ἐν τῷ νέῳ ἀνδρὶ) ὑπῆρχε. γ') πρὸς δῆλωσιν τοῦ δι' οὗ τις εἶναι ἐξωδιασμένος, πρὸς δῆλωσιν τῆς καταστάσεως ἐν ᾗ τις εὐρίσκειται. in sestertio ὡς ἀνθρώπος μὲ περιουσίαν... id. sestertius. δ') πρὸς δῆλωσιν ἀριθμοῦ· in eis (ἐντὶ in numero eorum) ἐν ταύταις (ἐντὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτων), μεταξύ τούτων Hn 2, 4. Hn 4, 4. 12, 2. 13, 2. A 13, 3. ε') πρὸς δῆλωσιν πραγμάτων εἰς ὧν τὴν σχέσιν ἀφορᾷ τι pacem conciliavit, in quo (= in qua re) εἰρήνην ἐποίησεν, ἐν ᾧ **πράγματι** (τ. ἑ. ἐν ᾗ εἰρήνῃ).

in-cendo (in καὶ candeo), ndi, nsum, 3. ἀνάπτω Hn 5, 2. 2) ἐξάπτω Hn 2, 1.

in-cīdo (in καὶ cādo), cīdi, —, 3. (εἰσπίπτω). 2) εἰσχωρῶ.

in-cīpio (in καὶ cāpio), cēpi, cep-tum, 3. (ἐπιχειρῶ) 2) ἀρχομαι.

in-cīto, (ἐλαύνω τι). 2) προτρέπω,

παροτρύνω (εἰς ἀμίλλαν).
 incognītus, ἄγνωστος.
 incolā, ae, ἄ. κάτοικος.
 incredibīlis, e, ἀπίστευτος incredi-
 bile dictū (3 ὑπτιον τοῦ ῥ. dīco)
 ἀπίστευτον εἰπεῖν, λόγου κρεῖττον.
 incurīa, ae, ἀμέλεια, ἄφροντισία.
 inde, ἐπέρρ. (ἐντεῦθεν). 2) μετὰ ταῦτα.
 indicīum, ii. οὐ. (ἐνδειξις). 2) τεκ-
 μήριον.
 indīco, 1. δηλῶ.
 ind-īgō, (indu [= in] καὶ egeo),
 ūi, —, 2. ἐνδεῶς ἔχω τινός' alie-
 nārū opū ἐνδεῶς ἔχω (λαμ-
 βάνω ἀνάγκην) ξένης βοήθειας.
 in-dūco, 3. (εἰσάγω) 2) παρσύρω,
 ὑπάγω Hn 5, 3. 3) προτρέπω Hn
 8, 1. 4) in errorem εἰς πλάνην
 εἰσάγω, (παρ-)τλανθῶ.
 inductus, id. induco.
 indulgentīa, ae, ἐπιείκεια, ἐνδοτι-
 κότης, συμβιβαστικότητα.
 indulgō, dūsi, [dultum] 2. (χρ-
 ρίζομαι). 2) εἴμαι (ὑπερβολικῶς)
 ἐπιεικής, δὲν πιέζω τοὺς ὀφειλέτας
 (ἀνανεώνων τὴν προθεσμίαν τῆς
 πληρωμῆς τοῦ χρέους).
 industriā, ae, δραστηριότης, ἐνεργη-
 τικότης C 3, 1. 2) φιλοπονία C 3, 1.
 3) ἡ μετ' ἐπιμελείας ἐπιδειξιότης
 A 13, 4.
 in-ēo, īi, (σπην. -īvi) ītum, īre, 4.
 (εἰσέρχομαι). 2) rationem σκέπτο-
 μαι μέσον, μηχανῶμαι σχέδιον.
 consilium λαμβάνω ἀπόρασιν.
 in-ermis, e, (in καὶ arma), ἄοπλος.
 inertīa, ae (ἐκ τοῦ iners [in στε-

ρητ. καὶ ars τέχνη] ἄτεχνος) 2). ἡ
 πρὸς φυγοτονίαν ῥοπή, ῥήθυμία.
 in-fēro, 3. (εἰσφέρω). 2) bellum in
 Italiā μεταφέρω τὸν πόλεμον (τὸ
 θεατρον τοῦ πολέμου) εἰς τὴν Ἰτα-
 λίαν. arma Italiae (δοτ.) πο-
 λεμῶ κατὰ τῆς Ἰταλίας.
 infestus, δυσμενής. animo infesto
 ἐν πνεύματι δυσμενεῖ, ἐχθρικῶς,
 (μετὰ μίσους, μισῶν)
 infīmi, ōrum, (id. imus), οὗτ. οἱ
 ταπεινότατοι (κατὰ τὴν τάξιν).
 in-finītus, (ἄπειρος). 2) ὑπέρμετρος.
 in-fitior, 1. ἀποθ. (ἐκ τοῦ in-fitiae),
 ἀρνούμαι.
 ingēnum, ii, οὐ. (γυή). 2) φυσικὸν
 δῶρον, εὐφυΐα, πνεῦμα.
 in-īcō (πρόρ. injēcō, in καὶ īā-
 cio), iēcī, iectum, 3. ἐμβάλλω,
 προξενῶ.
 inī, id. ineo.
 inimicitīa, ae, ἐχθρα. Συνήθως ἐν
 τῷ πληθ.: ἐχθρική διαθέσεις.
 inimīcus (in καὶ amīcus), ἐχθρικός.
 inimicissimus, (ἐχθιστος) 2) ἰανάτι-
 μος ἐχθρός.
 inīquus (in καὶ aequus ἀνισός).
 2) ἄδικος.
 initīum, ii, οὐ. ἀρχή. initio (ἐφαίρ.)
 κατ' ἀρχάς.
 in-nītor, innixus sum, innīti, 3.
 ἀποθ. στηρίζομαι.
 innixus, id. innītor.
 inopīa, ae, ἐνδεια. inopia publi-
 ca ἐνδεια δημοσία, οἰκονομικαί
 τοῦ κράτους δυσχερείαι, ἔλλειψις
 χρημάτων ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ.

inprīmis (in καὶ prīmus), ἐπίρρ.
πρὸ πάντων, κατ' ἐξοχήν.

inquam, -is, -it (ἐλλειπτ. ῥήμα),
λέγω.

in-scīens, ntis, ἄγνων, ἐν ἄγνοιά.
inscientibus iis ἄγνωστων τού-
των, (ἐν ἄγνοιά τούτων).

insidīae, ārum, ἐνέδρα Hn 4, 3. 5, 3.
2) δόλος, ἐπιβουλὴ Hn 12, 2.

insidīor, l. ἀποθ. (μετὰ δοτ.) ἐνεδρεύω.

in-stītūo (in καὶ stātuo), tūi, tū-
tum, 3. (ιδρύω). 2) ἀπορραίζω,
ἐπιχειρῶ, ἀρχίζω Hn 2, 4. 2, 8.
C 3, 3. 3) εἰσάγω, συνθηθίζω A 14, 2.
4) προτίθεμαι, [σχεδιάζω] Hn 8, 3.

intel-lēgo (inter-lego), exi, ectum,
3. ἐννοῶ (διὰ τῶν αἰσθήσεων ἢ τοῦ
νοῦ), διακρίνω. 2) συμπεραίνω Hn
5, 4.

intemperanter, ἐπίρρ. ἀκράτως,
ἀμέτρως.

inter, πρόθ. μετ' αἰτ. μεταξὺ.

inter-cēdo, 3. (ἐν τῷ μέσῳ εἰμί).
2) intercedit obrectatio ἐμφρι-
λοχωρεῖ, ἀναρύεται [ἐπάρχει εἰς
τὸ μέσον] (ζηλότυπος) ἀνταγω-
νισμός. querimonia μεμψιμοιρία,
(ἰσχυρὴ μεμψιμοιρία). 3) παρέρ-
χεται, [περνᾷ] A 20, 2.

intercessisse id. intercedo.

interdum, ἐπίρρ. ἐνίοτε.

inter-fo, 4. διαφθείρωμαι, ἀπόλλυμαι
Hn 2, 4 4, 3. 2) φονεύομαι Hn
13, 1.

interfēcī, id. interficio.

inter-fīcio (inter καὶ fācio), fēcī,
fectum, 3. (θρίβω). 2) ἀποκτείνω.

interficiōr, ἀποθνήσκω, φονεύομαι.
interficiendus, (ἢ interficiendus
id. interficio), φονευτέος. ad hunc
interficiendum πρὸς τὸ φονεῦσαι
τοῦτον, διὰ τὸν φόνον τούτου.

interiērim, id. intereo.

intērim, ἐπίρρ. ἐν τῷ μεταξὺ (χρόνῳ).

interīor, α. καὶ θ. interīus, οὐ. (γεν.
interiōris), συγχρ. ἐνδότερος, id.
consilium.

interīrem, id. intereo.

interītus, ūs, α. ἀπώλεια, θάνατος.

inter-pōno, 3. (τίθηναι ἐν τῷ μέσῳ).
2) με παρεμβάινω, (θανεῖζω χρέη-
ματα ἐπὶ τόκῳ).

inter-sum (ἐν τῷ μέσῳ εἰμί). 2) πα-
ρεισκόμαι, παρίσταμαι μάρτυς.

intestīnum, i, οὐ. ἔντερον. imum
intestīnum το ὀρθόν ἢ ἀπευθυ-
σμένον ἔντερον, τ. ἐ. ἡ τελευταία
μοῖρα τοῦ παχέος ἔντερου.

intestīnus, (ἐκ τοῦ intus ἐντός· πρὸλ.
ἐντόσθια ἐκ τοῦ ἐντός), ἐσωτερι-
κός, ἐμφύλιος (ἀντίθετον: externus
ἐξωτερικός).

intīme, ἐπίρρ. οἰκειότατα.

intra, πρόθ. μετ' αἰτ. (ἐνδον). 2) ἐν
τῇ σφαίρᾳ + γεν. Hn 11, 4.

in-vēñō, 4. (εὕρισκω). 2) ἀνακαλύ-
πτω, ἐξευρίσκω.

inventūrus, id. invenio.

in-veterasco (ἐναρτακὸν τοῦ inve-
tēro), rāvi, —, 3. ἐγγηράσκω. 2)
(ἐπὶ χρέους): ῥιζοῦμαι, παλαιοῦμαι,
αὐξάνω.

invictus (in καὶ vinco), ἀήττητος.

invīdīa, ae, φθόνος.

invito, 1. προσκαλῶ.

iſcor, 1. ἀποθ. (προφ. jocor), ἵσσει-
εύομαι.

ipse, ipsa, ipsum, αὐτός, αὐτός
οὗτος. 2) μετὰ σημασίας ἐπιρρηματι-
τικῆς· ἀκριβῶς Hn 10, 5.

irascor,—irasci, 3. ἀποθ. ὀργίζομαι.

irātus, παρωργισμένος.

ire, ἐνεστ. ἀπρμρ. τοῦ ῥήμ. eo.

ir-ridēo (in καὶ rideo), rīsi, rīsum,

2. ἐγγελῶ, μυκτηρίζω, σκώπτω.

is, ea, id, (γεν. eius, δοτ. ei) οὗτος.

itā, ἐπῖρρ. οὕτω, τόσον. non ita
multis diebus οὐχὶ τόσον πολλάς
ἡμέρας ὕστερον.

itāque, καὶ οὕτω (=et ita) A 15, 1.

2) σύνδ. ὅθεν A 1, 3. 22, 3.

iter (ἔντὶ it[yn]er), γεν. itinē-
ris, οὐ. πορεία, (πορεία τοῦ στρατοῦ).

itērum, ἐπῖρρ. τὸ δεύτερον Hn 5, 3.

C 2, 2. 2) δεύτερον Hn 6, 1.

itinēre, ἀραιρ. τοῦ iter.

iūbēo (πρόφ. jubeo), iussi, ius-
sum, 2. κελεύω, διατάσσω,
παργγέλλω.

iūcundus (πρόφ. jucundus), τερψί-
θυμος A 14, 1. 2) περιλημένος,
προσφιλέστατος A 16, 1.

iudicium, ii, οὐ. (πρόφ. iudicium),
κρίσις, δίκη. 2) δικαστήριον, δίκη
A 6, 3. 3) iudicio (ἄραιρ.) ἐσκεμ-
μένως, προβεβουλευμένως A 15, 3.

iudīco (πρόφ. iudīco), δικάζω 1.
καταδικάζω. exulem iudico ali-
quem κρίνω τινὰ ἐξόριστον, κατα-
δικάζω εἰς ἐξορίαν, ἐξορίζω. hostem
iudicatum (καίπερ) κεκηρυγμένον

ἐχθρὸν (δημόσιον). 3) κρίνω, ἀποφα-
σίζω Hn 13, 4. A 13, 3. 16, 1. 20, 5.

4) συνάγω, συμπεραίνω A 15, 3.

Iu-ppīter (πρόφ. Juppīter ἐκ τοῦ
Ζεῦ πάτερ), γεν. Iōvis. (πρόφ.
Jovis), δοτ. Iovi (πρόφ. Jovi),
αἰτ. Iovem (πρόφ. Iovem), ἀραιρ.
Iove (πρόφ. Jove), ἄ. Ζεὺς.
Iuppiter optimus maximus
Ζεὺς ἄριστος μέγιστος.

iūro (πρόφ. juro). 1. ὀμνύω, ὀρκί-
ζομαι.

iūs (πρόφ. jus), iūris, οὐ. δίκαιον. 2)
δικαστήριον A 6, 3. 3) iuris cōn-
sultus, ἄ. ὁ νομομαθής.

ius-iurandum, i, οὐ. (γεν. iuris
iurandi, δοτ. iuri iurando, ἀφ.
iure iurando) ὅρκος (τῶν πολι-
τῶν). Ὁ ὅρκος τῶν στρατιωτῶν
ἐλέγετο sacramentum.

iussi, id. iubeo.

iuvenus, i, ἄ. (πρόφ. juvenus),
νέος ταῦρος, μόσχος.

iūvit, id. iūvo.

iūvo (πρόφ. juvo), iūvi, iūtum, 1.
βοηθῶ, ὑποστηρίζω.

iuxtā, πρόθ. μετ' αἰτ. = πρὸ + αἰτ.,
ἐπὶ + δοτ., πλησίον.

K

kālendae, ārum (ἐκ τοῦ calo = κα-
λῶ) καλάνδαι (τ. ἔ. ἡ πρώτη ἡμέρα
ἐκάστου μηνός), pridie kal. (=
kalendas) Aprīles τῇ προτεραίᾳ
τῶν καλανδῶν τοῦ Ἀπριλίου (ἦτοι
τῇ 31 Μαρτίου).

L

- labor, ὄρις, ἄ. μόχθος, τυχλιπωρία.
 laccio, lvi, ltum, 3. «καταπειρά-
 ζω», προκαλῶ.
 lacrima, ae, (δάκρυμα), δάκρυ.
 lapis, ἴδης, ἄ. (τρελ. λέπας=ἀπό-
 κρημνος βράχος). 2) «ὄρος», «στή-
 λη», κατὰ παράλειψιν τοῦ ἐπιθ. mi-
 liarius=ἔχων 1000), ὁ μυριοδεί-
 κτης λίθος, τὸ μυριάριον (=1000
 ῥωμαϊκὰ βήματα). ἴδὲ καὶ passus.
 largitio, ὄνις, (ριλοδορία). 2) δε-
 κασμός, δωροδοκία.
 laus, laudis, ἔπαινος, ἐπαινετικὴ ἀνα-
 γνώρισις.
 lautus (κυρ. μετ. τοῦ lavo λούω·
 ἔθεν λελουμένος, λουόμενος). 2)
 μεγαλοπρεπής. sum inprimis lau-
 tus εἶμαι κατ' ἐξοχὴν μεγαλοπρε-
 πής, ζῶ μεγαλοπρεπέστατα, «ζῶ ἐν-
 πᾶσι λαγύοις».
 lectica, ae (ἐκ τοῦ lectus λέκτρον),
 κλινίδιον, φορητὴ κλίνη, κοινὸν φο-
 ρεῖον.
 lector, ὄρις, ἄ. ἀναγνώστης.
 legatus, i, ἄ. πρεσβευτής, ἀπόστολος
 Hn 7,2. 12, 2. 12,4. 2) ὁ μετὰ
 τὸν Ῥωμαίων ἐπαρχιακὸν διοικητὴν
 ὑπάλληλος, σύμβουλος A 6,4.
 levis, e, (κοῦρος). 2) ἐπὶ νόσου: ἀνε-
 κτός A 22, 3. 3) ὁ μὴ ἔχων βα-
 ρύτητα, ἀσήμαντος, ἐλάχιστος, μη-
 δαμινός A 13,6. 3) κορυφόνους, [ἐλα-
 φρόμυαλος], ἁπλοῦς A 15,1.
 levo, i. ἀναικούζω.
 libenter, ἐπίρρ. ἀσμένως.

- liber, bri, ἄ. βιβλίον.
 liberalis, e, (τοῦ ἐλευθέρου). 2) ἐλευ-
 θέριος, εὐγενής, (ὕποχρεωτικός).
 liberalitas, atis, ἐλευθεριότης.
 liberaliter, ἐπίρρ. φιλοξενως.
 librarius, ii, ἄ. (ἀντι)γραφεὺς βι-
 βλίων· οἱ τοιοῦτοι ἀνεπλήρουν τὴν
 τότε ἔλλειψιν τυπογραφείων.
 littera, ae, (γράμμα, στοιχεῖον ἀλφα-
 βήτου). 2) πληθ. ἡ ἐπιστολή. 3)
 Graecae litterae τὰ ἐλληνικὰ
 γραπτὰ μνημεῖα, ἡ ἑλλην. γραμ-
 ματεία. 4) ἐλευθέροι τέχνη (σπου-
 δαί) C 3,1. A 1,2. 5) ἡ συγ-
 γραφική, τὸ συγγράφειν Hn 13,2.
 litteratus, (δεδοδαγμένος). 2) φιλο-
 λογικῶς κατηρτισμένος, ἐντρίβης
 ἐν τινι γλώσσῃ.
 litus, ὄρις. οὐ ἀκτὴ, παραλία.
 locupletio, i. πλουτίζω (τι διὰ τινος).
 locus, i, ἄ. (ὁ πληθ. πολλάκις loca,
 ὄρυμ οὐ), τόπος, ἔδαφος, θέσις
 Hm 2, 4. Hn 3, 4. 5, 2.
 3) τόπος διαμονῆς Hn 12, 3.
 4) εὐκαιρία Hm 1,2.
 longe, ἐπίρρ. (μακράν). 2) πολὺν
 καιρόν. Συγκρ. longius.
 longus, (τοπικῶς: μακρός). 2) χρο-
 νικῶς: μακρός, σχοινοτενής.
 lumbus, i, ὁ. τὸ ἰσχίον.
 luxuria, ae, τρυφή, πολυτέλεια.

M

- magis, ἐπίρρ. μᾶλλον.
 magister, tri, ἄ. (ἄρχων). 2) ma-
 gister equitum ἵππαρχος.

magistrātus, ūs, ἄ. ἀρχή? Πληθ.

(οἱ ἀρχαί, οἱ ἄρχοντες), εἰ ὕπατοι

Hn 7, 2. 2) ἡ ἀρχή (τοῦ σωφέ-

του ἐν Καρχηδόνι) Hn 7, 5. 3)

ἡ δημοσία (ἄνωτάτη) ἀρχή, ἄρχων

A 18, 1. 4) τὸ δημόσιον ὑπουργ-

ημα A 18, 6.

magnificus, μεγαλοπρεπής, (μεγαλο-
πρεπῶς ζῶν).

magnitudo, ἴνις, (μέγεθος). 2) πλη-

θύς, ποσότης A 14, 3. 3) magni-

tudo animi μεγαλοψυχία.

magnus, μέγας, ἐκτεταμένος A 12, 2.

2) πολυάριθμος Hn 3, 2. ma-

gna pecunia μεγάλη ποσότης

χρημάτων, πολλά χρήματα. 3) ση-

μαντικὸς, σπουδαῖος Hm 4, 1. C

1, 2. 3, 1. A 2, 4. 16, 1. 20, 5.

Συγκρ. maior, ἄ. καὶ θ., maius

οὐ, (γεν. maiōris) μείζων. maiōres,

um ἄ. οἱ πρόγονοι. — ὕπερθ.

maximus μέγιστος.

malē, ἐπίρρ. κακῶς, οὐχί ἐπιτυχῶς.

mallem, πρτ. ὑποτακτ. τοῦ β. malo.

mālo, malūi, malle (māge[=māgis]

+volo), (μᾶλλον θέλω), προτιμῶ.

mālum, i, οὐ, τὸ κακόν, τὸ δεινόν.

malum externum ὁ (π. ἥρης

δεινῶν) ἐξωτερικὸς πόλεμος Hm

2, 1. Πληθ. mala, ōrum ἡ

δεινὴ θέσις Hm 2, 3.

manceps, cīpis, ἄ. (ἄγοράζων ἐν

δημοπρασίᾳ τὰ δημόσια τέλη). 2)

nullius rei manceps οὐδενὸς

πράγματος (οὐδεμιᾶς ἐπιχειρήσεως)

ἐργολήπτης (μισθωτῆς, ἐνοικιαστῆς).

mando (manum do ἐγχειρίζω). 1.

παργγέλλω, ἐντέλλομαι.

mānēo, nsi, nsum, 2. μένω.

mansi, id. maneo.

mānus, ūs, χεῖρ. 2) δύναμις, στρε-

τὸς Hn 4, 3.

mare, is, οὐ. θάλασσα. et terra et

marī καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-

λασσαν. 2)=mare Gaditānum

ἢ frētum Gaditānum ὁ πορθμὸς

τῶν Γαδεΐρων, (τὸ στενὸν τοῦ Γί-

βραχλῶτος) Hm 4, 1.

maritīmus, παραθαλάσσιος.

matrimonīum, ii, οὐ. γάμος, συν-

οικέσιον.

matūre, ἐπίρρ. προώρως.

maxīme, ἐπίρρ. (ὕπερθειν. τοῦ ma-

gis), τὰ μέγιστα, (κατ' εὐχὴν).

medīcīna, ae, φάρμακον, ἱατρικόν,

medīcus, i ἄ. ἱατρός.

medimnus, i, ἄ. μέδιμνος, (μέτρον

σιτηρῶν) Γεν. πλ. medimnūm.

Ὁ ἀττικὸς μέδιμνος=περ. 1/2 ἑκα-

τόλ. (52, 53).

mediocris, e, μέτριος, [ἔτσι κ' ἔτσι].

A 13, 3. 2) μέτριος, μικρός, ἐλά-

γος A 13, 4.

medītor, l. (πρβλ. μ. ἐδ-ομα),

ἀποθ. σκέπτομαι, ἐμφοροῦμαι τῆς

ιδέας, [σχεδιάζω].

mēmōr, ōris, μνήμων.

mēmōrīa, ae, (μνήμη). 2) γήμη, διά-

δοσις, θρῦλος Hn 8, 2. 3) μνήμη,

(οἱ ἐπιγιγνόμενοι) Hn 13, 3.

mendācīum, ii, οὐ. ψεῦδος.

mens, mentis, νοῦς, διάνοια, φρόνημα.

mensis, is, ἄ. (γεν. πληθ. men-

sum), μήν. in singulos menses

καθ' ἑκάστον μῆνα, μηνιαίως.
 mensūra, ae, μέτρον.
 mentīo, ōnis, μνεῖα. mentione
 facta μνεῖας γενομένης.
 mercennarius, μισθορορικός.
 mereo, ūi, ūtum, 2. (ἄξιος εἶμι).
 2) primum stipendium mereo
 τοῦ πρώτου (στρατιωτικοῦ) μισθοῦ
 εἶμαι ἄξιος, τελῶ (κάμνω) τὴν
 πρώτην στρατείαν.
 merito, ἐπίρρ. δικαίως.
 -met, μόρ. ἐγκλιτ. γε ἰδ. egomet.
 metior, mensus sum, 4. ἀποθ.
 μετρώ, κρίνω.
 meus, ἐμός.
 migro, 1. (μετοικῶ). 2) ex vita
 μετοικῶ ἐκ τοῦ βίου, μεταλλάττω
 τὸν βίον, ἀποθνήσκω.
 miles, lītis, ἄ. στρατιώτης.
 mille, ἀλλ. χιλιάς., χίλιοι. Πλη-
 θυντ. milia passuum trecenta
 χιλιάδες βημάτων τριακόσια.
 minor, ἄ. κ. θ., minus οὐ. (γεν.
 minōris. Συγκρ. τοῦ parvus),
 μικρότερος. minor quinque et
 viginti annis natus (ἰδ. nascor)
 ἡσσων τῶν πέντε καὶ εἴκοσι ἐτῶν
 γεγωνώς, νεώτερος τῶν 25 ἐτῶν,
 μόλις εἰκοσιπενταετής.
 minus, συγκρ. ἐπίρρ. ἥττον. minus
 robustus=non robustus ὅχι
 τόσον ἰσχυρός, ὀλίγον ἰσχυρός.
 mitor, 1. ἀποθ. θυμάρζω, ἐκπλήτ-
 τομαι, μετ' ἐκπλήξεως ἀναζητῶ.
 misi, ἰδ. mitto.
 missus, ἰδ. mitto.
 mitto, misi, missum, 3. πέμπω,

στέλλω. 2) epistulam, litteras
 στέλλω (γράφω) ἐπιστολήν, ἐπιστέλ-
 λω· (ἐν A 20,1 ἐνόησον τὴν λ.
 litteras).
 moderatio, ōnis, μετριασμός (ἐν τῇ
 βιοτικῇ συντηρήσει).
 modicus, μέτριος, ὀλιγαρχής (προσέ-
 κων, ἀνάλογος, ὅσον πρέπει).
 modius, ii, ἄ. μόδιος, (μέτρον σι-
 τηρῶν. περ. 8 λίτρ. 75.=1/6 ἀτ-
 τικοῦ μεδύμου) Γεν. πληθ. ὡς ἐπὶ
 τὸ πολὺ modium).
 modo, ἐπίρρ. μόνον. modo—modo
 νῦν μὲν—νῦν δέ. non modo sed
 etiam οὐ μόνον ἀλλὰ καί.
 modus, i, ἄ. τρόπος. 2) μέτρον, (πο-
 σότης) A 2, 6.
 mons, montis, ἄ. ὄρος.
 monumentum, i, οὐ. (μνημεῖον).
 2) τάφος (=sepulcrum).
 morbus, i, ἄ. νόσος. morbus oculo-
 rum νόσος τῶν ὀφθαλμῶν, ὀφθαλμία.
 morior, mortuus sum, mori, 3.
 ἀποθ. ἀποθνήσκω.
 moror, 1. ἀποθ. διατρίβω eum diu-
 tius moraretur ἐπειδὴ (ἐπὶ) μα-
 κρότερον (ἢ ὅσον ὁ νόμος ἐπέτρεπε)
 χρόνον διέτριβε. 2) λαμβάνω θέσιν
 (ἐπὶ στρατηγῶν) Hn 5,1.
 mors, mortis, θάνατος.
 mos, moris, ἄ. (ἥθος). 2) πληθ. ὁ
 (ἥθικος) χαρακτήρ, τὸ ἥθος Hm
 3,2. C 3,5. A 5,3. 19,1.
 3) ἰδέαι A 14, 2. 4) τὰ πάτρια
 ἐπιτηδεύματα, ἥθη A 18, 1.
 multiplico, 1. (πολλαπλασιάζω) 2)
 multiplicandis (ἄφαιρ) usuris=

multiplicando (ἀφαίρ.) usūras πολλὰ πλάσιάζων (ἐπισωρεύων) τόκους, ἐπισωρεύσει τῶν τόκων (ὥστε οὗτοι νὰ προστίθενται ὡς κεφάλαιον εἰς τὸ ἀρχικὸν χρέος).

multitudo, ἴνις, πληθὺς, (μέγα) πλῆθος, σμῆνος (κοπάδι).

multo, ἐπίρρ. πολλῶ, πολὺ.

multus, πολὺς, μέγας. 2) πολυάριθμος, ὑπερβολικὸς A 13,5. 3) οὐσ. multum, i, οὐ. τὸ πολὺ Hn 2,3.

munditia, ae, (καθαριότης). 2) ἀπλότης μετὰ καλαιοθησίας, κομψότης.

municipium, ii, οὐ. ἱστοτελής πόλις. Πόλις ἐκτὸς τῆς Ῥώμης κειμένη ἰδίᾳ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατ' ἰδίους νόμους καὶ ὑπὸ ἰδίους ἀρχοντας κυβερνωμένη. Οἱ πολῖται ταύτης εἶχον τὰ δικαιώματα τοῦ Ῥωμαίου πολίτου.

munio, ἴνι, ἴτῦμ, 4. (ὀχυρῶ). 2) itinera (τεχνικὸς ὄρος) = κατασκευάζω ὁδοὺς (πρὸς διόδον τοῦ στρατοῦ), ὁδοποιῶ.

munus, ἔρις, οὐ. (λειτουργία, καθήκον). 2) munus fortunae εὖνοια τύχης, ἀγαθὴ τύχη.

murus, i, ἄ. (τοιχος). 2) τεῖχος.

mutatio, ὄνις, μεταβολή. rei publicae μεταβολὴ τῆς πολιτείας, πολιτικὴ ἀναστάσις (ταραχή).

mutuo, 1. μεταβάλλω, ἀλλάσσω.

N

nactus, ἰδ. nanciscor.

nam, σύνδ. διότι.

namque, σύνδ. διότι.

nanciscor, nactus sum, nancisci,

3. ἀποθ. λαγχάνω. sorte provinciam nactus Hispaniam κλήρω (ὡς) ἐπαρχίαν λαχὼν (ἀροῦ ἔλαβε) τὴν Ἰσπανίαν. 2) morbum (κατὰ τύχην) περιπίπτω εἰς νόσον [πρβλ. τὸ ἡμέτερον τὴν πέτυχα τὴν ἀρρώστειαν].

narro, 1. διηγῶμαι.

nascor, natus sum, nasci, 3. ἀποθ. ex alio quo γεννώμαι ἕκτινος. natus Drusillā (ἀφαίρ. = Drusillae filius) ὁ ἐκ τῆς Δρουσίλλης γεννηθεὶς, ὁ υἱὸς τῆς Δρουσίλλης. natus γεγονώς. domi natus εἰκογενής. natio, ὄνις (ἐκ τοῦ nascor), ἔθνος. natura, ae, (φύσις, ἐκ τοῦ nascor).

2) χαρακτήρ, φυσικὴ κλίσις, φύσις A 17,3.

natus, ἰδ. nascor.

nau-fragium, ii, οὐ. ναυάγιον.

nauticus, ναυτικός. castra nautica τὸ ὀρμητήριον τῶν νεῶν, νεώριον (σταθμὸς τῶν πλοίων, ὅστις ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὀχυρώσεων μετὰ φρουρᾶς πρὸς φύλαξιν τῶν νεωλκουμένων πλοίων).

navis, is, ναῦς,

nē, (ἐπίρρ.). 2) σύνδ. ἵνα μή, ὅπως μή -nē. μόρ. ἐγκλιτ. εἰ, ἂν...

nec ἢ neque, σύνδ. οὔτε, μήτε, καὶ οὐ, καὶ μή, (καὶ δέν, καὶ νὰ μή).

necesse, ἄλλ. necesse est δεῖ, ἀνάγκη εἶναι.

necessitudo, dīnis, (ἀνάγκη). 2)

σύνδεσμος (ὕπηρειακός) C 1,3. Οἱ ταμίαι ἦσαν συνημμένοι πρὸς τοὺς ἀρχηγούς, ὅφ' οὗς ὁ κληῖρος (=sors τ. ἑ. ἡ τοῦ θείου κρίσις) εἶχεν αὐτοὺς ὑπηγμένους, δι' ἀρρήκτου ἡθικῶς δεσμοῦ. Ὁ δεσμός οὗτος οὐδὲν διέφερεν ἐκείνου ὁ ὁποῖος συνέδεε τὰ τέκνα πρὸς τοὺς γονεῖς. Διὰ τοῦτο ἡ τοιαύτη σχέσις ἐκαλεῖτο, καθὼς ἡ συγγενική, necessitudo ἢ πληρέστερον sortis necessitudo. 3) σύνδεσμος, δεσμός συγγενικός A 19,4. nefās (ně καὶ fās), μόνον κατ' ὄνομα καὶ αἰτ. τὸ ἀνόσιον, πᾶν ὅ τι ἀπαγορεύει ὁ θεὸς καὶ ὁ φυσικὸς νόμος, ἱεροσυλία. ἰδ. duco ἐν τέλει. nego, 1. ἀρνοῦμαι Hn 12, 3. λέγω ὅτι δὲν... Hm 1, 5. neg-otium, ii, (nec καὶ otium), ἀσχολία, ἔργον, ὑπέθεσις. nēmo, γεν. nullius, δοτ. nemini, αἰτ. neminem, ἀφ. nullo (ἐκ τοῦ ně καὶ hēmo [=homo]), οὐδεὶς. A6,3. 2) ἐπιθετικῶς = nullus A 19,3. neptis, is, ἐγγόνη. neque, ἰδ. nec. — neque multo post οὐ πολλῷ ὕστερον, μετ' οὐ πολὺ. neuter (ne-uter), neutra, neutrum, οὐδέτερος. in neutram partem εἰς οὐδετέραν μερίδα (δηλ. οὔτε εἰς σπατάλην οὔτε εἰς φιλαργυρίαν). nihīl (γεν. nullius rei, δοτ. nulli rei, ἀφ. nullā re), οὐδέν. nihīlo, ἐπίρρ. (κύρ. ἀφαιρ. τοῦ nihīlum, i, οὐ. οὐδέν), nihīlo setius οὐδὲν ἥττον.

nī-sī, σύνδ. εἰμή, ἐὰν μή (=si non). nego nisi (=dico non... nisi λέγω ὅτι δὲν..., ἐὰν μή), λέγω ὅτι τότε μόνον..., ἐάν. nobilis, e, (γνωστὸς [ἐκ τοῦ nosco]). 2) πληθ. nobiles, οὗς οἱ εὐγενεῖς. Οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ ἐκείνοι, ὧν οἱ πρόγονοι ἤρξαν ἀνωτέρας ἀρχὰς C 2,3. 3) ὀνομαστός nobilis feror ὀνομαστός φέρομαι (εἶμαι πασίγνωστος) A 1,3. nocendus, ἰδ. noceo. nocēo, cui, —, 2. (μετὰ δοτ.) δολᾶτω. noctū, ἐπίρρ. νύκτωρ, (ἐν νυχτὶ) νυκτός. nōlo (ἐκ τοῦ něnōlo), nolūi, nolile (ἀνώμ.), δὲν θέλω. nomen, īnis, οὐ. ὄνομα. sine nominibus ἄνευ ὀνομάτων, (ἄνευ δηλώσεως ἐκάστοτε τοῦ ὀνόματος). suo nomine ἰδ. suus. 2) nomen Romanum (=Romanus ἢ populus Romanus) τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα, οἱ Ῥωμαῖοι. nomīno, 1. ὀνομάζω. nōn, οὐ, ὅχι, δέν. nonaginta, ἐνενηκόντα. nonnihil, ἔστιν ὅ τι, τι. nonnihil tempōris τι χρόνου, χρόνον τινά. nonnulli, ōrum, οὗς. τινές. nōnus, ἑνατος. notitia, ae, γνωσις, γνωριμία. nōto, 1. σημειῶ, ἀναγράφω C 3, 4. A 18, 2. 3) μνημονεύω, ἀναφέρω A 18, 3. novem, ἐννέα.

novus, νέος.

nox, noctis, νύξ.

nubo, psi, ptum, 3. (καλύπτω διὰ πέπλου), λαμβάνω σύζυγον (ἄνδρα), (ὕπανδρεύομαι).

nullus, (γεν. nullius, δοτ. nulli κλπ.) οὐδείς.

num, (μόρ. ἐρωτημ.) εἰ, ἄν...

numerus, i, ἄ. ἀριθμός Α 12, 4.

2) δύναμις Ην 2, 2.

numquam, ἐπίρρ. οὐδέποτε.

nunc, ἐπίρρ. νῦν, τώρα

nuntio, 1. (ἀν)αγγέλλω.

nuptiae, arum, μόνον κατὰ πληθ.

(ἐκ τοῦ nubo), γάμος.

O

ob, προθ. μετ' αἰτ. διὰ+αἰτ., ἐνεκα.

ob-dūco, 3. (προσάγω), 3) obduc-tā nocte (ἐνν. caelo) ἐξαπλωθείσης τῆς νυκτός (ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ), νυκτὸς ἐπιγενεμένης, ὑπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτός.

obductus, id. obduco.

obiecti, id. obicio.

ob-icō (προφ. objicio, ob καὶ jā-cio), iēcī, iectum, 3. (προβάλλω).

2) με ἀντεπεξέρχομαι, ἀντιτάσσομαι. 3) obicior ἀντιτάσσομαι. quo repentino visu obiecto οὗ (=τούτου δὲ) τοῦ ἀπροσδοκῆτου θεάματος ἀντιπαθόντος, διὰ τῆς ἀντιτάξεως τοῦ αἰνιδίου τούτου φαινομένου.

ob-sēcro (ob καὶ sācro), 1. ἐξορκίζω,

ἱκετεύω. id. oro.

ob-sēquor, 3. ἀποθ. (ἐπομαι). 2)

δοτ.—ἔμαι (ψυχῇ τε καὶ σώματι) ἀπρωμένως εἰς τι, ἐπιδίδομαι.

observantia, ae, (λεπτή εὐλάβεια), ἢ μετὰ σεβασμοῦ συμπεριφορά.

obses, obsidis, ἄ. ὄμηρος.

ob-sīdeo (ob καὶ sēdeo), sēdi, sessum, 2. πολιορκῶ.

obstinatō, ōnis, ἰσχυρογνωμοσύνη. taciturnā obstinatione διὰ τῆς σιωπηρᾶς ἰσχυρογνωμοσύνης, διὰ τῆς ἐπιμόνου σιωπῆς.

obtestatō, ōnis, ἐξορκισμός, παράκλησις. obtestationes patris αἱ τοῦ πατρὸς (θερμῇ) παρακλήσεις.

obtīgi, id. obtingo.

ob-tīnēo (ob καὶ tēnēo), tinūi, tentum, 2. καταλαμβάνω Α 6, 4.

2) διατηρῶ, [κρατῶ] Α 1, 1.

ob-tingo (ob καὶ tango), tīgi,—, 3. (ἐφάπτομαι). 2) συγγάνω τινί, κλήρω δίδομαι.

obtrectatō, ōnis, (κακοήθης) ἄμειλα, (ζηλότυπος) ἀνταγωνισμός, ζηλοτυπία.

obvīam, ἐπίρρ. (εἰς ὑπάντησιν). 2)

obviam venio ἀντεπεξέρχομαι, ἀντιτάσσομαι. id. καὶ venio.

occasō, ōnis, εὐκαιρία.

oc-cīdo (ob καὶ caedo κάπτω). cīdi, cīsum, 3. ἀποκτείνω (ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης). Hamilcāre occīso τοῦ Ἀμίλκα φονευθέντος, μετὰ τὸν φόνον τοῦ Ἀμίλκα.

occupatō, ōnis, ἀσχολία, ἐνασχόλησις.

oc-cūpo (ob καὶ capio), 1. κατέχω.
sum occupatus in apparando
(ἐνν. bellum ἢ copias) εἶμαι
ἀπηρεχολημένος περὶ τὸ παρασκευ-
άσαι (τὸν πόλεμον ἢ τὰς πολεμικὰς
δυνάμεις), περὶ τὴν πολεμικὴν
παρασκευὴν. occupo saltis (χίτ.
πληθ.) κατέχω τὴν κλεισώρειαν.

octoginta, ὀγδοήκοντα.

ocūlus, i, ἄ. ὀφθαλμός.

odūm, ii, οὐ. μίσος. odium pa-
ternum τὸ (παρὰ) τοῦ πατρὸς
(κληρονομικὸν) μίσος

of-fendo, ndi, nsum, 3. προσκρούω.
βλάπτω (πειράζω).

offensio, ōnis, δυσἀρέστησις, λύπη.

officium, ii, οὐ. ὑπηρεσία A 2,6. 2)
ἐπιθυμία τοῦ παραστῆναι ὑπηρεσίαν,
συναίσθησις τοῦ καθήκοντος A 6,5.

o-mitto (ob καὶ mitto), 3. παρα-
λείπω (ἐν τῇ διηγῆσει).

omnis, e, πᾶς Hn 2,1. 9,2. 2) ὅλος,
ὁλόκληρος Hn 3,1. 9,3. A 3,2.
14,3.

opēra, ae, (ἐργασία, προσπάθεια).

2) cuius operā (ἄκαιρ.) οὐ τῇ
ἐνεργείᾳ, (οὐ πταίσματι) Hn 7,3.

3) δρεῖσις, ὑπηρεσία C 1,2.

opērō, rūi, rtum, 4. καλύπτω,
σκεπαζώ.

opīnor, 1. ἀποθ. νομίζω.

op-plēo, ēvi, ētum, 2. πληρῶ,
(γεμίζω).

opplētus, id. oppleo.

op-prīmo (ob καὶ prēmo), pressi,
pressum, 3. (καταπιέζω). 2 κατα-
βάλλω, ἀφανίζω.

op-pugno (ἐντονώτερον τοῦ obsi-
deo), 1. πολιορκῶ.

ops, (ἐν τῷ ἐνίκ. ἀριθμῷ) μόνον ἐν τῷ
γεν. opis, αἰτ. opem καὶ ἀφαιρ.
ope). Πληθ. opes, (γεν. opum)
δύναμις, ἐσχὺς Hn 10,2. 2) ἐν τῷ
πληθ. βοήθεια Hn 1,3. 3) χρημα-
τικὰ μέσα, περιουσία A 2,4.

optīmus. (ὑπὲρ τοῦ bonus), ἄρι-
στος, (ἐξ αἰρέτου, ἐξ αἰσίου).

oratio, ōnis, λόγος, ἐμιλία (σύντομος)
A 22,1. 2) λόγος γραπτὸς C 3,3.

orator, ōris, ἄ. ῥήτωρ.

orbis, is, ἄ. (κύκλος). 2) orbis ter-
rarum ἡ εἰκουμένη.

ordīno, 1. κατατάσσω κατὰ τὴν σει-
ρὰν (ἀντὶ ordīne enumerō ἐν
[χρονολογικῇ] τάξει καταριθμῶ).

ordo, ordīnis, ἄ. A 18,3. τάξις
2) τάξις, θέσις (ἐν τῇ κοινωνίᾳ)
A 13,6. ordo equester ἡ ἵππας
τάξις, ἡ τάξις τῶν ἵππέων.

origo, gīnis, (γένεσις). Πληθ. Ori-
gīnes «Ἀρχαί» C 3,3. 2) γένος
οἰκογένεια A 1,1. 3) γενεαλογία
γενεαλογικὸν δένδρον A 18,2.

oriōr, ortus sum, oriīri, 4. ἀποθ.
(ἀνατέλλω, προκύπτω). 2) oriof
a+ἄκαιρ. (ἢ καὶ ἄνευ τῆς προθέσεως)
κατάγομαι ἀπό...—notans quis a
quoque(=et a quo) ortus (ἐνν.
esset), quos honores quibus
que temporibus cepisset ἀνα-
φέρων τίς[ἦτο](πῶς ὠνομάζετο)[καὶ]
ἀπὸ ποίου κατήγετο, ποίας ἀρχάς
(τιμητικὰ ἀξιώματα) καὶ κατὰ ποίους
χρόνους (πότε) κατέλαβεν A 18,3.

ornatus (κεκοσμημένος). 2) σεσχη-
μένος (χαμουρωμένος), ἐξωπλι-
σμένος.

orno, 1. (κοσμῶ). 2) κλείζω, λαμ-
πρύνω.

oro, 1. δέομαι, παρακαλῶ. oro at-
que obsecro θερμῶς ἱκετεύω
(ἐξορκίζω) ἰδ. obsecro.

ortus, ἰδ. orior.

os, oris, οὐ. (στόμα). 2) (φωνητικόν
ὄργανον), ὀμιλία, τόνος φωνῆς.

osculor, 1. ἀποθ. (κατα)φιλῶ.

os-tendo, ndi, ntum, 3. δεικνύω

Hn 11,2. 2) ἀναγγέλλω Hn 12,5.

ostentatio, ōnis, μεγαλαυχία, καύ-
χησις, ἐπίδειξις.

otium, ii, οὐ. (ἀπραγμοσύνη). 2)
ἡ (μετὰ τὸν πόλεμον ἐπερχομένη)
ἡσυχία, εἰρήνη.

P

paci, δοτ. τοῦ pax.

paene, ἐπίρρ. σχεδόν

palam, ἐπίρρ. (φανερῶς), ἰδ. facio.

par, paris, ὅμοιος, ὁ αὐτός, ἴσος.

pari modo καθ' ὅμοιον τρόπον

Hn 5,3. καθ' ὅμοιον τρόπον δηλ.

(χρονολογικῶς) C 3,4. par non

sum ἴσος δὲν εἶμαι, (ἀριθμητικῶς)

εἶμαι κατώτερος. par principibus

(δοτ.) ὅμοιος τοῖς μεγάλοις (τ. ἔ.

ἐγνώριζε νὰ τηρῇ τὴν θέσιν του

κατὰ τὰς σχέσεις αὐτοῦ πρὸς τοὺς

μεγάλους) — par ... ac ὅμοιος ...

ἢ, ὅμοιος ... καὶ, ὥς. in pari peri-

culo sum εἶμαι ἐν μέσῳ (ἐν κατα-

στάσει) ὁμοίου κινδύνου. Hn 2,1.

pārēo, rūi,—, 2. (φαίνομαι). 2)

ὑπακούω, πείθομαι.

pāro, 1. bellum παρασκευάζω πόλε-

μον, παρασκευάζομαι πρὸς πόλεμον.

pars, partis, μέρος, τμήμα. A 2, 3.

2) πλευρὰ Hn 12,3. 3) κόμμα A 2,2.

partes Sullānae (Cinnānae) τὸ

κόμμα τοῦ Σύλλα (τοῦ Κίννα).

partes optīmae τὸ ἀριστοκρα-

τικόν (τ. ἔ. τὸ συντηρητικόν) κόμμα

ἦται εἰ optimātes (γεν. —ium).

parum, ἐπίρρ. ὀλίγον. non parum

ὄχι μικρόν, ἱκανῶς, ἀρκούντως.

passus, Hn 13,3. A 2,4. ἰδ. patior.

passus, ūs, ἄ. βῆμα. (Ἐν βῆμα =

5 πόδες, δηλ. 1 μ. 48. Ἐπομένως

milia τοῦδ. πληθ. τοῦ mille] pas-

sūm decem χιλιάδες βημάτων

δέκα = 10 ῥωμ. μῖλια δηλ. 14800

μ. ἦτοι 15 περίπου χιλιόμετρα.

patē-fācio, 3. (ἐκ τοῦ pateo καὶ fa-

cio ἀνεψῆχαι ποιῶ), ἀνοίγω. loca

καθαρίζω τὸ ἕδαφος ὥστε νὰ γίνῃ

βατόν, ἀνοίγω δρόμους, ὁδοποιῶ.

patefēci, ἰδ. patefacio.

patēo, tūi,—, 2. ἀναπέπταμαι. ho-

nore patent τὰ ἀξιώματα ἀναπέ-

πτανται (εἶναι προσιτά), ἡ πρὸς

τὰς τιμὰς ἄγουσα εἶναι ἐλευθέρα.

pater, tris, ἄ. πατὴρ. 2) πληθ. ὡς

τιμητικὴ προσωνομεία τῶν συγγλητι-

κῶν (οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους). pa-

tres conscripti ἰδ. conscriptus.

pater familiās (familiās εἶναι ἀρ-

χαῖος τύπος τῆς ἐνικῆς γενικῆς

ἀντιfamiliae), ἄ. ὁ οἰκοδεσπότης,

ὁ οἰκογενειάρχης (τιμητικῶς).
 paternus, πατρικὲς, τοῦ πατρὸς.
 pātior, passus sum, pāti, 3. ἀποθ.
 (πρὸ λ. πάθω, ἐπαθόν) ἀνέχο-
 μιαι A 15, 1. 2) ἐπιτρέπω, παραιδέ-
 χομαι Hn 13, 3.
 patrīa, ae, πατρίς.
 paucus (παῦρος, σχεδὸν μόνον
 κατὰ πληθ. ἀριθμ.), ὀλίγοι (τὸν
 ἀριθμόν).
 paulum, ἐπίρρ. μικρόν, ὀλίγον.
 pax, pacis, (εἰρήνη). 2) ἡ σύναψις
 (συνομολόγησις) εἰρήνης A 18, 2.
 pecuniā, ae, χρήματα, περιουσία.
 pecuniōsus, πολυχρήματος, εὐκα-
 τάστατος.
 pedester, stris, stre, πεζικὲς, τῆς
 ξηρᾶς.
 pedisēquus, i, ἀ. ἀκλουθοῦς, (δοῦ-
 λος ἀκλουθῶν ἢ συνοδεύων τὸν
 κύριον ἐξερχόμενον), θαλαμηπόλος.
 pello, pepūli pulsum, 3. (ὠθῶ).
 2) τρέπω εἰς φυγὴν, ἀποκρούω,
 νικῶ.
 pendō, pependi, pensum, 3. (σταθ-
 μῶ, ζυγίζω). 2) πληρώνω.
 pepūli, id. pello.
 per, πρόθ. μετ' αἰτιατικ. διὰ μετὰ γεν.
 α) τοπικῶς Hn 4, 2. 6) πρὸς δό-
 λωσιν τῆς αἰτίας· per senatum
 ἔνεκα τῆς Συγκλήτου, κωλυούσης
 (ἢ ἐπιτρεπούσης) τῆς Συγκλήτου.
 peraeque, ἐπίρρ. πᾶν ἐξ ἴσου,
 (πᾶν ὁμοίως), κατὰ συνήθη ὁμοιό-
 τητα, κατὰ κανόνα.
 per-āgo, 3. ἐπιτελῶ, φέρω εἰς πέ-
 ρας. rebus peractis τῶν πραγ-

μάτων εἰς πέρας ἀχθέντων, (μετὰ
 τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπιχειρήσεων).
 propositum ἐκτελῶ τὸ προκεί-
 μενον (τὸ σχέδιον). consulatu
 peracto τῆς ὑπατείας περατωθεί-
 σῆς, (μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὑπατείας).
 per-cipio (per-cāpio), cēpi, cep-
 tum, 3. (καταλαμβάνω). 2) γνω-
 ρίζω, ἐκμανθάνω.
 per-dūco, 3. (διάγω). 2) ἄγω Hm 4, 3.
 peregrinatīo, ōnis, ἀποδημία, δια-
 τριβὴ ἐν τῇ ξένῃ χώρᾳ.
 per-ēo, īi, ītum, īre, 4 ἀπόλλυ-
 μιαι, ὑποθνήσκω.
 perfunctus, id. perfungor.
 per-fungor, functus sum, 3. ἀποθ.
 (ἐπιτελῶ). 2) laboribus (ἔργαις)
 ὑφίσταμαι (ὑπομένω, περνᾶω)
 μόχθους (πολεμικούς).
 pericūlum, i, οὐ. κίνδυνος.
 peritūrus, id. pereō.
 perītus, ἔμπειρος.
 per-mitto, 3. (ἀρίνω τινὰ νὰ διέλ-
 θῃ). 2) rem arbitrio (δοτ.) κα-
 ταλείπω τι εἰς τὴν κρίσιν (τινὸς),
 ἐξαρτῶ τι ἀπὸ τινος (προσώπου).
 perpetūo, ἐπίρρ. διηνεκῶς, ἀδια-
 λείπτως, ἀκαταπαύστως, (ἐλ-
 ο-νέω) C 1, 3.
 perpetūus, διηνεκῆς, ἔλος. 2) odi-
 um perpetuum μῖσος διαρκές
 (ἀνεξάλειπτον, ἄσβεστον) Hm 4, 3.
 per-scribo, 3. περιγράφω (διεξοδι-
 κῶς καὶ ἀκριβῶς).
 persecūtus, id. persēquor.
 per-sēquor, 3. ἀποθ. διώκω Hm 1, 4.
 2) (ἐνν. scripturā γραφεῖ) διη-

γοῦμαι κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν
(διὰ λόγου ἢ γραφῆς), περιγράφω
C 3,4.

per-suādeo, āsi, āsum, 2. πείθω.
persuasēram, id. persuadeo.

(per)taedet, pertaesum est, 2.
ἀπρόσ. (κόρος ὑπάρχει). 2) me
negotii suscepti κόρος (ἀηδία) μ'
ἔχει διὰ τὸ ἀναληφθὲν ἔργον, (ἐγ-
καταλείπω ἐξ ἀνίας ἢ ἀποστροφῆς,
μετανοῶ διὰ τὸ ἀναληφθὲν ἔργον).

per-terrēo, rūi, rītum, 2. κατα-
πλήττω.

perterrītus, id. perterreo.

pertinācia, ae, τὸ ἐπιμονόν, ἐπιμονή.

per-tīnēo (per-tēneo), tinūi, ten-
tum, 2. (διατείνω). 2) συνεισφέ-
ρω, συντελῶ.

per-turbo, 1. ταράττω, εἰς ταραχὴν
φέρω, εἰς ταραχὴν ἐμβάλλω.

per-vēñō, 4. ἀρικνοῦμαι. ad despe-
rationem περιέρχομαι εἰς ἀπελ-
πισμόν, ἀπελπίζω, [ἀπελπίζομαι].

per-vertō, 3. (ἀναστρέφω). 2) per-
vertō mores διαστρέφω, διαστρί-
βω καὶ ἤθη.

petīerim=petivērim, id. peto.

pēto, tvi καὶ ti, itum, 3. (ὀρμῶ
πρβλ. πέτομαι, πίπ[ε]τω).
2) peto ut παρακαλῶ νά. 3) δι-
ευθύνομαι εἰς Hn 4,2. 4) hono-
res θηρεύω τὰ ἀξιώματα. salutem
fugā ζητῶ τὴν σωτηρίαν διὰ τῆς
φυγῆς. 5) petor καταζητοῦμαι.

pietas, ātis (εὐσέβεια, αἰσθημα, ἀ-
γάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς πάντας
εἰς οὓς τοῦτο ὀφείλεται ἤτοι πρὸς

τοὺς θεούς, γονεῖς καὶ πρεσβυτέ-
ρους συγγενεῖς). 2) ἡ πρὸς τοὺς
γονεῖς ἀγάπη A 17,1.

plebes, ēi, (ἐκ τοῦ plēre πρβλ.
πληθος), ὁ λαὸς (ὡς τάξις, ἐν ἀν-
τιθέσει πρὸς τοὺς πατρικίους καὶ
τὴν Σύγκλητον).

plerīque, pleraeque, plerāque,
οἱ πολλοί.

plerumque, ἐπὶρρ. ὡς ἐπὶ τὸ πλει-
στον, κατὰ μέγιστον μέρος.

plumbum, i, οὐ. μόλυβδος.

plurīmus (ὑπερβ. τοῦ plus), πλείστος.

plūs, pluris (συγκρ. τοῦ multus)

πλείων. plures armati μέγας ἀ-
ριθμὸς ὀπλισμένων. 2) plus ὡς
οὐσ. οὐ. (μετὰ γενικ.). plus salis
πλέον κομψότητος, περισσοτέρα
κομψότης. 3) ὡς ἐπὶρρ. πλέον A 5,4.

poena, ae, ποινή.

Poenīcus (ἀρχαῖος τύπος ἀντὶ
Punicus) καὶ Poenus=Kartha-
giniensis (πρβλ. poena=punio,
moenia=murus, munio), id.
πίνακα ὀνομάτων ἐν λ. Poenicus.
poēta, ae, ὁ ποιητής.

poētīcē, ēs (αἰτ. en), ἡ (ἐλληνικὴ
καὶ ῥωμαϊκὴ) ποίησις.

poētīcus, ποιητικὸς, ἀφορῶν (εἰς)
τὴν ποίησιν.

pol-licēor, cītus sum, 2. ἀποθετ.
ὕπισχνοῦμαι.

pompa, ae, πομπή. funēris πομπή
κηδείας. μεγαλοπρεπὴς κηδεία.

pōno, posūi, positum 2. (ἔθημι).
2) principem τάττω (τινὰ ἀρχηγ-
γόν (ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ στρατοῦ).

- pono castra στρατοπεδεύω. pono statuat ἀνεγείρω ἀνδριάντα.
- popŭlus, i, ὁ. λαός, δῆμος.
- porto, 1. κομίζω [κουβαλῶ].
- possessio, ōnis, κτήσις, (ιδίᾳ κτήμα ἀκίνητον).
- possem, πρτ. ὑποτακτ. τοῦ possum.
- possum, potŭi, posse δύναμι. ut omnes honores quos possent (ἐνν. habēre) habērent ὥστε πάσας τὰς τιμὰς ἃς ἠδύναντο (να ἐπιδαψιλεύσωσιν) ἐπεδαψιλεύσαν.
- post, πρόθ. μετ' αἰτ., μετὰ+αἰτ.
- postēa, ἐπίρρ. ὕστερον, μετὰ ταῦτα.
- pesteāquam, σύνδ. ἀροῦ.
- postērus, ὕστερος, ὑστεραίος.
- postquam, σύνδ. πρkm. μετὰ ὅριστ. = ὡς ἀροῦ. 2) μετὰ ὑπερσυντ. ὅριστ. = ὕστερον ἢ, ἀροῦ.
- postŭlo, 1. ἀπαιτῶ, ζητῶ Hn 2,4. 2) μετ' αἰτ. καὶ ἀπρμρ. Hn 12,3.
- posuēro, id. pono.
- potens, ntis (δυνάμενος). 2) ὑπερθ potentissŭmus μέγα δυνάμενος, μεγίστην ἐπιρροὴν ἔχων (ἀσκῶν).
- potentŭia, ae, ἰσχὺς, (προσωπικὴ ἐπιρροὴ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἰσχὺν τῶν νόμων), αὐθαχεσία.
- potēram, πρτ. ὅριστ. τοῦ possum.
- potestas, ātis, δύναμις, ἰσχὺς A 6,1. 2) ἐξουσία (τοῦ τιμητοῦ) C 2,3. 3) sum in potestate meā εἶμαι αὐτεξούσιος, δὲν ἐξαρτῶμαι ἀπ' ἄλλου. alicui potestatem sui facere τῷ ἄλλῳ τὸν ἑαυτὸν μου νὰ εἰσέλθῃ εἰς μάχην πρὸς τινα.
- potŭs, ἐπίρρ. συγκρ. μᾶλλον. dico.. potius quam προτιμῶ νὰ..παρὰ νὰ.. 2) ὑπερθ. potissŭmum κατὰ προτίμησιν, κατὰ πρῶτον Hn 11,6. ἀκριβῶς, κατ' ἐξοχὴν A 3,3.
- potuēro, id. possum
- potuisse, πρkm. τοῦ ἀπαρεμφάτου τοῦ possum.
- praebeo (prae καὶ hābeo), būi, būtum, 2. (παρέχω). 2) me eādem diligentŭiā (ἔξαιρ.) δεικνύω ὁμοίαν περίσ·ειψιν (κατὰ λέξιν: παρέχω ἑμαυτὸν ὁμοίως περίσκεψως).
- praeceptum, i, οὐ. διδασκαλία, δόγμα A 17,3. 2) διαταγή, ἐντολή.
- praecepto (ἔξαιρ.) μετὰ γεν. κατὰ διαταγὴν (τινος).
- prae-cŭpio (prae καὶ cāpio προ- λαμβάνω). 2) ut διατάσσω.. νὰ.
- praecipue, ἐπίρρ. ὅλως ἰδιαιτέρως, ἐξαιρέτως
- prae-dīco, 3. προλέγω A 16,4.
- prae-dīco, 1. ἀναφέρω, μνημονεύω.
- praedŭm, ii, οὐ. κτήμα, γεωκτησία.
- praesesse, id. praesum.
- praefectŭra, ae, ἐξουσία (συνήθως διδομένη ἐν τῇ διοικήσει ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας ὑπὸ ἀνθυπάτου ἢ στρατηγοῦ εἰς ῥωμ. ἱππεῖς), διοίκησις, ὑπαρχία.
- praefectus, i, ὁ. ἐπιτηρητής, ἐπόπτης (ἐν Καρχηδόνι. Ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν Censor ἐν Ῥώμῃ).
- praefŭi, id. praesum.
- praemŭm, ii, οὐ. ἄθλον, ἀριστεῖον, ἀνταμοιβή.
- praes, praedis, ὁ. (ἢ ὑπὲρ ἐργολήπτου τινὸς παρὰ τρίτου διδομένη εἰς τὸ δημόσιον ἐγγύησις). 2) ὁ

(ἀξιώχρεωσι) ἐγγυητής.
 prae-scribo, 3. (προγράφω). 2) ἐκ
 τῶν προτέρων καταγγέλλω.
 praesens, ntis, παρόν, ἰδ. praesum.
 praesidium, ii, οὐ. προῦρ, στρατός.
 praestitisse, ἰδ. praesto.
 prae-sto, stīti, stītum, 1. ὑπερ-
 βάλω, παρέχω. 2) ἐκτελῶ, πραγ-
 ματοποιῶ, ἐκπληρῶ A 15,1.
 prae-sum, fūi, esse (προίσταμαι). 2)
 ἀναλαμβάνω διοίκησιν, διοικῶ. prae-
 esse coepit (= praefuit) ἡρξεν. 3)
 potestati προίσταμαι ἐξουσίας, δι-
 ευθύνω (διοικῶ) ἀρχὴν (ἀξίωμα).
 praeter, πρόθ, μετ' αἰτ. πλὴν.
 praeter-ḗa, ἐπίρρ. ἐκτός τούτων,
 πρὸς τούτοις, πλὴν τούτου.
 praeter-ḗo, īi, ītum, īre, 4. (παρ-
 έρχομαι. 2) ἀφίνω ἀμνημονεύω.
 praeterībo, ἰδ. praetereo.
 praeterquam, ἐπίρρ. ἐκτός, πλὴν.
 praeterquam quod ἐκτός ὅτι.
 praetor, ōris, ἄ. στρατηγός.
 praetūra, ae, στρατηγία.
 prēces, cum, (κατὰ πλὴθ.) θέσεις,
 παράκλησις,
 prēmo, pressi, pressum, 3. πιέζω
 πρόσκειμαι. 2) premor valetu-
 dine κατατρυχώμαι (πιέζομαι) ὑπὸ
 τῆς ἀσθενείας, [παλεύω μὲ τὴν
 ἀρρώστειαν].
 pretium, ii, οὐ. (τιμή). 2) ἀργύ-
 ριον, χρήματα.
 (prex), ἰδ. preces:
 pridie, ἐπίρρ. τῇ προτεραίᾳ. pridie
 kal(endas) Aprīles τῇ προτε-
 ραίᾳ τῶν καλανδῶν τοῦ Ἀπριλίου

(=τῇ 31 Μαρτίου).
 primo, ἐπίρρ. πρῶτον, κατ' ἀρχάς.
 primum=primo, ὁ ἰδῆ.
 prius, πρῶτος.
 princeps, cīpis, ἄ. (ἄρχων), πρῶ-
 τος Hm 3,3. 2) ἀρχηγός, ὁ ἐπὶ
 κεφαλῆς Hn 2,6 3) σπουδαϊότα-
 τος, διακεκριμένος A 17,3. 4)
 πλὴθ. principes οἱ πρόκριτοι (πο-
 λιταί), οἱ μεγάλοι Hn 9,3. A 3,1.
 5) principes=ὁ Καῖσαρ, ὁ Πομ-
 πήιος, ὁ Ἀντώνιος, ὁ Ὀκταβιανός
 κλπ. A16,4. —ὁ Κικέρων, ὁ Σύλ-
 λας, ὁ Πομπήιος, ὁ Καῖσαρ, ὁ
 Ἀντώνιος κλπ. A 19,2.
 principātus, ūs, ἄ. ἡ πρώτη τάξις,
 τὰ πρωτεία A 5,4 (κυρίως ἐν τῷ
 δημοσίῳ βίῳ) C 2,2.
 prior, ἄ.κ.θ., prius οὐ. (γεν. priō-
 ris), πρότερος.
 pristīnus, πρότερος.
 prius, ἐπίρρ. συγκρ. πρότερον.
 priusquam, σύνδ. πρὶν ἢ, πρὶν.
 privātus, i, ἄ. ὁ (ἄνευ δημοσίου
 ὑπουργήματος) ἰδιώτης.
 privignus, i, ἄ. πρόγονος, (προγονός).
 pro, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. κατὰ μετ' αἰτ.,
 πρὸς μετ' αἰτ., ἐν σχέσει πρὸς...
 probabīlis, e, (εὐλογος). ὁ καλός
 πῶς, ἄξιός ἐπαίνου τινός.
 prōbo, 1. (δοκιμάζω). 2) ἐπιδοκι-
 μάζω, ἐγκρίνω.
 procuratīo, ōnis, (ἐπιμέλεια). 2)
 διοίκησις, δημοσία ὑπηρεσία.
 prodītus, ἰδ. prodo.
 pro-do, dīdi, dītum, 3. (προσφέρω).
 2) memoriae (δοτ.) παραδίδω τι

τῇ μνήμῃ (τῇ ἱστορίᾳ, τοῖς ἐπιγι-
γνωμένοις). memoria prodita
est εἰδήσεις διεδόθη.

pro-dūco, 3. (προάγω) 2) dolo
(ἰφαιρ.) in proelium προάγω διὰ
δόλου πρὸς μάχην, δελεάζω πρὸς
μάχην. 3) vitam μακύνω τὴν
ζωὴν, διατηροῦμαι ἐν τῇ ζωῇ.

productus, ἰδ. produco.

proelium, ἰδ. (συμπλοκή). 2) μάχη.

profectus, ἰδ. proficiscor.

professus, ἰδ. profiteor.

proficiscens (ἐντὶ profecturus=
μέλλων νὰ πορευθῇ) Hn 2, 3. ἰδ.
proficiscor.

pro-ficiscor, fectus sum, profici-
sci, 3. ἀποθ. πορεύομαι Hn 2, 3.
5, 1. 8, 1. in castrasis τὸ στρατό-
πεδον (εἰς τὸν πόλεμον), ἐστρατεύω.

pro-fitēor (pro-fāteor), fessus
sum, 2. ἀποθ. ἐμολογῶ, λέγω.

pro-flīgo, 1. καταβάλλω. κατανικῶ.

pro-fūgīo, 3. (προφεύγω). 2) do-
mo φεύγω ἐκ τῆς πατρίδος 3)
καταφεύγω Hn 7, 6.

progressus, ūs, ἀ. πρόεδρος, προκοπή.

pro-hībēo (pro-hābeo), būi, bī-
tum, 2. ἀπείργω. transītū (ἄφαιρ.)
ἀπείργω (ἀπὸ) τῆς διαδόσεως, (ἐμ-
ποδίζω τὴν διάδασιν).

pro-lābor, lapsus sum, lābi, 3.
ἀποθ. (πρόσω ἐλισθαίνω). 2) ἐπὶ
κτιρίου : εἶμαι ἑτοιμος νὰ καταρ-
ρεύσω, (ἀπειλῶ νὰ καταρρεύσω).

pro-mitto, 3. (καθίημι). 2) ὑπι-
σχνεύμαι.

pro-nuntīo, 1. (ἀνακηρύττω). 2)

ἀπαγγέλλω, ἀποκηρυττεύω.

propāgo, 1. (διαδίδω μεταφυτεύων).

2) fines imperii ἐπεκτείνω τὰ ὅ-
ρια τοῦ βασιλείου.

propāgo, gīnis, (ἀποφυάξ). 2)
πληθ. γενεαλογία (οἰκογενείας), γε-
νεαλογικὸν δένδρον (στέμμα).

(propatūlus, ὑπαίθρος). 2) ὡς οὐσ.
-um, ἰ. οὐ. προαύλιον, αὐλή.

propīus, ἐπίρρ. (συγκρ. τοῦ prope
ἐγγύς) μετ' αἰτ., ἐγγύτερον.

propēre, ἐπίρρ. ταχέως, σπουδῇ.

propinquus, ἐγγύς ὢν, πλησίον ὡς.

pro-pōno, 3. (προτίθημι). 2) quae-
stionem προβάλλω (προτείνω)
ζήτημα. remedia προτείνω φάρ-
μακα (μέσα θεραπευτικά).

propositum, ἰ. οὐ. προκειμένον,
σκοπός.

propter, πρόθ. μετ' αἰτ. ἕνεκα, διὰ
μετ' αἰτ.

pro-rumpo, rūpi, ruptum, 3.
(ἔξορμῶ). 2) tanta vis morbi

prorūpit τοσαύτη ὁρμή τῆς νόσου
ἐπέπεσεν (παρουσιάσθη), μετὰ
τοσαύτης ὁρμῆς ἐνέπεσεν ἡ νόσος.

pro-sēquor, 3. ἀποθ. προπέμπω.

prosperitas, ātis, εὐτυχία. 2)
prosperitas valetudinis ἀκμή,
εὐρωστία, ἄκρα ὑγεία.

pro-spīcio (pro-spēcīo), spexi,
spectum, 3. (προσπῶ). 2) βλέπω
μακράν, παρατηρῶ.

pro-ut, ἐπίρρ. ὡς, καθάπερ.

pro-vīdeo, 2. (προνοῶ). 2) λαμβάνω
προφυλακτικὰ μέτρα, προφυλάτ-
τομαι.

provincia, ae, ἐπαρχία.
 proximus (ὕπερ. τοῦ propior),
 ἐγγύτατος, πλησιέστατος Hn 11,4.
 2) προσεχής Hn 3, 2
 prudentia, ae, σύνεσις, φρόνησις,
 νοημοσύνη. 2) τέχνασμα Hn 11,7.
 publico, i. (δημοσιῶ) 2) bona
 * δημεύω τὴν περιουσίαν.
 publice, ἐπίρρ. (δημοσίᾳ). 2) ἐν ἐ-
 νόματι (ἀποφάσει) τῆς πολιτείας
 A 3,1. 3) δημοσίᾳ δαπάνῃ A 2,4.
 publicus, δημόσιος, τοῦ κράτους.
 puer, eri, ὁ. (παῖς) 2) δοῦλος (ἀ-
 σχέτως ἡλικίας, γκαροόνι) Hn
 12,4. 12,5. A 13, 3.
 puerilis, e, παιδικός.
 pueritia, ae, παιδικὴ ἡλικία.
 puerulus, i, ὁ. μικρὸν παιδίον.
 pugna, ae, μάχη, πόλεμος.
 pugno, πολεμῶ. pugno pugnam
 πολεμῶ πόλεμον. hāc pugnā pu-
 gnatā ταύτης τῆς μάχης πολεμη-
 θείσσης, ταύτης τῆς μάχης γενομέ-
 νης, (μετὰ τὴν μάχην ταύτην).
 pulchre, ἐπίρρ. καλῶς, ἐπιδεξιῶς.
 pullulo, i. (βλαττάνω, ἐπὶ τῶν βλα-
 στῶν τῶν δένδρων καὶ ἐπὶ τῶν νε-
 οσσῶν). 2) διαδίδομαι.
 pulsus, id. pello.
 puppis, is, πρύμνα.
 puris, γεν. τοῦ pus.
 pus, puris, οὐ. πύον.
 puto, i. νομίζω.

Q

quā, ἐπίρρ (ἐννοεῖται viā ἢ par-

te δι' ἧς ὁδοῦ, δι' οὗ μέρους),
 ὅπου.
 quācumque, ἐπίρρ. ὅπουδήποτε.
 quaero, sivi, situm, 3. ζητῶ,
 θέλω Hn 11,2. 2) quaero ab
 aliquo ἐρωτῶ τινα, ζητῶ νὰ μά-
 θω παρὰ τινος.
 quaesivi id. quaero.
 quālis, e, ὅποιος. hoc quale sit
 τοῦτο ὅποιον (ὁποίας σπουδαιότητος
 ἢ σημασίας) εἶναι...
 quaestio, onis, ζήτημα.
 quaestor, oris, ὁ. ταμίης.
 quam, ἐπίρρ. ἡ (μετὰ τὰ συγκριτικὰ
 καὶ τὸ alius μετ' ἀρνήσεως). 2)
 quam (ἀντὶ τοῦ praeter=ἐκτός)
 anagnostem ἐκτός τοῦ ἀναγνώ-
 στου. 3) μετὰ ὑπερθετικῶν : ὥς
 ὅσον τὸ δυνατόν Hn 10,4.
 quam-diū, ἐπίρρ. ἐφ' ὅσον (χρό-
 νον) Hn 5,4. 13 3. A 3,2. 2)
 (ὁ)πόσον χρόνον A 20,1.
 quamquam σύνδ. εἰ καί. 2) ἀλλά,
 ὅμως, ἐν τούτοις A 16,6.
 quam-vis, σύνδ. (ὅσον θέλεις). 2)
 καὶ ἐάν.
 quanto, ὅσῳ. tanto—quanto το-
 σούτῳ—ὅσῳ, (ποσούτων-ὅσον).
 quantum, οὐ. οὐς. καὶ (αἰτ. ἐνικου)
 ὥς ἐπίρρημα. ὅσον A 19,1.
 quantus, πόσος A 20,5. 2) (ἡλικίας),
 πόσον μέγας Hn 5,4.
 quā-re, ἐπίρρ. δι' ὃ, ἕνεκα, ὅθεν. 2)
 ἐν βίῳ Κάτωνος (2,3) κεχωρι-
 σμένως, διότι εἶναι δύο λέξεις quā
 (re=ut eā re) ἵνα διὰ τούτου
 τοῦ πράγματος.

quaterni, nae, na (γεν. quater-nûm) ἀνὰ τέσσαρας, τέσσαρες.
-que, ἐγκλιτ. τε, καί. 2) ἄλλὰ Hm 1,2.

quemlibet, αἰτ. τοῦ quilibet, ὃ ἰδέ. quō, quīvi, —, (quīre), 4. (μετ' ἀρνήσεως καὶ ἀπρμρ.) δύναμαι.
querimōnīa, ae. παράπονον, ἀφορμὴ θρήνων.

quī, quae, quōd, ἁντων, ἁναρ. ὅς, ἥ, ὃ Hm 1,5. Hn 3;1. 5,4 7,3. 8,4. 11,3. C 3,4. A 1,4. 2,5. 3,4. 5,1. 5,4. 6,5. 14,3. 15,3. 16,3. 17,2. 18,3 18,5. 20,3. 2) ἀντὶ συνδ. (qui=et is ἢ sed is ἢ is autem ἢ is enim ἢ is igitur). cuius=huius enim διότι τοῦτου A 2,2. qua=et eā A 15,2. quibus=iis igitur A 18,4.—Μεθ' ὑποστ. α) πρὸς δῆλωσιν τοῦ ἁποτελέσματος· qui=ut is ὥστε οὗτος Hm 5,4 11,3 A 5,1. 5,4. 14,2. 18,2. β) πρὸς δῆλωσιν σκοποῦ· qui=ut is ἵνα οὗτος Hn 7,2. 7,5. 7,7. C 2,3. γ) πρὸς δῆλωσιν αἰτίας· qui=cum is ἢ cum ii ἐπειδὴ οὗτος, ἐπειδὴ οὗτοι Hn 1,3. 12,2. A 6,4.

quicquam, ἰδ. quisquam.

quidem, ἐπίρρ. γε, τῇ ἀληθείᾳ. 2) τοῦλάχιστον A 14,1.

qui-libet, quaelibet, quodlibet (ἐπιθετικῶς) ἢ (quidlibet οὐσιαστικῶς) ὅστις θέλεις (κατὰ λέξιν ὅστις ἄρεσκει), ὅποτεδῆποτε, πᾶς τις, ὃ τυχὼν quemlibet amplissimum triumphum πάντα τινὰ

μεγαλοπρεπέστατον θρίαμβον.

quin, σύνδ. ὅστις δέν, ὥστε δέν, ὅστις (ὥστε) νὰ μὴ ... 2) χωρὶς νὰ A 2,2. 20,1.

quīni, ae, a (γεν. quinûm), ἀνὰ πέντε, πέντε.

quinque, πέντε.

quinqūiens, πεντάκις.

quintus, πέμπτος.

quis, quid? τίς; τί; Hn 12,5. A 17,1. 18,3.

quisquam, quidquam (ἢ quicquam) γεν. cuiusquam, ὅς; cuiquam, τίς.

quisque, quaeque, quidque οὐσιαστικῶς καὶ quodque ἐπιθετικῶς ἕκαστος, πᾶς (τις).

quisquis, quidquid (ἢ quicquid), (πᾶς) ὅστις, ὅστιςδῆποτε.

quīvi, ἰδ. queo.

quō, ἐπίρρ. ὅπου, ποῦ, εἰς ὅποιον μέρος Hn 9,1. 2) πρὸς ἐπίτασιν τοῦ συγκριτικοῦ (καί) διὰ τοῦτο Hn 10,2.

quoad, σύνδ. ἕως, ἐς ὅσον (χρόνον). quod, ὅτι, διότι. 2) δέ. quod nisi ἐάν δὲ μὴ.

quodam-mōdo, ἐπίρρ. τρόπον τινά.

quoniam, σύνδ. ἐπειδὴ (βεβαίως, ἐπειδὴ τώρα πλέον, ἐπειδὴ λοιπόν).

quōque, σύνδ. ὡσαύτως, καί, ἔτι.

quōque=et quo A 18,3.

quotānnis, (κυρ. ἀραιρ. τοῦ quot anni ὅσα ἔτη εἶναι), ἐπίρρ. κατ' ἔτος.

quotienscumque, ἐπίρρ. ὁσάκις κία, ὁποσάκις καί, ὁποτεδῆποτε.

R

ratio, ōnis, (λογαριασμός). 2) σχέδιον, ὁδός, μέσον Hn 10,3. 3) (λογικὸς καὶ φρόνιμος) ὑπολογισμός, μεμετρημένη καὶ λογικὴ χρῆσις τοῦ χρήματος A 14,3.

ratus, id. reor,

recēpi, id. recipio.

re-cīpio (re καὶ cāpio), cēpi, ceptum, 3. (ἀνακομίζομαι). 2) me ἀποσύρομαι, ἀποχωρῶ Hn 11,2. 3) ὑποχωρῶ Hn 11,4.

re-cūso (re καὶ causa δὲν δέχομαι, ἀρνεύμαι) 1. recusavit ne.. postularent ἡρνήθη (δὲν ἠθέλησε) νὰ ἀπαιτήσωσιν, ἀπέκρουσε τὴν ἀπαίτησιν ὅπως... παρεκάλεσε μόνον νὰ μὴ..

reddīdi, id. reddo.

red-do, dīdi, dītum, 3. ἀποδίδω Hn 7,2. 2) ἀποκαθιστῶ Hm 2,5. 3) καθιστῶ, ποιῶ Hn 2,1. A 19,4.

red-ēo, īi, ītum, īre, 4. ἐπιστρέφω. 2) nunquam in gratiam redeo οὐδέποτε εἰς καλὴν ἢ φιλικὴν συνενόησιν (συμφιλίωσιν) ἐπανέρχομαι, οὐδέποτε συμφιλιοῦμαι (τ. ἑ. οὐδέποτε ἤρισα).

redīi, id. redeo.

redītus, ūs, ā. (ἐπάνοδος). 2) εἰσδημα, ἔσθον.

re-fēro, rettūli. relātum, referre, 3. me ἀποσύρομαι, ἐπαναπλέω.

re-fīcio (re καὶ fācio), fēcī, fec-tum, 3. (πάλιν ποιῶ). 2) res re-ficiuntur τὰ πράγματα (αἱ συνθηκαὶ) βελτιοῦνται (καλυτερεύουν), ἡ

κατάστασις τῶν πραγμάτων βελτιοῦται. 3) ἐπισκευάζω A 20,3.

regnum, ī, ō. βασιλείον.

relictum, id. relinquo.

religiōse, ἐπίρρ. μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας, μετὰ συνειδητῆς περισκέψεως (σταθμήσεως), εὐσυνειδήτως.

re-linguo, līqui, lictum, 3. καταλείπω. scriptum (οὐδ. μτχ.) γραπτῶς καταλείπω, ἀναγράφω, ἱστορῶ. 2) arma καταθέτω τὰ ὅπλα.

relīqui, ōrum, ōs. οἱ λοιποί, τὰ λείψανα Hn 6,4. relīqua τὰ λοιπὰ A 19,1. 2) nihil relīqui facio id. facio.

relīquus, λοιπός, ὑπόλοιπος.

remedīum, īi, ō. φάρμακον, [ῥιατρικό].

re-mīgro, 1. ἐπανέρχομαι.

re-mitto, 3. (ἀποπέμπω). 2) ἀποδίδω, ἀπολύω.

remōtus, id. removeo.

re-mōvēo, mōvi, mōtum, 2. ἀπομακρύνω Hn 2,4. ἀποκρούω, ἀπωθῶ Hm 2,4. 2) ἐκποδὼν ποιοῦμαι, [παρμερίζω] Hn 10,3.

re-nōvo, 1. ἀνανεῶ.

re-nuntīo, 1. ἀναγγέλλω.

reor, ratus sum, rēri, 2. ἀποθ. νομίζω. ratus (μτχ. πρkm. μετὰ σημασ. ἐνεστώτος) νομίζων, ἐν ᾧ ἐνόμιζεν, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι...

repente, ἐπίρρ. ἐξαίφνης, ἀπροσδοκῶς.

repentīnus, αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος.

re-pērio, reppēri, repertum, 4.

ἀνευρίσκω Hn 11,3. 2) εὐρίσκω C 3,2. reperio causam bellandi εὐρίσκω αἰτίαν τοῦ πολεμεῖν (πολέμου).
 rēpo, psi, ptum, 3. (ἔρπω). 2) βαδίζω ἔρπων, (βαδίζω τετραποδητή).
 re-pōno, 3. καταθέτω (ὡς περισσεύμα).
 reppēri, id. reperio.
 re-prīmo, pressi, pressum, 3. ἐπέχω, [σταματῶ τι].
 re-quīro (re-quaero), quisīvi, quisītum, 3. ζητῶ πληροφορίας (περὶ τινος πράγματος).
 rēs, rēi I. πράγματα. in omnibus rebus ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασιν, ἐν παντί. Συχνάκις πρὸς περιγραφὴν προηγουμένης ἐννοίας ἢ προτάσεως C 2 3 Hn 1,3. 7,7. A 16,3. 2) πράγματα, συνθήκαι, σχέσεις Hm 1,4. 3) αἰτία ἀφορμὴ C 2,2. 3,3. A 21,1. 4) ἐπιχειρήσεις (ἐργολαζία) A 6,3. 5) πληθ. res τὰ χρήματα, ἢ περιουσία. Hn 10 1. res familiaris id. familiaris. 6) προσόντα, προτερήματα A 13,1. 7) res domesticae οἰκιακαὶ ὑποθέσεις. 8) res mandata τὸ ζητηθέν, τὸ δι' ὃ τις παρκαλεῖται. II. πράξεις, ἔργον Hn 11,6. C 3,4. A 18,2. 19,1. Κυρίως πολεμικὰ ἔργα C 3,3. res gestae πράξεις, συμβάντα, κατορθώματα. res maximae κυριώτης ἐξουσία, ὑψίστη δύναμις. III. res Graecae (Italicae) ἑλληνικὴ (ῥωμαϊκὴ ἢ τῶν ἰταλικῶν πόλεων) ἱστορία.
 res publica (γεν. καὶ δοτ. rei pu-

blicae, αἰτ. rem publicam, ἀρ. re publica), τὸ κοινόν, ἢ πολιτεία, τὸ κράτος C 2,2. 2,4. A 3,2. 6,2. 2) ἡ πολιτικὴ, ὁ πολιτικὸς βίος A 6,1..
 re-scisco, scīvi (καὶ scīi), scītum, 3. πληροφοροῦμαι, μαθάνω.
 re-servo, 1. με διατηρῶ ἐμαυτὸν (ἐν τῇ ζωῇ), διαφυλάττω.
 re-sisto, stīti, (stītum), 3. ἀνθίσταμαι Hn 3,1. 5,4. 2) ne μεθ' ὑποτακτ. ἀντιτείνω νὰ μὴ...
 re-spondēo, spondi, sponsum, 2. ἀποκρίνομαι. mihi respondetur εἰς ἐμὲ ἀποκρίσεις δίδεται (ἀποκρίνονται), λαμβάνω τὴν ἀπάντησιν.
 responsum, id. ἀποκρίσεις, ἀπάντησεις.
 restīti, id. resisto.
 re-stitūo (re-stātuo), tūi, tūtum, 3. (πάλιν ἀνορθῶ). 2) ἀνακτῶμαι, (κερδίζω ἐκ νέου).
 re-tīnēo, tinūi, tentum, 2. (οὐκ ἐὼ ἀπελθεῖν). 2) διατηρῶ, παρατείνω. sensit.. neque sibi diutius vitam esse retinendam ἐνόησεν (ἀντελήθη) ὅτι... δὲν ἔπρεπε (δὲν ἦτο δυνατόν) ἐπὶ μακρότερον χρόνον τὸν βίον ἐαυτῷ νὰ παρατείνῃ.
 rettūli, id. refero.
 revertor, reversus sum (καὶ reverti), reverti, 3. ἀποθ. ἐπιστρέφω.
 re-vōco, 1. ἀνακαλῶ. patriam defensum (α'. ὑπὲρ) revocatus τὴν πατρίδα ἵνα ὑπερασπίσῃ ἀνακληθεῖς.
 rex, regis, α'. βασιλεύς. 2) reges ὄνομα τῶν δύο ἐν Καρχηδόνι ἀνωτάτων (κυρίως δικαστικῶν) ἡρχόντων.

των, σωφείται.
 r̄isus, ūs, ἄ. γέλως, καγχασμός.
 robustus, (δρύνος). 2) opibus
 (ἄραιρ.) minus esse robustum
 (ἔδλεπεν ὅτι ἦτο) ἔχι τόσον ισχυ-
 ρός κατὰ τὰς δυνάμεις, (ἔδλεπεν
 ὅτι) δὲν εἶχεν ἀρκούσας δυνάμεις.
 rogātū (ἄραιρ. τοῦ rogātūs αἰτησις),
 μετὰ γεν. τῇ παρακλησίᾳ (τινός).
 r̄ogo, 1. (ἔρωτῶ). 2) παρακαλῶ,
 «ἐρωτῶ».
 ruber, bra, brum, ἐρυθρός.
 rusticus, ἀγροτικός.

S

sacrifico, 1. θυσιάζω.
 saepe, ἐπίρρ. πολλάκις.
 sāl, sālis, ἄ. (ἄλις). 2) καλαιοθησία,
 [ροῦστο], κομψότης.
 saltus, ūs, ἄ. ἕρος δασῶδες, δρυμός
 Hn 3,3. Πληθ. ὑψώματα σχημα-
 τίζοντα στενόν, κλεισώρεια, στενόν
 πέραμα Hn 4,3.
 salus, ūtis, σωτηρία. 2) ἀνάρρωσις
 (ἐξ ἀσθενείας) A 21,6.
 salutāris, e, σωτήριος.
 sancīo, nxi, nctum, 4. (κυρῶ π.χ.
 νόμον). 2) necessitudinem (κα-
 θιερω) συνδέω (ἔτι στενωτέρον) τὸν
 συγγενικὸν δεσμόν.
 sanctus, ἱερός, ὑπερθ. sanctissī-
 mus λίαν ἱερός θεωρούμενος.
 sano, 1. θεραπεύω.
 sapientīa, ae, φρόνησις, σύνεσις.
 sarmentum, i, cū. (κλῶν, βλαστός).
 πληθ. φρυγάνων δέσμη, φρύγανα.

satis, ἄκλ. 1) ὡς ἐπίθ. ἐξ αρχῶν, ἐκ-
 νός. hoc unum satis erit dictum
 (=hoc unum dictum erit satis)
 τοῦτο μόνον λεχθὲν θάειναι ἱκανόν.
 2) ἄλις, ἀρκετόν. satis habeo μετ'
 ἐνεστῶτος ἀπαρεμφ. = ἀρκοῦμαινά.
 satis-faciō, 3. (ἱκανὸν ποιῶ τινα). 2)
 μετ' αἰτιατ. καὶ ἀπρμρ. = πείθω
 τινα ὅτι..., ἀρκούντως ἀποδεικνύω
 ὅτι..., διδῶ ἐπαρκῆ τὴν ἐξηγήσιν ὅτι...
 sācuīus, τετραυματισμένος.
 scapha, ae, σκάφη, μικρὰ (ἐρθότ.
 μικρὸς) λέμβος.
 scilicet, ἐπίρρ. (ἐκ τοῦ scire licet
 εἰδέναι ἔξεστι), δηλονότι, δηλαδὴ.
 scīo, scīvi (καὶ scīi), scītum, 4.
 γινώσκω, γνωρίζω.
 scribo, psi, ptum, 3. γράφω. ali-
 quid de pace scriptum est τι
 περὶ τῆς εἰρήνης ἐγγραφή, (τὸ περι-
 εχόμενον τοῦ ἐγγράφου ἀναγνώρις εἰς
 τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης).
 scriptum, id. scribo.
 sē ἢ sēsē, ἑαυτόν, ἑαυτήν, ἑαυτό,
 ἑαυτοὺς κλπ. id. sui.
 sēcum=cum se μεθ' ἑαυτοῦ, μεθ'
 ἑαυτῶν κλπ.
 secundus (ἐκ τοῦ sequor ἔπομαι),
 δεύτερος. 2) εὐνους. secundā
 fortunā ἄγαθῇ τύχῃ, εὐτυχῶς.
 secūtus, id. sequor.
 sed, σύνδ. ἀλλὰ.
 se-dēcim, δέκα καὶ ἑξ, δέκα ἑξ.
 se-grēgo, 1. (ἀπαρχελάζω). 2) ἀ-
 ποκλείω, ἀπομακρύνω.
 se-iungo (πρόφ. sejungo), nxi,
 nctum, 3. διαχωρίζω, ἐρίζω.

semel, ἐπὶ ἑνὶ ἀριθμῷ. ἅπασι.

semper, ἐπὶ ἑνὶ. πάντοτε,

senātus, ūs, ἄ. σύγκλητος, 2) ἡ ἐν τῇ Συγκλήτῳ ἀκρόασις Hn 7, 4.

3) senatus populusque Romanus ἡ ῥωμαϊκὴ κυδέρνησις, τὸ ῥωμαϊκὸν κράτος (ἡ βουλευτικὴ καὶ νομοθετικὴ ἐξουσία τῆς Ρώμης).

senectus, ūtis, γῆρας. extrēma ἡ summa senectus βαθυτάτον γῆρας.

senex, senis (ἐκ τοῦ sen[io]lis), ἐπιθ. πρεσβύτης, ἐν θαλαίᾳ γήρατι..

C 3,3. A 16,1. 2) συγκρ. senior γέρον πῶς C 3,2.

seni, δοτ. ἐνικῇ τοῦ senex A 16,1.

seni, senae, sena, ἀνὰ ἑξ., ἑξ. A 2,6.

sensi, id. sentio.

sententiā, ae (γνώμη). 2) ex sententiā κατὰ γνώμην, (κατ' εὐχὴν).

sentio sensi, sensum, 4. αἰσθάνομαι, [καταλαβαίνω] A 21,4.

2) ἀντιλαμβάνομαι, ἐννοῶ Hn 2,2.

separatim, ἐπὶ ἑνὶ. ἰδίᾳ, [χωριστά.]

sepelire, pelvi, pultum, 4. θάπτω, ἐνταφιάζω.

septem, ἑπτὰ.

septuagesimus, ἑβδομηκοστός.

seque (se καὶ que=et se) Hn 11,7.

sepultus, id. sepelio.

sequor, secutus sum, sequi, 3.

ἀποθ. ἀκολουθῶ. castra alicuius ἀκολουθῶ τὸ στρατόπεδόν τινος,

συγκροστρατεύω μετὰ τινος. aliquem in provinciam (ὡς βοηθός) συνοδεύω τινὰ μέλλοντα νὰ

ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν ῥωμαϊκῆς

ἐπαρχίας.

sermo, ōnis, ἄ. (ὁμιλία, λόγος). 2)

γλῶττα. Graeco sermone ἑλληνιστῶν.

νικῶ λόγῳ, ἑλληνιστῇ.

serpens, ntis, (ἐνν. bestia) ὄφις, (γεν. πληθ. serpentium)

servire, ūvi, ūtum, 4. (εἰμαι) ὑπηρετῶ ὡς δοῦλος. 2) paci ὑπηρετῶ τῇ εἰρήνῃ, (στρέφω πᾶσαν τὴν προσοχὴν μου εἰς.., ἐργάζομαι πολὺ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης), 3)

ἐπιμελοῦμαι. φροντίζω, προνοῶ ὑπὲρ A 6,5.

serviundum, ἀντὶ serviendum id. servio.

servulus, i, ἄ. δοῦλος.

sestertius, i, ἄ. (ἐκ τοῦ semis[=semita] m i a s ἡμιστάριον) καὶ tertius τὸ τρίτον ἡμιστάριον, δύο καὶ τὸ τρίτον ἡμιστάριον ἐνν. n u m m u s=

τρίτον ἡμιστάριον, πέντε ἡμιστάρια, τ. ἑ. τρία ἡμίσεος δέοντα δηλ. 2 1/2 ἀστάρια).

σηστέρτιος, ῥωμαῖοι ἀργυροῦν νόμισμα ἔχον βραδυτέρον 4 ἀστάριον ἄξιον, περίπου 0,25 τῆς δραχμῆς. 2) sestertium, i, οὐ.

(κυρίως γεν. πληθ. τοῦ sestertius ἀντὶ centena milia sestertium (=sestertiorum) μετὰ ἀριθμ.

ἐπὶ ἑνὶ = 100.000 σηστέρτιον περίπου 25.000 δραχμ. Κατὰ ταῦτα centiens sestertium = περίπου 2.500.000.— in sestertio vicini

ens = περ. 500.000 δραχμ. id. in sestius, (καὶ secius συγκρ. τοῦ secus=ἄλλως ἢ ὅσον πρέπει), ἐπὶ ἑνὶ ἤττον neque eo setius οὐδὲν ἤττον

τον ὅμως.

vēre, ἐπίρρ. αὐστηρῶς.

veritas, ātis, αὐστηρότης.

ez, ἑξ.

exaginta, ἐξήκοντα.

γ, σύνδ, εἰ, ἐάν, ἄν.

π, ἐπίρρ. οὕτω, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὥδε. 2) οὕτω, τόσον A 1,4. 3) τόσον μόνον, ἐπὶ τῷ ὄρφ.. A 6,4.

ignifico, 1. δηλώ.

ignum, i, οὐ. σημειῖον, τεκμήριον, ἀπόδειξις. 2) signum pugnae τὸ σημειῖον (τῆς ἐνάρξεως) τῆς μάχης. va, a³, (ῥηγ, δάσος). 2) κῆπος, [πάρχο].

militudo, dīnis, ὁμοιότης.

mul, ἐπίρρ. ὁμοῦ Hn 6,4. 2) συγχρόνως Hn 2,4. 7,2, 9,5. 13,3.

mūlo, 1. (ἰππειάζω). 2) προσποιεῖμαι, [χαμώνομαι].

multas, ātis, (ῥμιλλα). 2) ἔρις, διχόνοια.

ine, πρόθ. μετ' ἀραιρετ. ἄνευ.

ingulāris, e, (μόνος). 2) ἐξοίρετος, διαφέρων πάντων.

ingūli, ae, a, ἕκαστος. in singulos menses καθ' ἕκαστον μῆνα, μηνιαίως. singulis (δοτ.) ἑκάστω, κατὰ κεφαλὴν.

ocer, ċri, ἄ. πενθερός.

ocietas, ātis, (κοινωνία). 2) συμμαχία.

olēo, solūtus sum, 2. (ῥήμα ἡμιποθετικόν), συνηθίζω, εἴωθα.

olūtus, id. soleo.

oll-ers, rtis, (sollus [= totus καὶ ars), ἔμπειρος, ἐπιδέξιος.

solum, ἐπίρρ. μόνον.

solvo, lvi, lūtum, 3. λύω. naves τὰς ναῦς, (τὰ πρυμνήσια τῶν νεῶν), ἀπαίρω. 2) epistulam λύω (ἔνοίγω, ἀποσπαραγίζω) ἐπιστολήν.

sors, sortis, κλήρος C 2 1. 2) ἡ διὰ κλήρου κατανεμομένη δημοσία ὑπηρεσία. sortis necessitudo ὑπηρεσιακὴ σχέσις (σύνδεσμος) C 1,3. sorte, ἀραιρ. τοῦ sors.

specimen, mīnis, οὐ. (δειγμα), 2) ἀπόδειξις, τεκμήριον.

sperārat=speravērat id. spero.

spēro, 1. (ἐκ τοῦ spes), ἐλπίζω.

spēs, spēi, ἐλπίς. 2) ἰδιοτελεῖς σκοποὶ A 6,5.

splendīde, ἐπίρρ. λαμπρῶς.

splendīdus, λαμπρός, ἀξιοπρεπῶς ζῶν.

sponsalia, ūum, οὐ. πληθυντ. μνηστεία, ὑπόσχσεις γάμου.

statim, ἐπίρρ. εὐθύς.

statua, ae, ἀνδριάν.

statūo, ūi, ūtum, 3. (ῥστημι) 2) ἀπορραγίζω.

stipendium, ii, οὐ. (ῥρός· ἐκ τοῦ stips [= κέρμα] καὶ pendo [= τίνω, πληρώνω]) 2) (ἡμερήσιος) στρατιωτικὸς μισθός.

stirps, pis, (στέλεχος) 2) γένος, γενεά, γενεαλογία.

sto, stēti, stātum, 1. ἔστηκα. pari fastigio (ῥραιρ.) ῥσταμαι (κοινωνικῶς) ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὕψους (ἐπιπέδου, βυθμοῦ). 2) mihi tat+ἀπρμφ.=ἔχω στεροάν ἀπίφα

studēo, dūi;—

προθυμοποιούμαι, ἐπιθυμῶ, προσπα-
θῶ, [κοιτάζω νά..., πασχί-
ζω νά...].

studiōsus, (ἐπιμελής). 2) studiosus
litterarum φίλος τῶν ὑγραμμάτων,
φίλος τῶν ἐπιστημῶν.

studium, ii, οὐ. σπουδή, ζήλος A 1, 4.

2) studia principum αἱ τάσεις,
(προσπάθειαι, κομματικοὶ ἀνταγωνι-
σμοί, πολιτικὰ πάθη) τῶν μεγάλων
(πολιτικῶν) ἀνδρῶν A 16, 4. 3)
(πληθύν.) ἡ μετὰ μεγάλης θελήσεως
διακρίτης πρὸς τι ἐνασχόλησις τοῦ νοῦ.
studia litterarum ἡ περὶ τὰ
γράμματα (τὰς ἐπιστήμας) σπουδή.

4) αἱ κλίσεις (τόμου τινος) A 2, 2.

stulte, ἐπίρρ. μωρῶς, ἀνοήτως.

suavitas, ātis, (ἡδύτης). 2) suavi-
tas oris atque vocis γλυκύτης τῆς
προφορᾶς καὶ (τοῦ τόνου) τῆς φωνῆς.

sub, πρόθ. μετ' ἀκριρ. ὑπὸ + αἰτ.

subēgi, id. subigo.

sub-īgo (sub καὶ āgo), ēgi, ac-
tum, 3. ὑποτάσσω.

subīto, ἐπίρρ. αἵρνης, ἀπροειδοκῶς.

sub-lēvo, i. (ἐνχαυρίζω). 2) καθι-
στῶ δυνάτον, διευκολύνω.

sub-scribo, 3. (ὑπογράφω). 2) συνυπο-
γράφω ὡς συγκατήγορος τὴν κατήγ-
ορίαν τοῦ πρώτου καὶ κυρίου κατη-
γόρου, «κλητὴρ ἐπιγράφομαι»

sub-texo, xūi, xtum, 3. «συνυ-
φαίνω», (τὰρ)νερω, παρεμβάλλω
παρενέτω (ἐν τῷ λόγῳ, ἐν τῷ ἔργῳ).

sub-ūanus, προαΐτειος, πλησίον
σινάεως (Ῥώμης) καίμενος.

sub-ēdo, 3. (ὑπέρ-

χωρῶ). 2) διχιδέχομαι (τινα ἐν
ὑπερρείῳ).

suc-cumbo, cubūi, cubītum
(κατακλίνομαι). 2) ὑπείκω, ἐνδύ-
οποκύπτω. succumbente pa-
=si succumbēret patriā ἐκ
πατρὶς ἤθελεν ἐνδύσει (ὑποκύψει
ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς πατρίδος.

suffectus (ατχ. τοῦ sufficior).
κατασταθείς, (ἐπικατάστατος σ-
τηγός), ὁ εἰς ἀντικατάστασιν ἄν-
(ἰποθκνόντος) ἐκλεχθείς.

sūi, sibi, sē ἢ sēsē, έχυτοῦ, έχυ-
έχυτῶν κλπ.

sum, fui, esse, εἶμαι. sum ali-

aptissimus προσαρμόζομαι (προ-

καλλῶμαι) τινι. sum alicui i-

cundissimus εἶμαι τινι εὐαρεστ-

τατος, εἰς ἄκρον (καθ' ὑπερβολήν).

ὑπὸ τινος ἀγαπῶμαι. sum in pe-

riculo εἶμαι ἐν μέσῳ (ἐν κατ-

στάσει) ὁμοίου κινδύνου, ὁμοίως κ-

δυνεύω. numerus erat vigi-

milium ὁ ἀριθμὸς ἦτο (ἡ ἄρχη)

συνεποστοῦτο) εἴκοσι χιμαιάδων. su-

adversus aliquem εἶμαι ἐναντ-

(ἢ ἀντίπαλός) τινος sum in an-

citiā cum aliquo εἶμαι ἐν φίλ-

(φιλικῶς διαβίῳ) πρὸς τινα. su-

eādē mente εἶμαι (ἐμφοροῦμαι)

τῶν αὐτῶν διαθέσεων, ἔχω τὰς αὐ-

τὰς διαθέσεις. sunt in suā po-

state εἶναι ἐν τῇ έχυτῶν ἐξουσί-

(εἶναι αὐτεξούσιοι). sum optimi-

rum partium εἶμαι τοῦ ἀρισ-

τητικοῦ κόμματος. continen-

est εἶναι (ἴδιον) οἰκονόμου. ε-

